

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย” เป็นการศึกษาโดยใช้เทคนิคการศึกษาเชิงคุณภาพ ซึ่งได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 วิธี คือการศึกษา จากเอกสาร และการศึกษาภาคสนาม โดยผู้ศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากการศึกษาทัศนคติของกลุ่มประชากร ได้แก่ บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ผู้เสียหาย/เหยื่อ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลของการกระทำความผิด ผู้เคยต้องโทษประหารชีวิต นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิด้านนิติศาสตร์/กฎหมาย นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิด้านนิติศาสตร์/กฎหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา การลงโทษประหารชีวิต และผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเหยื่อและองค์กรสิทธิมนุษยชน และประชาชนทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 15 ท่าน

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อนำเสนอผลการศึกษา และอภิปรายผลการศึกษาแต่ละรายโดยจำแนกข้อมูลจากการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์
- ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก
- ส่วนที่ 3 อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาทัศนคติของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษารวมทั้งสิ้น จำนวน 15 ท่าน โดยแยกออกเป็น ชาย 11 ท่าน หญิง 4 ท่าน โดยมีรายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ปรากฏตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1

รายชื่อและข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์

กรณีสัมภาษณ์	การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์การทำงาน
1. พลตำรวจเอก อชิรวิทย์ สุพรรณเภสัช	ปริญญาโท	รองผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติ	- รองผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ (ฝ่ายบริหาร) - ผู้บัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 4 - ผู้บังคับการสถาบัน พัฒนาข้าราชการ ตำรวจ
2. นายอดิเรก ลุยวิกภัย	- ปริญญาโททาง กฎหมายจาก มหาวิทยาลัย จอร์จ วอชิงตัน, Law School วอชิงตัน ดี ซี สหรัฐอเมริกา	อัยการพิเศษฝ่าย คดีอาญากรุงเทพใต้ 3	- รับราชการเป็น ระยะเวลา 29 ปี
3. นายดนัย อนันตโย	- นิติศาสตร์ บัณฑิต - รัฐศาสตร์ บัณฑิต - วุฒิปดฺรผู้บริหาร กระบวนการ ยุติธรรมระดับสูง (บ.ย.ส.) รุ่นที่ 8	อุปนายกฝ่ายกิจการ พิเศษ สภานายความ	- อุปนายกฝ่ายกิจการ พิเศษ สภานายความ 2 สมัย - ประธานเครือข่าย ประชาชนต่อต้าน คอร์รัปชัน (คปต.) - อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

กรณีสัมภาษณ์	การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์การทำงาน
4 .นายอนันต์ คงบริรักษ์	- นิติศาสตร์บัณฑิต - เนติบัณฑิตไทย	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอาญากรุงเทพใต้	- ผู้พิพากษาศาลอาญากรุงเทพใต้ - ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดสมุทรสาคร - ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช
5. นายณัฏฐิ จิตสว่าง	- นิติศาสตร์บัณฑิต - M.S. (Criminology) School of Criminology, Florida State University - รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	อธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม	- อธิบดีกรมราชทัณฑ์ - กระทรวงยุติธรรม - รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ - ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาข้าราชการกรมราชทัณฑ์
6. นางสาวปรียาพร ศรีมงคล	นิติศาสตร์บัณฑิต	รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม	- รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ - ผู้อำนวยการกองนิติการกรมราชทัณฑ์ - ผู้ตรวจราชการกรมราชทัณฑ์

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

กรณีสัมภาษณ์	การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์การทำงาน
7. นายกอบเกียรติ กสิวิวัฒน์	- ศศป. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ - M.A. (Criminology) Indiana University of Pennsylvania, USA.	รองผู้อำนวยการ สำนักงานกิจการ ยุติธรรม กระทรวง ยุติธรรม	- รองผู้อำนวยการ สำนักงานกิจการ ยุติธรรม - รองอธิบดีกรมคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพ - ผู้อำนวยการ สำนักทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์
8. นางสาวมุกดา (นามสมมติ) ภรรยาของ เหยื่อผู้เสียชีวิต	ปริญญาตรี	พนักงานบริษัท	ไม่ระบุ
9. นายนิติ (นามสมมติ) ผู้เคยต้องโทษประหาร ชีวิต	- วิทยาลัย การศึกษา (มศว.) - นิติศาสตร์ บัณฑิต มหาวิทยาลัย สุโขทัย ธรรมมาธิราช	ทนายความ สำนักงานทนายความ ส่วนตัว	- ปัจจุบันประกอบอาชีพ ทนายความ (โดยเปิด สำนักงานทนายความ ของตนเอง) - ข้าราชการครู กรมสามัญศึกษา

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

กรณีสัมภาษณ์	การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์การทำงาน
10. รองศาสตราจารย์ ประธาน วัฒนวาณิชย์	- นิติศาสตร์ บัณฑิต มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2509 - MA (Criminal Justice), 1947, New York, USA - Ph.D (Criminal Justice), 2001	อาจารย์พิเศษประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์	- อาจารย์พิเศษประจำ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ - รองอธิการบดีฝ่าย บริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ - คณบดีคณะนิติศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัย
11. ศาสตราจารย์ ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี	- แพทยศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต (กิตติมศักดิ์) - Hon. Doctor of letters. Sydney University - F.F.A.R.C.S. (Eng.) (Fellow of Faculty of Anaethetists, Royal College of Surgeon of England) - แพทยศาสตร์ บัณฑิต มหาวิทยาลัย แพทยศาสตร์	กรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ สำนักงาน คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ	- อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล - รองประธาน คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ - ประธานคณะกรรมการ ประชาสัมพันธ์ร่างแผน แม่บทสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

กรณีสัมภาษณ์	การศึกษา	ตำแหน่ง	ประสบการณ์การทำงาน
12. นายพิทักษ์ เกิดหอม	นิติศาสตร์บัณฑิต	นักสิทธิมนุษยชน , นักกฎหมายประจำ โครงการศึกษาการ ลงโทษประหารชีวิต สมาคมสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน (สสส.)	งานด้านสิทธิมนุษยชน
13. นายเปลี่ยน แดงหวาน	ปริญญาโท สาขา สังคมวิทยา มหาวิทยาลัย MYSOR ประเทศ อินเดีย	ผู้อำนวยการ มูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี	- ผู้อำนวยการมูลนิธิ ปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี - ข้าราชการบำนาญ กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์
14. นางสาวสมศรี หาญอนันตสุข	ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหิดล สาขาสหทัยมนุษยชน บัณฑิตวิทยาลัย	- ประธานองค์การ นิรโทษกรรมสากล (แอมเนสตี้ อินเตอร์ เนชั่นแนล) ประจำประเทศไทย - ผู้อำนวยการเครือข่าย เอเชียเพื่อการศึกษา (ANFREL)	- ประธานองค์การ นิรโทษกรรมสากล (แอมเนสตี้ อินเตอร์ เนชั่นแนล) ประจำ ประเทศไทย - ผู้อำนวยการเครือข่าย เอเชียเพื่อการศึกษา (ANFREL)
15. นางสาว ศุภานัน โพธิ (ประชาชนทั่วไป)	- มัธยมศึกษา ปีที่ 6 - ประกาศนียบัตร วิชาชีพ	กิจการส่วนตัว, ค้าขาย	พนักงานบริษัท, กิจการ ส่วนตัว, ค้าขาย

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีการศึกษาสูงในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ในด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ และเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมและการลงโทษประหารชีวิต เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลงโทษประหารชีวิต ได้แก่ ผู้เคยต้องโทษประหารชีวิต ญาติของเหยื่อ/ผู้เสียหาย จากผลของการกระทำความผิด รวมทั้งประชาชนทั่วไป นอกจากนี้แล้วยังประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรณรงค์ยกเลิกโทษประหารชีวิตโดยตรง ดังนั้นจึงเป็นผู้ที่สามารถแสดงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องการลงโทษ และการยกเลิกโทษประหารชีวิต ในสังคมไทยได้อย่างลึกซึ้งและครอบคลุมตรงตามประเด็นคำถามที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยแบบสัมภาษณ์ ผลการศึกษาในครั้งนี้จึงมีความครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ศึกษาต้องการศึกษาเป็นอย่างดี

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก

การศึกษาเรื่อง “การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย” ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามข้อคำถามในประเด็นต่าง ๆ ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อเป็นกรอบแนวทางในการศึกษาทัศนะของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 15 ท่าน ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ได้ตอบประเด็นคำถามอย่างครบถ้วนในทุกประเด็นคำถาม ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

1. ทัศนะต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย
2. ทัศนะต่อการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทย
3. ทัศนะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย
4. ข้อเสนอในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ปรากฏผล ดังนี้

ลำดับแรกของการศึกษาเกี่ยวกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย เพื่อแสวงหาข้อสรุปในประเด็นดังกล่าวนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องทราบถึงรายละเอียดสถานการณ์ปัจจุบันของสภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทยโดยทั่วไปเสียก่อนว่ามีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด บทลงโทษที่มีอยู่มีความเหมาะสมกับฐานความผิดหรือไม่ ประสบปัญหาในด้านใด อย่างไร เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการนำมาประกอบการวิเคราะห์ เชื่อมโยงกับการศึกษา และแสวงหาข้อสรุปในเรื่อง

การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยต่อไป ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรทุกท่าน ถึงสภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย โดยผลการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2

ทัศนะต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการ ยุติธรรมในสังคมไทย

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
1.	- ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยปัจจุบันนี้มีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรงมาก โดยในอนาคตก็จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ตามความเจริญของบ้านเมือง สำหรับบทลงโทษในสังคมไทยปัจจุบันนั้นยังไม่เหมาะสมกับปัญหาอาชญากรรมรุนแรงที่เกิดขึ้น เนื่องจากมีความเห็นว่า การลงโทษต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไทยนั้นเบาเกินไป ไม่ทำให้ประชาชน ในสังคมเกิดความเกรงกลัวได้ ส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เมื่อกล่าวถึง “กระบวนการยุติธรรมไทย” เห็นว่าบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม เป็นผู้ที่มีความสามารถพอสมควร ในการดำเนินคดีในชั้นศาล แต่ประสบปัญหาในเรื่องงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมนั้น มีน้อยเกินไป เมื่อเทียบกับปริมาณงาน ที่มีอยู่จริง ส่งผลให้การพิจารณาคดีมีความล่าช้าส่วนรูปแบบและวิธีการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในสังคมไทยเห็นว่าเกินไป จนมองว่าเป็นการเอาใจผู้กระทำผิดมากเกินไปจนอาจเป็นการไม่สนใจญาติของผู้เสียหายที่ถูกกระทำ
2.	- สถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น และคิดว่าในอนาคตจะมีแนวโน้มเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น คดี นางสาวจิตรดาที่กระทำความผิดขึ้นด้วยความบีบคั้นจากสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากภาวะความเครียด เช่น การแข่งขันเพื่อสอบเอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เกิดภาวะจิตใจไม่ปกติ เคร่งเครียด ปัญหาความผิดปกติทางระบบสมอง อันนำไปสู่ปัญหาสังคม สำหรับโทษที่บังคับใช้ในสังคมไทยมีตั้งแต่โทษปรับ จนถึงโทษประหารชีวิต แต่ก็มีระดับการพิจารณาคดี ตามประมวลกฎหมายอาญา

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาระที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
.	ลดหลั่นกันลงไป รวมทั้งในแต่ละพระราชบัญญัติต่าง ๆ ล้วนมีบทกำหนดโทษไว้ชัดเจน โดยจะพิจารณาจากความผิดที่กระทำ โดยภาพรวมแล้วมีความติดขัดเรื่องงบประมาณส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และควรมีความเท่าเทียมกันในการจัดสรรงบประมาณให้แก่แต่ละฝ่าย เช่น อัยการ และผู้พิพากษาควรได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างเท่าเทียมกัน แต่ในความเป็นจริงแล้วอัยการได้รับน้อยกว่า ดังนั้นควรได้รับการแก้ไขเพื่อทำหน้าที่ ในการประสาทความยุติธรรมให้แก่ประชาชนและผู้เสียหายได้เป็นอย่างดีมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้ว ในขั้นตอนของการคุ้มครองพยานควรอยู่ในงานของพนักงานอัยการด้วย โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาประสานงานในการให้การดูแลพยานในชั้นอัยการ
3.	- ในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมมีความรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีปัญหาอาชญากรรมที่เป็นภาพสะท้อนปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น อาทิ การฆ่าลูกเมีย และฆ่าตัวเองตายตาม เพื่อหนีภาระหนี้สินทางเศรษฐกิจ ซึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมาก็ปรากฏข่าวลักษณะนี้ให้เห็นกันอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นพฤติกรรมการเลียนแบบ ประกอบกับปัญหาความรุนแรงที่มาจากการก่อการร้ายที่มีแต่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะปัญหาความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลักษณะการกระทำความผิดก็มีวิธีการที่โหดเหี้ยมทารุณมากขึ้น เช่น การฆ่าตัดคอ การฆ่าพระสงฆ์ และลูกลามขยายวงกว้างมายังพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ รวมทั้งในพื้นที่กรุงเทพฯ ด้วยเช่นกัน เมื่อกล่าวถึงโทษในสังคมตามกฎหมายไทย โทษที่รุนแรงที่สุดก็คือ โทษประหารชีวิต ซึ่งก็นับว่าเป็นการลงโทษต่อผู้กระทำผิดที่รุนแรงที่สุดอยู่แล้ว นอกจากนั้นในภาพรวมก็นับว่ามีความเหมาะสมแล้ว แต่ก็อาจพบปัญหาในการดำเนินการ คือ ไม่สามารถนำตัวผู้กระทำผิดจริงมาลงโทษได้ จึงทำให้มีผู้บริสุทธิ์จำนวนมากต้องกลายเป็นแพะในคดี ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ควรเกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรม - กระบวนการยุติธรรมไทยทุกวันนี้ยังมีปัญหาที่เกิดมาจากต้นธารของกระบวนการ คือ ในชั้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่มีหน้าที่ทั้งในการจับกุม สืบสวน และสอบสวน (มีลักษณะอำนาจนิยม) ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วเห็นว่าควรแยกหน้าที่ดังกล่าวออกจากกัน

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	โดยแบ่งออกเป็น เจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ในการจับกุมและสืบสวน ส่วนหน้าที่ในการสอบสวนนั้น ควรมีองค์กรอีกองค์กรหนึ่งเข้ามาทำหน้าที่ในการสอบสวน โดยเฉพาะ ไม่ใช่ตำรวจ ไม่มีชั้นยศ ควรเป็นข้าราชการทั่วไป (แยกออกจากองค์กรตำรวจอย่างเด็ดขาด) เพื่อป้องกันการใช้อำนาจเกินกว่าเหตุ เช่น การเปลี่ยนคดีจากชิงทรัพย์เป็นปล้นทรัพย์ หรือการข่มขู่ผู้ต้องหาให้รับสารภาพ เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันปัญหาความไม่เป็นธรรมที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริสุทธิ์ - นอกจากนี้แล้ว ยังมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมีการปรับเปลี่ยนเรื่องอัตราเงินเดือนของตำรวจให้สูงขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาการคอร์รัปชัน เนื่องจากที่ผ่านมาเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอจูงใจง่าย จึงมีการรับส่วย รับสินบนกันมาก หากจะแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงต้องแก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา เช่นเดียวกับการที่ อัยการ ผู้พิพากษาที่มีเงินเดือนสูงเพราะไม่ต้องการให้เกิดการคอร์รัปชัน กล่าวคือ ก่อนที่กระบวนการยุติธรรม จะสามารถสร้างความเป็นธรรมให้กับประชาชนทั่วไปในสังคมได้นั้น ควรที่จะสร้างความเป็นธรรมให้กับบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมเองเสียก่อน ดังนั้น จึงความแก้ไขปัญหาที่ระบบกระบวนการยุติธรรมให้มีความเป็นธรรมเพิ่มมากขึ้นก่อนเป็นลำดับแรก
4.	- สถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบกับอดีตที่ผ่านมา นั้น อาจกล่าวได้ว่า มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสถานการณ์ปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ หากไม่หามาตรการในการป้องกัน หรือแก้ไขให้ถูกวิธีแล้ว อนาคตอาจนำไปสู่ความรุนแรงมากขึ้น สำหรับประเภทของโทษที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ถือได้ว่ามีความเหมาะสมกับฐานความผิด ที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ เว้นแต่ในบางกรณีเช่น ความผิดที่มีอัตราโทษปรับในบางความผิดซึ่งมีการบัญญัติกฎหมายมาเป็นเวลานาน และยังไม่มีการปรับแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความเห็นว่าอัตราโทษปรับดังกล่าว เมื่อเปรียบเทียบกับความผิดที่กระทำนั้น เบาเกินไป เมื่อกล่าวถึง “กระบวนการยุติธรรมไทย” มีความคิดเห็นโดยสรุปในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม : ประสบปัญหาเรื่องบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมไม่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้กระบวนการยุติธรรมไทยไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับกระบวนการยุติธรรมในต่างประเทศ - งบประมาณ : งบประมาณที่ได้รับจัดสรรยังไม่เพียงพอตามแผนงานที่กำหนดไว้ - การพิจารณาคดี : มีความรวดเร็วขึ้นกว่าอดีต เนื่องจากได้นำระบบการพิจารณาคดีต่อเนื่องมาใช้ ทั้งผู้พิพากษาที่พิจารณา และพิจารณาเป็นคณะเดียวกัน ทำให้ทราบข้อเท็จจริงโดยละเอียด - การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด : รูปแบบของการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดนั้น มีความหลากหลายขึ้น แต่ดูเหมือนว่าวิธีการปฏิบัติ ยังมีการเลือกปฏิบัติกับผู้กระทำผิดบางราย
5.	- การนำโทษประหารชีวิตมาใช้ นั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการลงโทษ คือ 1. การข่มขู่ยับยั้งให้คนเกิดความเกรงกลัว 2. เป็นการแก้แค้นทดแทนให้สาสมกับความผิด 3. ป้องกันสังคมโดยการขจัดคนที่เป็นอันตรายต่อสังคมออกไปอย่างเด็ดขาด (ซึ่งการลงโทษประหารชีวิตนี้จะแตกต่างจากการลงโทษในรูปแบบอื่น คือ ไม่ใช่เป็นการแก้ไขฟื้นฟู) เมื่อกล่าวถึง “โทษประหารชีวิต” ถือว่ามีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เมื่อเทียบกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่เสมอไปว่า เมื่อผู้กระทำผิดก่ออาชญากรรมรุนแรงแล้วรัฐจะต้องใช้ความรุนแรงตอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โดยในอนาคตสังคมก็อาจจะมองว่าการลงโทษประหารชีวิต เป็นวิธีการที่รุนแรงเกินไปก็ได้ (เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม)
6.	- สถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และมีวิธีการรูปแบบที่มีความสลับซับซ้อนขึ้น โดยสังเกตว่าอาชญากรในปัจจุบันมีความโหดเหี้ยม ใช้วิธีการก่ออาชญากรรม ที่โหดร้ายทารุณมากกว่าในอดีต เช่น การฆ่าตัดคอ การฆ่าหั่นศพ การเผาทั้งร่าง ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่สะเทือนขวัญมาก อนาคตก็อาจจะทวี

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ความรุนแรงมากขึ้น รูปแบบที่ใช้ก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ซึ่งคาดว่าในอนาคตอาจจะมีสาเหตุจากเรื่องสภาวะปัญหาเศรษฐกิจ ความโลภ และ ยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น โดยมีสาเหตุ มาจากหลายปัจจัยประกอบกัน ส่วนการลงโทษ ตามมาตรา 18 นั้นคิดว่ามีความเหมาะสมกับสังคมบ้านเราแล้ว ปัจจุบันมีแนวคิดที่ว่า ผู้กระทำผิดสามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ ก็ต้องสร้างระบบการแก้ไขฟื้นฟูซึ่งเป็นโลกาภิวัตน์ ที่เหมือนนานาอารยประเทศ ไม่ใช่ระบบตาต่อตา ฟันต่อฟันเช่นในอดีต แต่ใน ขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับด้วยว่าผู้กระทำผิดนั้นมีหลายประเภท เช่น กระทำผิด โดยไม่เจตนา ประมาท หรือเพื่อป้องกันตนเอง แต่ในอีกประเภทหนึ่งที่กระทำผิด โดยสันทัดนั้น ไม่สามารถแก้ไขได้ กฎหมายจึงมองว่าต้องตัดออกจากสังคม โดยการประหารชีวิต
7.	- ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยมีความรุนแรงมากขึ้นและมีรูปแบบของ อาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะสภาพสังคม กล่าวคือ ในอดีตเป็น อาชญากรรมพื้นฐาน คือ ลักขังชิงปล้นธรรมดา ต่อมาก็มีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ เกิดอาชญากรรมข้ามชาติ การฟอกเงิน การค้ายาเสพติด การก่อการร้าย ปัญหา อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และในปัจจุบันก็กลายเป็นอาชญากรรมรูปแบบใหม่ขึ้น อาทิ อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม และ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ตามที่กล่าวมาแล้วว่าประเภทหรือ รูปแบบของการก่ออาชญากรรมมีหลายรูปแบบ เปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขของเวลา ในส่วนที่เป็นอาชญากรรมพื้นฐานโดยทั่วไป สังคมไทยก็มีกฎหมายรองรับอยู่ อย่างเหมาะสมดีแล้ว แต่ในด้านปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาใหม่ เช่น อาชญากรรม คอมพิวเตอร์ การฟอกเงิน การก่อการร้าย คดีทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ต้องมี การออกกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับอาชญากรรมต่าง ๆ เหล่านี้ให้มีความเหมาะสมและก้าวทันต่อวิธีการใหม่ในการก่ออาชญากรรมให้มากยิ่งขึ้น เมื่อ กล่าวถึง “กระบวนการยุติธรรมไทย” มีความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- บุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม : บุคคลากรในกระบวนการยุติธรรมยังขาดความรู้ ยกตัวอย่างเช่น ตำรวจในระดับชั้นประทวน ยังขาดความรู้ไม่เพียงพอต่อ อาชญากรรมรูปแบบใหม่ เป็นต้น หน่วยงานอื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรมก็ เช่นเดียวกัน ควรมีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเป็นพลวัตร ของปัญหาอาชญากรรม - งบประมาณ : ในเรื่องของงบประมาณนั้นไม่เพียงพอ เช่น งบประมาณในเรื่อง การแก้ไขฟื้นฟูนักโทษในเรือนจำ การจัดสายตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเป็น การป้องกันอาชญากรรม เป็นต้น ต่างยังขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการ ทั้งสิ้น การพิจารณาคดี : ปัญหาที่พบจากการพิจารณาคดีก็คือความล่าช้าใน การพิจารณาคดี ซึ่งมีผลในการพิจารณาคดี เนื่องจากพยาน หลักฐานต่าง ๆ อาจมี การเปลี่ยนแปลง - การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด : ปัญหาในด้านงบประมาณซึ่งมีผลสืบเนื่องมาถึง การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เนื่องจากเมื่อมีงบประมาณไม่เพียงพอทำให้การดูแล และ การจัดการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในเรือนจำประสบปัญหาทั้งในเรื่อง ผู้ต้องขังในเรือนจำ ปัญหาเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ผู้คุม การจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่ผู้ต้องขัง ส่งผลให้ การดำเนินการจึงเป็นเพียงการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นคือการควบคุมตัวไม่ให้ หลบหนี แต่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
8.	- คิดว่าปัญหารุนแรงขึ้นมาก โดยสภาพจิตใจของคนในสังคมมีความโหดร้ายมาก ยิ่งขึ้น เช่น การทะเลาะวิวาทกันก็นำไปสู่การฆ่าคนตายได้ แสดงให้เห็นถึงความเสื่อม ของศีลธรรม จริยธรรมในจิตใจของคนในสังคม สำหรับบทลงโทษนั้นก็มี ความเหมาะสมดีอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่พบเห็นว่ามีมาจากกระบวนการยุติธรรม มากกว่า เพราะปัญหาในเรื่อง การนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ การพิสูจน์ความจริง การพิจารณาคดี ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรทำให้คนไม่กลัว ยิ่งถ้าที่จะกระทำ ผิด เมื่อกล่าวถึง “กระบวนการยุติธรรมไทย” มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาในเรื่อง กระบวนการพิจารณาคดีและการนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมาย

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
9.	- ต้องยอมรับว่าสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมเชิงวัตถุนิยม ซึ่งผลักดันให้คนในสังคมต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการอยู่รอดของตนเอง จึงทำให้ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น และมีความหลากหลายในการกระทำความผิดมากยิ่งขึ้น และมีกระบวนการที่สลับซับซ้อนมากขึ้น หากมองโดยสภาพทั่ว ๆ ไป ก็นับว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว แต่เฉพาะในส่วนของการลงโทษประหารชีวิตนั้น เป็นการลงโทษที่รุนแรงที่สุด และหากดำเนินการลงโทษไปแล้ว และพบว่าเกิดความผิดพลาดในการพิจารณาคดี ก็คงไม่สามารถแก้ไขให้ชีวิตของผู้บริสุทธิ์ที่ถูกประหารชีวิตไปแล้วกลับคืนมาได้ ดังนั้นจึงควรที่จะให้ความสำคัญกับการพิจารณาตัดสินลงโทษประหารชีวิตมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เมื่อกล่าวถึง “กระบวนการยุติธรรมไทย” ความคิดเห็นด้วยส่วนตัวแล้วเห็นว่า กระบวนการยุติธรรมของไทยยังประสบปัญหาในเรื่องการดำเนินการพิจารณาคดี ตั้งแต่ขั้นการพิสูจน์พยานหลักฐาน ทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและต้องเข้ารับการลงโทษในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก คือ ผู้ที่กระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมโดยตรง (กระทำผิดจริงด้วยตนเอง) ประเภทที่สอง คือกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม แต่ตนเองไม่ได้เป็นตัวการ และกลุ่มที่ 3 คือกลุ่มที่เป็นผู้บริสุทธิ์ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม แต่ต้องได้รับโทษ (แพะ) โดยเมื่อเทียบเป็นร้อยละ จะมีสัดส่วนประมาณ 50 30 และ 20 ตามลำดับ จึงแสดงให้เห็นได้ว่ายังขาดความรอบคอบ รัดกุมในการดำเนินการดังกล่าวอยู่ อันส่งผลให้ผู้บริสุทธิ์ต้องได้รับการลงโทษ จากการกระทำที่ผู้อื่นก่อขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริสุทธิ์อย่างยิ่ง - สาเหตุที่ทำให้ผู้บริสุทธิ์มีจำนวนที่ต้องกลายเป็นแพะในคดีอาญานั้น เห็นว่า นอกจากผู้เสียหายและผู้ถูกกระทำการให้เกิดความเสียหายทางอาญาแล้ว องค์กรแรกหรือบุคคลแรกที่เข้าไปรับทราบเหตุ คือ พนักงานสอบสวน จึงมีความเห็นว่าการที่พนักงานสอบสวน ยังมีภาระหน้าที่ 2 ด้านอยู่ คือ การจับกุมและการสอบสวน เสมือนเป็นการดำเนินการเบ็ดเสร็จของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก็ค่อนข้างเป็นหลักประกันที่ไม่แน่นอนว่า ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่น่าเสนอขึ้นมายังพนักงานอัยการนั้น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	มีความเป็นจริงครบถ้วนสมบูรณ์เพียงใด ซึ่งโดยหลักแล้วต้องทำการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งในด้านที่เป็นคุณและเป็นโทษของผู้ต้องหา ไม่ใช่เป็นเพียงการหาหลักฐานเพื่อระบุว่าผู้ต้องหา กระทำความผิดจริงแต่ เพียงด้านเดียวเท่านั้น และเมื่อถึงกระบวนการในชั้นศาล ประชาชนทั่วไปที่มีฐานะยากจน ก็ต้องอาศัยทนายขอแรงที่ทางศาลจัดหามาให้ ซึ่งมีงานอยู่ล้นมือ ทำให้กระบวนการในการที่จะลงไปสืบค้นข้อมูลเท็จจริงต่าง ๆ จริงไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ เมื่อเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในชั้นศาล ต้องพิจารณาไปตามข้อมูลหลักฐานที่เสนอขึ้นมา แต่ก็คงไม่สามารถสรุปได้ว่าเป็นความยุติธรรมหรือไม่ยุติธรรมในชั้นตอนใด แต่เห็นว่าปัญหาดังกล่าวอยู่ที่กระบวนการ
10.	- ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องสภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย เนื่องจากมีช่วงเวลาในการให้สัมภาษณ์จำกัด
11. และ 12. (ทำการ สัมภาษณ์ พร้อมกัน)	- ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยมีความรุนแรงมากขึ้นและมีรูปแบบของอาชญากรรมที่สลับซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งแนวโน้มช่วงอายุของเหยื่อ และ ผู้กระทำผิด จะลดน้อยลง การกระทำผิดที่ลักษณะพฤติกรรมที่โหดร้าย รุนแรงมากขึ้นนั้นเนื่องจากสังคมหล่อหลอมให้คนใช้ความรุนแรง ไม่มีหลักยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิตสำหรับบทลงโทษที่มีอยู่ก็พอเพียงอยู่แล้ว แต่คิดว่าโทษที่รุนแรงนั้นไม่มีผลในการยับยั้งการก่ออาชญากรรมได้ เนื่องจากในขณะนี้ก็มีโทษประหารชีวิตซึ่งเป็นโทษที่รุนแรงที่สุดอยู่ แต่ก็ยังเกิดปัญหาอาชญากรรมอยู่มากมาย ดังนั้นต้องแก้ไขให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินการลงโทษอย่างเด็ดขาดจริงจัง มีมาตรฐาน มีกระบวนการลดโทษที่สมเหตุสมผล และได้รับความเชื่อถือ เชื่อมั่นจากประชาชนมากกว่าการใช้โทษที่รุนแรง เมื่อกล่าวถึง “กระบวนการยุติธรรมไทย” กระบวนการยุติธรรมยังมีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ - บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมไม่ได้ให้ความสำคัญกับหลักสิทธิมนุษยชนเท่าที่ควร ตั้งแต่ขั้นตอนในการจับกุมสอบสวน จนถึงขั้นตอนการคุมขัง เช่น การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีการแจ้งสิทธิให้ผู้ต้องสงสัยทราบ เป็นต้น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- การให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนทางด้านกฎหมาย ไม่มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดหาทนายให้แก่จำเลยที่ยากจนและไม่มีความรู้ทางกฎหมาย ระบบการพิจารณาคดีมีความล่าช้า ศาลควรมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้ต้องหา ให้ความสำคัญในกระบวนการพิจารณาคดีโดยไม่เอนเอียง สร้างระบบการพิจารณาคดีให้เอื้อต่อกระบวนการยุติธรรม
13.	- ปัญหาอาชญากรรมในสังคมทุกวันนี้มีรูปแบบและลักษณะรุนแรงมากขึ้น และจำนวนสถิติอาชญากรรมก็เพิ่มมากขึ้น โดยเห็นว่าปัญหาดังกล่าวส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากปัญหาเศรษฐกิจที่นำไปสู่การกระทำผิด
14.	- ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องสภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย เนื่องจากมีช่วงเวลาในการให้สัมภาษณ์จำกัด
15.	- คิดว่าปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยมีความรุนแรงมาก และมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในอนาคต สำหรับบทลงโทษ คิดว่าบทลงโทษที่มีอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันยังไม่มีที่เหมาะสม เพราะเมื่อนำไปใช้ลงโทษจริงแล้วเบาเกินไป ไม่มีความจริงจังในการลงโทษผู้กระทำผิด เมื่อกล่าวถึง “กระบวนการยุติธรรมไทย” มีความคิดเห็น ดังนี้ - บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม : ยังมีจำนวนน้อยเกินไป และบางส่วนของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมยังมีความสามารถไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน - งบประมาณ : งบประมาณน้อยเกินไปสำหรับการดำเนินการในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม - การพิจารณาคดี : ยังไม่มีความเด็ดขาด ยังมีระบบพรรคพวกเส้นสายอยู่มาก - การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด : อำนาจในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดยังน้อยเกินไป ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรจำนวน 15 ท่าน เกี่ยวกับสภาพปัญหาอาชญากรรม และกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย ปรากฏว่าทุกท่านมีทัศนะเหมือนกันว่าในปัจจุบัน สถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยนั้นมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมา ทั้งในด้านความรุนแรงในการก่ออาชญากรรมและรูปแบบ วิธีการที่มีสลับซับซ้อน หลากหลาย มีความโหดร้าย รุนแรงยิ่งขึ้น หรือสร้างผลเสียหายที่เกิดขึ้นมาความร้ายแรงยิ่งขึ้น เช่น การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ และปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น โดยเห็นว่าปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลมาจากปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และสภาพสังคมที่บีบบังคับให้เกิดความเครียด ต้องดิ้นรนแข่งขันกันสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมของศีลธรรม จริยธรรมอันดีงามทางจิตใจของคนในสังคม ทำให้หาทางออกของปัญหาด้วยการก่ออาชญากรรม ซึ่งในอนาคตคาดการณ์ว่าสถานการณ์ความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

สำหรับบทลงโทษที่มีอยู่ในสังคมไทยนั้นกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าบทลงโทษนั้นมีความเหมาะสมกับฐานความผิดดีแล้ว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ เห็นว่ามาจากกระบวนการยุติธรรมมากกว่า เช่น ปัญหาการนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ การพิสูจน์ความจริง การพิจารณาคดียังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เมื่อกล่าวถึงโทษตามกฎหมายไทยในสังคม โทษ ที่บังคับใช้ในสังคมไทยมีตั้งแต่โทษปรับ จนถึงโทษประหารชีวิต แต่ก็มีระดับการพิจารณาคดี ตามประมวลกฎหมายอาญาลดหลั่นกันลงไป รวมทั้งในแต่ละพระราชบัญญัติต่าง ๆ ล้วนมีบทกำหนดโทษไว้ชัดเจน โดยจะพิจารณาจากความผิดที่กระทำ ซึ่งโทษที่รุนแรงที่สุดก็คือ โทษประหารชีวิต โดยในปัจจุบันถึงแม้จะมีแนวคิดว่าผู้กระทำผิดสามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ ไม่ใช่ระบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน เช่นในอดีต แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องยอมรับด้วยว่าผู้กระทำผิดนั้นมีหลายประเภท เช่น กระทำผิดโดยไม่เจตนา ประมาท หรือเพื่อป้องกันตนเอง แต่ในอีกประเภทหนึ่งที่กระทำผิดโดยสันดานนั้น ไม่สามารถแก้ไขได้ กฎหมายจึงมองว่าต้องตัดออกจากสังคม โดยการประหารชีวิต ในด้านปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาใหม่ เช่น อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ การฟอกเงิน การก่อการร้าย คดีทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น ต้องมีการออกกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับอาชญากรรมต่าง ๆ เหล่านี้ให้มีความเหมาะสมและก้าวทันต่อวิธีการใหม่ในการก่ออาชญากรรมให้มากยิ่งขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีทัศนะต่อ “กระบวนการยุติธรรมไทย” ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยสรุป ปรากฏตามตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3

สรุปทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมไทย

ลำดับที่	ประเด็นสำคัญ	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
1.	บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม	ยังมีจำนวนน้อยเกินไป และบางส่วนยังมีความสามารถไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและยังขาดความรู้ ไม่มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ได้ให้ความสำคัญกับหลักสิทธิมนุษยชนเท่าที่ควร ตั้งแต่ขั้นตอนในการจับกุมสอบสวน จนถึงขั้นตอนการคุมขัง ดังนั้น จึงควรมีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเป็นพลวัตรของปัญหาอาชญากรรม และปฏิรูประบบการทำงานของแต่ละหน่วยงานให้เอื้อต่อการอำนวยความยุติธรรมยิ่งขึ้น
2.	งบประมาณ	ไม่เพียงพอตามแผนงานที่กำหนดเมื่อเทียบกับปริมาณงานที่มีอยู่จริง ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เช่น การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ทำให้การดูแล และการจัดการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในเรือนจำประสบปัญหาทั้งในเรื่องผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ปัญหาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้คุม และการจัดสวัสดิการต่าง ๆ การดำเนินการจึงเป็นเพียงการแก้ไขปัญหามั่วๆ เบื้องต้น คือการควบคุมตัวไม่ให้หลบหนี แต่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
3.	การพิจารณาคดี	มีความล่าช้าในขั้นตอนการพิจารณาคดีมาก ซึ่งมีผลในการพิจารณาคดี เนื่องจากพยาน หลักฐานต่าง ๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลง ยังไม่มีความเด็ดขาด ยังมีระบบพรรคพวกเส้นสายอยู่มาก การให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนทางด้านกฎหมาย ไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้วศาลควรมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้ต้องหา ให้ความเป็นธรรมในการพิจารณาคดีโดยไม่เอนเอียง สร้างระบบการพิจารณาคดีให้เอื้อต่อกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ลำดับที่	ประเด็นสำคัญ	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
4.	การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด	รูปแบบของการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด มีความหลากหลายขึ้น แต่ยังคงมีการเลือกปฏิบัติกับผู้กระทำผิด บางราย อำนาจในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดยังน้อยเกินไป ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ สังคมไทยมี รูปแบบ และวิธีการ ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ดีเกินไป จนมองว่าเป็นการเอาใจผู้กระทำผิดมากเกินไปจนควร จนอาจ เป็นการไม่เห็นใจญาติของผู้เสียหายที่ถูกกระทำ

เมื่อสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทย ในทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเห็นตรงกันว่ามี ความรุนแรงและประสบปัญหาในเรื่องการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม และการลงโทษผู้กระทำผิด ดังนั้นเพื่อความครบถ้วนของข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ผู้ศึกษาจึงได้สัมภาษณ์กลุ่มประชากรในประเด็นเรื่อง การลงโทษประหารชีวิต ในสังคมไทยเป็นลำดับต่อไป อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำมาวิเคราะห์และหาข้อสรุป ในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย โดยผลการสัมภาษณ์เรื่อง “ทัศนะต่อการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทย” มีรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4

ทักษะต่อการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
1.	- การลงโทษประหารชีวิตนั้นเป็นการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเยี่ยงอย่างให้ผู้ที่จะกระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว และเป็นการตอบแทนให้แก่ผู้เสียหายที่ถูกกระทำ จึงเห็นว่ามีเหมาะสมตามสภาพปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ โดยในประเด็นของสาเหตุที่มนุษย์กระทำความผิดนั้น คิดว่ามาจากสันดานดิบของตัวบุคคลเอง ประกอบกับมาจากความโลภ ความโกรธ ความหลง ดังนั้นวิธีการที่จะแก้ไขการกระทำผิดได้นั้น ควรจะใช้วิธีการให้ความรู้แก่ประชาชนในสังคม แต่ถ้าหากยังฝืนกระทำความผิดอีก ก็ควรดำเนินการลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด เพื่อไม่ให้ผู้อื่นถือเป็นเยี่ยงอย่าง - การลงโทษประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดสารพิษนั้น โดยส่วนตัวมีความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม เนื่องจาก ทำให้ผู้ที่ต้องโทษเสียชีวิตเร็วเกินไป แต่ควรใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยวิธีการยิงเป้าด้วยอาวุธปืน หรือวิธีการแขวนคอ แบบศาสนาอิสลาม เพื่อให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อวิธีการลงโทษประหารชีวิตและไม่กล้าที่จะกระทำผิด ดังนั้นการลงโทษประหารชีวิตสามารถลดปัญหาอาชญากรรมให้ลดน้อยลงได้จริง เพราะก่อนที่คนจะกระทำความผิด ผู้ที่จะกระทำต้องคิดยับยั้งชั่งใจก่อน แต่ถ้าคิดไตร่ตรองแล้วแต่ก็ยังเลือกที่จะกระทำก็เห็นว่าสมควรที่จะได้รับการลงโทษตามที่ตัวเองกระทำแล้ว จึงเป็นวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ไม่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะบ้านเมือง สังคม ประกอบด้วยประชาชนที่มีความแตกต่างหลากหลาย เผ่าพันธุ์ต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมีกฎหมายเป็นเครื่องมือในการควบคุมสังคม เมื่อผู้ถูกกระทำต้องสูญเสียและได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้กระทำผิด ผู้กระทำผิดผู้นั้นก็ควรต้องได้รับโทษให้ตายตกไปตามกัน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เป็นอย่างต่อไป พร้อมทั้งเห็นว่าไม่เป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักศาสนา เพราะมองว่าเป็นผลที่เกิดขึ้นตามหลักทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว โทษที่ได้รับก็ควรเป็นไปตามความหนักเบาของคดีที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
2.	- โทษประหารชีวิตมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องปรามอาชญากรรมของผู้กระทำผิดที่เกิดขึ้นหรือคิดจะกระทำในความผิดอุกฉกรรจ์ และทำให้บุคคลอื่นซึ่งเห็นการลงโทษแล้วไม่กล้าจะกระทำความผิด อันเป็นการข่มขู่ยับยั้ง ที่สำคัญคือเป็นการกำจัดผู้กระทำผิดผู้นั้นออกไปจากสังคมโดยเด็ดขาด ซึ่งเห็นว่าเป็นโทษที่มีความเหมาะสมอยู่แล้วในสภาพสังคมไทย โดยสาเหตุของการกระทำความผิดในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่แล้วกระทำผิดด้วยสาเหตุจากความบีบคั้นจากสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหาอาชญากรรมที่เกิดจากภาวะความเครียด เช่น การแข่งขันเพื่อสอบเอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัย เป็นเหตุให้เกิดภาวะจิตใจไม่ปกติ เคร่งเครียด ปัญหาความผิดปกติทางระบบสมอง อันนำไปสู่ปัญหาสังคม ควรแก้ไขโดยการสร้างสังคมที่สงบสุข ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่มีการแก่งแย่งแข่งขันกันมากเกินไป ดำเนินชีวิตอยู่อย่างพอเพียง ยึดมั่นในหลักศีลธรรม จริยธรรมอันดีงาม วิธีการประหารไม่ว่าจะเป็นการประหารชีวิตด้วยวิธีการเดิมคือการยิงเป้า หรือวิธีการใหม่ที่ประหารชีวิตด้วยการฉีดยาพิษ ซึ่งสร้างความทรมานหรือทรมานโหดร้ายต่อผู้ถูกประหารชีวิตน้อยกว่า แต่ผลสุดท้ายของการลงโทษก็คือความตายของผู้กระทำผิดเหมือนกัน แต่ไม่ว่าจะเป็นการประหารด้วยวิธีใด แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดของการลงโทษประหารชีวิตก็คือไม่ควรมีการลงโทษผิดตัว - คิดว่าโทษประหารชีวิตสามารถยับยั้งการก่ออาชญากรรมของคนในสังคมได้จริง เพราะเมื่อคนมีความกลัวต่อโทษที่ได้รับ ก่อนที่จะตัดสินใจ หรือลงมือกระทำความผิดใด ๆ ก็จะต้องคำนึงถึงโทษที่จะต้องได้รับเมื่อกระทำความผิดลงไป จึงเป็นเครื่องยับยั้งจิตใจก่อนที่จะก่ออาชญากรรม - หากมุ่งเน้นในเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นสำคัญก็จะเห็นว่าไม่ควรที่ผู้กระทำผิดจะต้องถูกลงโทษถึงขั้นประหารชีวิต แต่ถ้ามองในมุมกลับกันแล้ว ก็ก็จะเห็นว่า ผู้กระทำผิด เช่น การฆ่าผู้อื่นนั้นผู้กระทำผิดก็กระทำลงไปโดยไม่ได้คำนึงถึงสิทธิของผู้อื่น (เหยื่อ) ด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงควรมองให้ครอบคลุมทั้งสองด้าน และในด้านศาสนานั้นตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการห้ามไม่ให้คนกระทำความผิดในลักษณะต่าง ๆ เป็นหลักสำคัญ กล่าวคือ เป็นข้อห้ามก่อนที่จะกระทำความผิด

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	แต่ในทางกฎหมาย และอาชญาวิทยาแล้วจะเน้นในเรื่องการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เมื่อกระทำความผิดแล้ว ดังนั้น จึงเห็นว่า เรื่องทั้งสองเป็นคนละประเด็นกัน จึงคิดว่าการลงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายไม่เป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักศาสนา และมนุษยธรรม
3.	- วัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิตก็คือต้องการให้ประชาชนทั่วไปเกิดความเกรงกลัวต่อการลงโทษ และอีกประเด็นหนึ่งก็คือในเรื่องของกฎแห่งกรรม เป็นการแก้แค้นทดแทนจากสิ่งที่ได้กระทำลงไป เช่น หากฆ่าคนตาย ก็ลงโทษให้ตายตกไปตามกัน ทำกรรมใดก็ควรได้รับผลของกรรมนั้น ซึ่งส่วนตัวแล้วไม่เห็นด้วยกับวิธีการลงโทษประหารชีวิต เพราะคิดว่าการลงโทษประหารชีวิตนั้น เป็นวิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป เนื่องจากมองในกรณีที่อาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นในการลงโทษ แล้วไม่สามารถเรียกกลับคืนมาซึ่งชีวิตของผู้บริสุทธิ์ได้อีก และหากมีการตัดสินผิดพลาด เช่น คดีเชอรี แอน ก็ทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องรับกรรมที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้กระทำ แต่หากใช้การจำคุกตลอดชีวิตแทนเมื่อพบว่ามีการผิดพลาดก็ยังสามารถแก้ไขการลงโทษได้อีกทั้งยังเห็นว่าการประหารชีวิตนั้นเป็นการกระทำที่ขาดหลักเมตตาธรรม โดยเห็นว่าคนส่วนใหญ่ที่กระทำผิดนั้นไม่ใช่อาชญากรโดยสันดาน (อาชญากรโดยสันดานหรือป่วยทางจิตก็ควรจัดการควบคุมจำคุกแยกออกจากประชาชนในสังคมโดยเด็ดขาด) ปลอ่ยให้ได้รับกรรมที่ก่อขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่ใช่การฆ่าให้ตายตกไปตามกัน - ในสถานการณ์ปัจจุบัน ปัญหาอาชญากรรมส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากภาวะเศรษฐกิจความโลภ โดยเฉพาะในช่วงที่ผ่านมาที่โทษประหารชีวิตถูกนำมาใช้กับความผิดในคดีค้ายาเสพติด ทำให้มีผู้ต้องโทษประหารชีวิตเพิ่มมากขึ้น วิธีการแก้ไขปัญหามีสาเหตุมาจากเรื่องนี้ ก็ต้องทำการแก้ไขที่ระบบเศรษฐกิจ ทำให้คนในสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี โดยไม่ต้องดิ้นรนหรือทุจริต หรือในอีกส่วนหนึ่งก็มีสาเหตุมาจากความกดดัน ความโกรธและบันดาลโทสะ วิธีการแก้ไขก็เห็นว่าควรจะดำเนินการในเรื่องการสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมะในการดำเนินชีวิต เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการครองตนเป็นคนดีมีศีลธรรม ซึ่งหากสามารถปลูกฝังเรื่องคุณธรรมดังกล่าวได้ วิธีการแก้ไขปัญหาก็จะเป็นอีกทางที่

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ถูกต้องเหมาะสม ไม่ใช่การกระทำผิดหรือการก่ออาชญากรรมดังที่ผ่านมา - สำหรับวิธีการประหารไม่ว่าจะเป็นการลงโทษประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาพิษหรือสารพิษ ก็จัดว่าเป็นวิธีการลงโทษประหารชีวิตที่ไม่โหดร้ายทารุณก็จริง แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นการประหารชีวิตด้วยการยิงเป้าหรือการฉีดยาพิษ ต่างก็เป็นวิธีการลงโทษที่ทำให้ผู้ต้องโทษเสียชีวิตเหมือนกัน และเห็นว่าการลงโทษประหารชีวิตสามารถไม่สามารถลดปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลงจริง คิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกัน เพราะการลงโทษด้วยวิธีการประหารชีวิตนั้น เป็นการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุ แต่ไม่ได้แก้ที่ต้นเหตุก่อนที่จะเกิดปัญหาอาชญากรรม ดังนั้นหากต้องการที่จะลดปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลง ก็ควรแก้ไขให้ถูกจุดด้วยการปลูกจิตสำนึก สร้างคุณธรรม จริยธรรมศีลธรรม และการปฏิบัติตนตามหลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนา หรือศาสนาใด ๆ ก็ตามให้ประชาชนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน - การประหารชีวิตก็เป็นวิธีการฆ่าคนในรูปแบบหนึ่งเช่นเดียวกัน แต่ถึงแม้จะเป็นการกระทำที่ถือว่าถูกต้องตามกฎหมายของสังคมก็ตาม แต่การปฏิบัติดังกล่าวนั้น ก็ถือว่าเป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนเช่นกัน เพราะในความเป็นจริงตามธรรมชาติแล้วบุคคลแต่ละคนย่อมมีสิทธิในชีวิตของตนเอง ผู้อื่นไม่ควรที่จะมาละเมิด ถึงแม้ว่าจะกระทำผิดร้ายแรง ก็ควรให้ผู้กระทำผิดได้รับกรรมของเขาเอง การใช้โทษจำคุกให้ผู้กระทำผิดชดใช้กรรมด้วยการสูญเสียอิสรภาพก็น่าจะสาสมกับความผิดที่ได้รับแล้ว มนุษย์ไม่ควรคร่าชีวิตมนุษย์ด้วยกันเอง อีกทั้งยังถือว่าเป็นเรื่องขัดต่อหลักศาสนา เนื่องจาก คนเราไม่มีสิทธิ์ที่จะไปเอาชีวิตผู้อื่น การฆ่าสัตว์อื่นยังถือว่าเป็นบาป ฉะนั้นการฆ่าคนด้วยกันเองก็ย่อมเป็นบาปด้วยเช่นเดียวกัน ไม่ว่าตามหลักธรรม คำสอนในศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม หรือศาสนาใด ๆ ก็ตาม ต่างก็มีคำสอนในเรื่องนี้เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นศาสนาคริสต์ ก็สอนว่าการลงโทษคนกระทำความผิดนั้นเป็นหน้าที่ของพระเจ้า ศาสนาพุทธก็เป็นเรื่องของกฎแห่งกรรม เป็นต้น ส่วนการนำตัวผู้กระทำผิดมาจำคุกนั้น เป็นวิธีการนำตัวผู้กระทำผิดมาควบคุมไว้มีเจตนา เพื่อบรรณ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาระที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาระ
	บ่มนิสัย แก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรม ซึ่งเป็นการให้โอกาสกลับตนเป็นคนดี สามารถกลับคืนสู่สังคมได้อีกครั้ง
4.	- การลงโทษประหารชีวิตมีวัตถุประสงค์เพื่อการข่มขู่ยับยั้งผู้ที่จะกระทำความผิดให้เกิดความเกรงกลัวต่อการลงโทษ ไม่ให้เกิดการเลียนแบบเป็นเยี่ยงอย่างต่อไป และในขณะเดียวกัน การลงโทษประหารชีวิต ยังเป็นการลงโทษเพื่อตัดโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอีกทางหนึ่งด้วย โดยโทษประหารชีวิตตามที่ได้มีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา หรือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ล้วนแต่บัญญัติไว้ด้วยความผิดร้ายแรง สำหรับสังคมไทยนั้นถือว่ายังมีความเหมาะสมอยู่ สำหรับสาเหตุการกระทำความผิดของผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิต โดยส่วนใหญ่แล้ว มาจากสาเหตุเกี่ยวกับความคิดที่ชั่วร้ายของตัวบุคคลผู้กระทำความผิด เช่น ในกรณีของมือปืนรับจ้าง การค้ายาเสพติดซึ่งมีการเตรียมการกระทำความผิดเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อมุ่งแสวงหาประโยชน์ส่วนตน หรือการฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นต้น แต่ในบางสถานการณ์ก็อาจมีสาเหตุมาจากอารมณ์ชั่ววูบ ความโกรธแค้น และความกดดัน เช่น การทะเลาะวิวาท ประกอบกับการพกพาอาวุธปืน ซึ่งเป็นที่มาของการก่ออาชญากรรมรุนแรง ส่งผลให้เกิดความบันดาลโทสะ เป็นอารมณ์ชั่ววูบแต่ก็มีโทษถึงประหารชีวิตเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงควรมีการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ โดยเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น กระบวนการยุติธรรมในชั้นตำรวจ ก็ควรรีบเร่งดำเนินการในการจับกุมตัวผู้กระทำความผิดให้ได้ทุกรายอย่างรวดเร็ว และนำตัวผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีและได้รับการลงโทษอย่างจริงจัง รวดเร็ว หรืออาจกล่าวสรุปได้ว่า วิธีการแก้ไข ก็คือ การบังคับใช้กฎหมายและการสร้างกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพ - จากวิธีการประหารชีวิตในอดีตที่ใช้วิธีการยิงเป้าด้วยอาวุธปืนนั้น โดยส่วนตัวแล้ว เห็นว่า เป็นวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่โหดร้ายทารุณเกินไป ดังนั้น จึงเห็นว่าการประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาพิษนี้ น่าจะเป็นวิธีการที่มีความโหดร้ายทารุณน้อยกว่าเดิม โดยไม่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดต่อผู้ถูกประหารชีวิตมากนัก อันเป็น

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	การปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษอย่างมีมนุษยธรรมมากยิ่งขึ้น เพราะไม่เกิดความเจ็บปวด ผู้ถูกประหารเสียชีวิตด้วยอาการสงบ โดยในส่วนของค่าใช้จ่ายในการดำเนินการประหารชีวิต เห็นว่าน่าจะมีความเหมาะสมแล้ว คือไม่ได้เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณมากนัก เพราะถึงจะใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยวิธีการยิงเป้าก็ต้องมีงบประมาณ เช่นกัน และอีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของรูปแบบ วิธีการประหารชีวิต ก็เห็นว่า เป็นวิธีการที่ดีและเหมาะสมที่สุดจากวิธีการประหารที่มีใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการแขวนคอ หรือการใช้เก้าอี้ไฟฟ้าก็ตาม - การลงโทษประหารชีวิตเป็นการข่มขู่ยับยั้งให้ประชาชนเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่รุนแรงจนไม่กล้าที่จะกระทำความผิด ยกตัวอย่างที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนก็เช่น ในช่วงที่มีการปฏิรูปการปกครองโดยคณะปฏิรูปการปกครอง ฯ ซึ่งมีการประกาศใช้กฎหมายการศึกษา บังคับใช้กฎหมาย และกำหนดโทษอย่างจริงจัง รุนแรง จะเห็นได้ว่าในช่วงนี้จะไม่มีการกระทำความผิดในลักษณะร้ายแรงที่อาจต้องถูกลงโทษตาม มาตรา 17 หรือ มาตรา 21 ซึ่งระบุให้มีการประหารชีวิตผู้กระทำความผิดในฐานะความผิดที่กำหนด ดังนั้น จึงสะท้อนให้เห็นได้ว่า หากมีการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพแล้ว การกระทำความผิดในลักษณะอาชญากรรมร้ายแรง คงลดน้อยลงได้ - เมื่อกล่าวถึงประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมไทยขณะนี้ สถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทย เมื่อวิเคราะห์ตามทฤษฎีอาชญาวิทยาแล้ว ในส่วนของ การพิจารณาคดีนั้น ยังอาจพบปัญหาในเรื่องของระยะเวลาในช่วงระหว่างการพิจารณาคดี จนถึงการลงโทษผู้กระทำความผิด ที่อาจต้องใช้เวลานานพอสมควร เนื่องจากในการพิจารณาคดีที่มีโทษถึงประหารชีวิตนั้น เมื่อพิจารณาพิพากษาจากศาลชั้นต้นแล้วต้องมีการอุทธรณ์ต่อไปยังศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา โดยถึงแม้ว่าคู่ความจะไม่อุทธรณ์ ถ้าศาลตัดสินประหารชีวิตขึ้นไป ศาลชั้นต้นก็ต้องทำเรื่องไปยังศาลอุทธรณ์ตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้อยู่แล้ว โดยต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวจนานพอสมควร จึงอาจไม่เห็นผลของการลงโทษอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ การบังคับใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	กฎหมายจึงอาจไม่เป็นผลในการข่มขู่ยับยั้ง ให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ หรือเกิดความเกรงกลัวมากนัก ถือได้ว่า กระบวนการยุติธรรมไทยจึงยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการข่มขู่ยับยั้งและลดปัญหาอาชญากรรม การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การพิจารณาพิพากษาคดีที่มีโทษประหารชีวิตให้ประชาชนได้รับทราบ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงกลัว และมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องกระบวนการยุติธรรม นับเป็นอีกวิถีทางหนึ่งที่ทำให้คนไม่กล้าที่จะกระทำความผิด อันเป็นการข่มขู่ยับยั้งได้อย่างจริงจัง แต่ไม่ใช่เป็นการทำข่าวเกี่ยวกับการลดโทษจากประหารชีวิตเป็นจำคุกตลอดชีวิต หรือการลดโทษจนเหลือโทษจำคุกประมาณ 33 ปีเศษ ก็จะทำให้อาชญากรหรือคนที่คิดจะกระทำความผิดไม่เกรงกลัว - ในด้านสิทธิมนุษยชน การลงโทษประหารชีวิตหากใช้วิธีการที่เหมาะสม คือไม่โหดร้ายทารุณ หรือกระทำการลงโทษโดยเปิดเผยต่อหน้าสาธารณชน ในลักษณะที่เป็น การตอบสนองต่อความเครียดแค้นชิงชังของคนในสังคมแล้ว ก็ถือได้ว่าไม่เป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน รวมทั้งเห็นว่าไม่ขัดต่อหลักศาสนา เนื่องจากผู้กระทำความผิดจนต้องโทษประหารชีวิตนั้น เป็นผู้ก่อกรรมนั้น ๆ ไว้เอง ทำกรรมโดยสมควรได้รับผลกรรมนั้น ผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้ตัดสินคดีจึงเป็นเพียงผู้ชี้กรรม และหากใช้วิธีการประหารชีวิตที่ไม่ทารุณป่าเถื่อน ก็ไม่เป็นการขัดต่อหลักมนุษยธรรม
5.	- โดยสาเหตุที่ทำให้คนกระทำความผิดจนต้องโทษประหารชีวิตมีหลายสาเหตุ โดยส่วนใหญ่แล้วมาจากการกระทำความผิดเพราะความกดดัน ความพลั้งพลาด อารมณ์ชั่ววูบ หรืออาจจะเป็นจากความโหดร้ายภายในตัวบุคคลนั้น ๆ เอง ซึ่งหากเป็นลักษณะนี้ การลงโทษประหารชีวิตก็ไม่สามารถยับยั้งการกระทำความผิดของคนเหล่านี้ได้ เนื่องจากในกรณีของการทำผิดด้วยความโกรธแค้น จะไม่มีการคิดไตร่ตรอง และไม่ได้คิดถึงโทษประหาร ไม่คิดว่าจะได้รับโทษหรือไม่ อย่างไร หรืออาจกล่าวได้ว่า โทษประหารชีวิตไม่ได้มีผลต่อการยับยั้งอาชญากรรมได้ - เมื่อวัตถุประสงค์ของการลงโทษในปัจจุบันไม่ได้มุ่งเน้นที่การข่มขู่ยับยั้ง และการแก้แค้นทดแทน แต่เป็นการตัดโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ โดยตัดบุคคลผู้นั้นออกไปจากสังคม

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย หรือกระทำต่อหน้าสาธารณชน เพื่อให้คนทั่วไปเกิดความเกรงกลัว (ไม่ใช่ให้ตัวผู้ได้รับโทษเกิดความเกรงกลัว) ปัจจุบันวัตถุประสงค์ของการลงโทษเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ประกอบกับเมื่อมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ แต่คนก็ยังคงกระทำความผิดแสดงให้เห็นว่าวิธีการดังกล่าวไม่ได้ผล ฉะนั้นการประหารชีวิตด้วยการฉีดยาพิษจึงมีความเหมาะสมแล้ว ปัจจุบันก็ยังไม่มีการสำรวจสถิติออกมาเป็นตัวเลขในเชิงวิจัย เป็นข้อพิสูจน์ที่แน่นอน และแต่ละสังคมก็มีเงื่อนไขมีความแตกต่างกันด้วย ซึ่งในขณะที่สังคมมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ แต่สถิติอาชญากรรมก็ยังคงเพิ่มขึ้น แต่ก็ได้ไม่ได้แสดงว่า ทั้งสองอย่างนี้ มีผลเกี่ยวข้องกันหรือไม่ ดังนั้นจึงยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจน - ด้านการลงโทษประหารชีวิตกับสิทธิมนุษยชน ตามความเป็นจริงแล้ว รัฐไม่ควรที่จะเป็นผู้ดำเนินการคร่าชีวิตของพลเมือง เนื่องจากในขณะที่รัฐบอกว่าการฆ่าคนเป็นสิ่งที่โหดร้าย แต่รัฐกลับเป็นผู้กระทำเสียเอง เพราะฉะนั้น จึงเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องนัก และยังเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอีกด้วย แต่ในประเทศไทยถือว่าเป็นการละเมิดนั้นก็เพราะว่ามีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ว่าการลงโทษประหารชีวิตไม่ได้เป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย ส่วนในมุมมองทางศาสนาเห็นว่าเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักศาสนา และขัดต่อหลักมนุษยธรรมด้วยเช่นกัน เพราะอย่างไรก็แล้วแต่การประหารชีวิตไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด หรือฆ่าโดยหน้าที่ ก็เป็นการฆ่านั่นเอง หากมองในเรื่องหลักธรรมของพุทธศาสนาเรื่องกฎแห่งกรรมนั้น อาจเห็นว่าหากทำกรรมใด ก็ควรได้รับผลของกรรมนั้น แต่ควรเป็นผลของกรรมที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ โดยรัฐไม่ควรเข้าไปดำเนินการหรือจัดการแทน
6.	- การประหารชีวิตเป็นการตัดผู้กระทำความผิดที่ไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ออกจากสังคมโดยสิ้นเชิง เพื่อป้องกันสังคมจากอาชญากรรม โดยในมุมมององค์กรพัฒนาเอกชนส่วนใหญ่อาจจะมองว่าเป็นเรื่องที่ป่าเถื่อน โหดร้ายทารุณ เวลาจะมีการลงโทษประหารชีวิตของกรมราชทัณฑ์ก็จะมีเรื่องยืงเรื่องคัดค้านขึ้นมา โดยมองว่าเป็นการละเมิดต่อสิทธิร่างกายและชีวิตแต่ในช่วงนั้นก็เกิดการประหารชีวิตนักโทษหญิงในรัฐหนึ่งของประเทศ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ประเทศสหรัฐอเมริกาขึ้น (ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่เจริญแล้ว ก็ยังมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ จึงเห็นว่าการมีหรือไม่มีโทษประหารชีวิตนั้นขึ้นอยู่กับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม และความต้องการของแต่ละสังคม) ในอดีตที่ผ่านมาได้มีการพยายามเปิดรับความคิดเห็นของประชาชนในสังคม โดยอธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้ออกรายการโทรทัศน์เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งผลปรากฏว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 80-90 ไม่ให้ยกเลิกโทษประหารชีวิต เพราะฉะนั้น การจะให้ไม่มีโทษประหารชีวิตหรือจะให้ยกเลิกเสียก็ควรมีการทำประชาวิจารณ์ ซึ่งเห็นว่าในกลุ่มของผู้เสียหายที่ได้รับผลจากการกระทำผิดก็คงจะเห็นว่าควรใช้โทษประหารชีวิตให้ผู้กระทำได้รับผลกระทบด้วยการตายตกไปตามกัน ส่วนประชาชนทั่วไปในสังคมก็อาจจะไม่มีการคัดค้านหรือเห็นด้วยมากนัก - การกระทำผิดของอาชญากรส่วนใหญ่เกิดมาจากการไตร่ตรองพิจารณาถึงผลที่จะได้รับว่ามีความคุ้มค่าเพียงใด ถ้าเห็นว่าผลดีมากกว่าผลเสีย มีความคุ้มค่าที่จะกระทำ หรืออาจไม่ได้รับโทษถึงประหารชีวิต คือหลุดรอดจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ จึงเลือกที่จะกระทำความผิด ดังนั้นหากต้องการทำให้คนในสังคมเกรงกลัวต่อการลงโทษได้อย่างจริงจัง กระบวนการในการนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษนั้นต้องรวดเร็ว รวมทั้งอาจใช้วิธีการนำเสนอประชาสัมพันธ์การพิจารณาพิพากษา ลงโทษให้สังคมได้รับทราบว่า กระบวนการยุติธรรมนั้นมีความจริงจังและมีประสิทธิภาพในการนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้อย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นแรงสนับสนุนให้คนในสังคมได้รับทราบอีกช่องทางหนึ่ง แต่เนื่องจากการประหารชีวิตด้วยวิธีการยิงเป้าด้วยอาวุธปืนมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันมากในเรื่องการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน ทางกรมราชทัณฑ์โดยนโยบายของกระทรวงยุติธรรม จึงเปลี่ยนวิธีการลงโทษเป็นการประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดสารพิษแทน เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียต่อร่างกายของผู้ต้องโทษประหารมากนัก ก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าทางกระทรวงยุติธรรมก็คำนึงถึงเรื่องมนุษยธรรมเช่นกัน แต่เห็นว่ก็ยังควรมีโทษประหารอยู่แต่ควรใช้วิธีการที่ไม่โหดร้ายรุนแรง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- โดยความเห็นส่วนตัวแล้วเห็นว่า โทษประหารชีวิตไม่สามารถยับยั้งการเกิดอาชญากรรม เพราะที่ผ่านมาก็ยังมีคนกระทำความผิดอยู่ เนื่องจากมีเหตุจูงใจ และองค์ประกอบอื่นที่ทำให้คนกระทำความผิด และหากโทษประหารชีวิตเข้มข้มยับยั้งให้คนไม่กล้ากระทำความผิดได้จริง ในอดีตที่ผ่านมาก็ต้องไม่มีการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ หรือกระทำความผิดในคดีอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่การที่ยังมีคดีปรากฏอยู่เพราะ ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดได้คิดไตร่ตรองและชั่งน้ำหนักถึงผลดี ผลเสียที่จะได้รับไว้แล้ว หากถามว่าโทษประหารชีวิตเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ ส่วนตัวเห็นว่าไม่ได้เป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใด และประเทศไทยก็ไม่ได้เป็นเมืองขึ้นของใคร โดยในต่างประเทศที่เรียกร้องสิทธิมนุษยชน เช่น สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ออสเตรเลีย ประเทศไทยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องเรียกร้องเรียกร้องเกินกว่าเหตุ ก็ไม่ใช่ว่าจะมองข้ามหรือไม่คำนึงถึงเสียเลย เมื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติก็ไม่สามารถปฏิเสธเรื่องสิทธิมนุษยชนได้ แต่ไม่จำเป็นต้องรับมาและปฏิบัติตามเสียทั้งหมด ซึ่งก็มีอนุสัญญาบางฉบับที่มีการเร่งรัดให้ดำเนินการ (โดยส่วนตัวเห็นว่าไม่จำเป็น) ถ้าพิจารณาตามหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องของ “กฎแห่งกรรม” เพราะฉะนั้นเมื่อกระทำความผิดไว้ก็ควรได้รับกรรมที่ก่อขึ้น ผู้พิพากษาที่ทำการพิจารณาตัดสินนั้น ก็เห็นว่าเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น
7.	- ตามปรัชญาของการลงโทษแล้ว จุดประสงค์ในการลงโทษก็คือ การแก้แค้นทดแทน การยับยั้งชั่งใจ การตัดออกจากสังคม การป้องกันสังคม และการแก้ไข แต่การลงโทษประหารชีวิตนั้นไม่ใช่เรื่องของการแก้ไข แต่จะเน้นหนักเรื่องการแก้แค้น การช่มชู้ให้คนกลัว และที่สำคัญคือการตัดผู้กระทำความผิดออกไปจากสังคมอย่างเด็ดขาด โดยส่วนใหญ่ทัศนคติของคนในสังคม ยังเห็นว่าการลงโทษประหารชีวิตเป็นวิธีการที่สาสมกับความผิด เห็นได้จากการนำเสนอตามภาพข่าวของสื่อมวลชนต่าง ๆ จึงแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมไทย ยังเห็นชอบกับการแก้แค้นด้วยการประหารชีวิตอยู่ โดยการกระทำความผิดมาจากหลายสาเหตุ แต่ในฐานะความผิดที่ต้องโทษถึงประหารชีวิตส่วนใหญ่จะเป็นความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เช่น การข่มขืน การเป็นมือปืนรับจ้าง การฆ่า

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาระที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาระ
	โดยทารุณโหดร้าย ซึ่งส่วนหนึ่งอาจมาจากการประสงค์ต่อทรัพย์ ก็เป็นผลมาจากปัญหาเศรษฐกิจ หรือในคดีข่มขืนแล้วฆ่า ก็อาจจะมีสาเหตุมาจากความเกรงกลัวว่า จะต้องถูกจับกุมเพราะเหยื่อชี้เบาะแสได้จึงต้องฆ่าเหยื่อเพื่อเป็นการปกปิดความผิดให้ตนเองสามารถรอดพ้นจากการรับโทษได้ - การป้องกันปัญหาต่าง ๆ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งจากตัวผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อเอง เช่น ผู้หญิงควรแต่งกายให้มิดชิด ไม่ไปในสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เป็นต้น ในส่วนของภาครัฐก็ควรจัดหามาตรการในการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ เช่น จัดสายตรวจ การป้องกันอาชญากรรมด้วยการจัดสภาพแวดล้อม จัดแสงสว่างให้เพียงพอ เป็นต้น ในส่วนของตัวผู้กระทำผิดเองก็ควรได้รับการแก้ไขฟื้นฟูไม่ให้กระทำผิดซ้ำ ประชาชนในสังคมก็ควรได้รับการปลูกฝังให้มีจิตสำนึกที่ดี สร้างค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมระยะยาว ส่วนการเปลี่ยนจากการยิงเป้าก็เป็นวิธีการฉีดยาพิษนั้นก็เป็นวิธีการประหารชีวิตที่มีความโหดร้ายรุนแรงน้อยลง แต่ผลสุดท้าย ก็คือความตายเหมือนกัน โดยส่วนตัวเห็นว่าการประหารโดยการฉีดยาพิษนั้น เป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดจากวิธีการประหารที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่น การตัดคอ การยิงเป้า การแขวนคอ การใช้แก๊สพิษ การนั่งเก้าอี้ไฟฟ้า เป็นต้น - การลงโทษประหารชีวิตก็อาจจะได้ผลในการข่มขู่ให้คนกลัวได้ในระยะสั้นเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วเห็นว่าการลงโทษที่รุนแรงไม่สามารถทำให้สถิติการเกิดอาชญากรรมลดลงได้ คือเป็นผลเพียงการข่มขู่ยับยั้งในระยะสั้น ในอีกมุมหนึ่งเปรียบเหมือนกับการเตะฟุตบอลเข้ากำแพง คือถ้าเตะแรงมากผลที่ตามมาก็จะมีแรงสะท้อนมากเช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น ในคดีข่มขืนถ้าโทษที่ได้รับไม่ถึงประหารชีวิต ผู้กระทำผิดก็อาจไม่จำเป็นต้องฆ่าเหยื่อเพื่อหลบหนีความผิด เป็นต้น การจะลดปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลงได้นั้น เห็นว่าขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในการจับกุมผู้กระทำผิดได้อย่างรวดเร็ว และสามารถสืบหาพยานหลักฐานมาทำการพิจารณาพิพากษาจนนำตัวผู้กระทำผิดมารับโทษได้ หากสร้างกระบวนการยุติธรรมที่มี

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ประสิทธิภาพตามที่กล่าวมาได้อย่างรวดเร็วและเอาจริงเอาจัง ถึงแม้ว่าโทษที่ได้รับจะเป็นเพียงการรับโทษจำคุก คนก็จะเกรงกลัวต่อโทษไม่กล้าที่จะกระทำความผิด เพราะโอกาสในการรอดพ้นจากการจับกุมและลงโทษมีน้อย จึงไม่มีความคุ้มค่าในการเสี่ยงที่จะก่ออาชญากรรม กระบวนการยุติธรรมไทยที่ผ่านมายังมีปัญหาในเรื่องการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ โดยมีลักษณะสถิติเป็นรูปพีรามิดคว่ำ คือ สถิติคดีที่เกิดขึ้นอยู่ด้านบน รองลงมาคือการจับกุม และส่วนที่น้อยที่สุดคือการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ - เมื่อกล่าวถึงโทษประหารชีวิตกับสิทธิมนุษยชน มีกติกากฎที่เกี่ยวข้องได้แก่กติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งในกติกาดังกล่าวก็ไม่ได้มีการระบุห้ามไว้ เพียงแต่ระบุเป็นข้อแนะนำว่าให้ใช้ในคดีอุกฉกรรจ์ และกำหนดวิธีการไว้ว่าต้องไม่ประหารชีวิตผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หญิงมีครรภ์ และผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิตก็มีสิทธิในการขออภัยโทษ ลดโทษ ซึ่งตามหลักของกฎหมายไทยในปัจจุบันก็เป็นไปตามกติกาสากลดังกล่าว จึงถือว่าไม่เป็นการละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชน ส่วนในประเด็นเรื่องการการขัดต่อหลักศาสนาหรือไม่นั้น ประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ ศาสนาประจำชาติก็คือศาสนาพุทธ แต่ในทางปฏิบัติแล้วมีเพียงส่วนน้อยที่นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต โดยในหลักธรรมของศาสนาพุทธก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าการฆ่าคนนั้นเป็นบาป แต่วิถีชีวิตของคนไม่ได้ยึดถืออย่างเคร่งครัดมากนัก ทำให้ทัศนคติของคนในสังคมเห็นว่าการลงโทษประหารชีวิตนั้นถึงแม้การประหารชีวิตคนจะเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักคำสอน แต่ทัศนคติของคนส่วนใหญ่ในสังคมกลับเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ขัดต่อความรู้สึกนึกคิดและการนำบังคับใช้เป็นโทษในสังคม กล่าวคือเมื่อคนในสังคมไม่มีความรู้สึกต่อต้านในเรื่องนี้ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ก็จึงเห็นว่าเป็นเรื่องความสมดุลของสังคม (ให้ความสำคัญกับความสมดุลของสังคมเป็นหลัก)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
8.	- การลงโทษประหารชีวิตเป็นการลงโทษที่สาสมกับความผิดที่ก่อขึ้น เมื่อคนทำผิดกล้าที่จะกระทำผิดร้ายแรงก็ควรได้รับโทษที่ร้ายแรงเช่นกัน เป็นการข่มขู่ให้คนทั่วไปในสังคมเกรงกลัวต่อโทษถึงแม้ว่าจะเป็นโทษที่รุนแรง แต่ก็ถือว่ามีความเหมาะสมกับฐานความผิดที่ผู้กระทำผิดก่อขึ้นแล้ว โดยในส่วนของสาเหตุของการกระทำผิดคิดว่าส่วนใหญ่แล้วน่าจะมีสาเหตุมาจากเรื่องเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ความบันดาลโทษของผู้กระทำผิด และการที่มีอาวุธปืนซึ่งเป็นเครื่องเสริมแรงให้กล้าที่จะกระทำผิดอย่างคดีที่เกิดขึ้นก็เป็นผลมาจากการที่ผู้ต้องหาไม่มีอาวุธปืนอยู่เมื่อเกิดปัญหาขึ้นจึงแก้ไขหาทางออกของปัญหาด้วยความรุนแรง ดังนั้นหากจะแก้ไข ป้องกันปัญหาเรื่องความรุนแรงนี้ ก็ควรที่จะมีมาตรการในการเอาจริงเอาจังในการควบคุมการพกพาอาวุธปืน และเมื่อเกิดการกระทำผิดเกิดขึ้น ต้องสามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้อย่างรวดเร็ว และเป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่คดโกงในกระบวนการพิจารณาคดี เพื่อให้คนที่คิดจะกระทำผิดเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับ ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาพิษหรือสารพิษนั้น ก็เป็นวิธีการที่นำไปสู่ความตายเหมือนกัน จึงถือว่ามีความเหมาะสมแล้ว ด้านการยับยั้งการเกิดปัญหาอาชญากรรมคิดว่าการลงโทษประหารชีวิตไม่สามารถลดปัญหาอาชญากรรมลงได้ เพราะที่ผ่านมาสังคมไทยเราก็มีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ แต่ก็ยังมีการกระทำผิดที่มีโทษถึงขั้นประหารชีวิตเกิดขึ้นมากมาย แต่ในทางตรงข้ามก็ไม่สามารถสรุปได้ว่าหากไม่มีโทษประหารชีวิตแล้วปัญหาอาชญากรรมจะเป็นอย่างไร แต่โดยส่วนตัวเห็นว่าอาจจะรุนแรงมากยิ่งขึ้น - การลงโทษประหารชีวิตเป็นการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนโดยส่วนตัวเห็นว่าไม่ถือเป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน เพราะผู้ที่กระทำผิดจนต้องโทษประหารชีวิตนั้นก็ต้องทำความผิดที่ร้ายแรงมากเช่นกัน การที่ผู้กระทำผิดจะได้รับโทษที่รุนแรงถึงชีวิตก็เป็นเรื่องที่สาสมกับความผิดที่ก่อขึ้นเหมือนกัน ส่วนในประเด็นทางพระพุทธศาสนาเห็นว่า การประหารชีวิตของผู้กระทำผิดนั้นเป็นเรื่องของกฎแห่งกรรม คือ เมื่อกระทำผิดก็ควรได้รับผลของการกระทำที่ตนก่อขึ้น จึงไม่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักศาสนาหรือมนุษยธรรม คดีที่เกิดขึ้น ก็เป็นการฆ่าชีวิตผู้อื่น

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	เหมือนกัน ซึ่งก็ถือเป็นเรื่องที่ผิดศีล ดังนั้นคนกระทำผิดก็ควรได้รับโทษที่ตนเองทำไว้ในลักษณะเดียวกัน
9.	- ในอดีตเป็นการใช้หลักตาต่อตา ฟันต่อฟัน ซึ่งโทษประหารชีวิตนี้เป็นการแก้แค้นทดแทนตามหลักการแก้แค้นทดแทนนี้เช่นกัน แต่ในสมัยต่อมา นักอาชญาวิทยา หรือนักทฤษฎีวิทยาได้เล็งเห็นว่าการลงโทษที่รุนแรงไม่ได้ผล ไม่มีผลในการข่มขู่ยับยั้งการกระทำความผิด จึงเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดมาเป็นการแก้ไขฟื้นฟูแทน และความคิดเห็นส่วนตัวมองว่าการประหารชีวิตคน เป็นโทษที่มีความรุนแรงมาก เพราะเป็นการฆ่าผู้อื่น ถึงแม้ว่าจะเป็นกระทำโดยรัฐเองก็ตาม แต่อย่างไรก็ดีแต่ก็เป็นวิธีการที่มีความโหดร้ายทารุณอยู่มาก อีกทั้งหากดำเนินการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว แต่มาพิสูจน์ทราบความจริงในภายหลังว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ก็คงไม่สามารถเรียกกรังกลับคืนมาซึ่งชีวิตที่เสียไปได้อีก - การกระทำผิดของแต่ละคน ก็อาจจะมีสาเหตุแตกต่างกัน ดังนั้นในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดก็ควรที่จะคำนึงถึงพื้นฐานเบื้องต้นของแต่ละบุคคลด้วย เช่น บางคนอาจมาจากสันดานดิบ บางคนอาจมาจากการขาดการศึกษา ขาดความรู้ หรืออาจจะมีอาการบกพร่องทางจิต ทั้งนี้ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การขาดการขัดเกลาทางด้านศีลธรรม จิตใจ หรือสอดแทรกการอบรมธรรมะในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น การไปทำบุญตักบาตรในวันสำคัญทางพุทธศาสนา เป็นต้น ซึ่งมีผลส่งผลต่อการยับยั้งชั่งใจก่อนที่จะลงมือกระทำความผิด - การลงโทษประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาพิษหรือสารพิษนั้น เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมมากกว่าวิธีการเดิมที่ใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า ซึ่งเป็นวิธีการที่ค่อนข้างจะโหดร้าย สร้างความเจ็บปวดทรมาน ดังนั้นเมื่อใช้วิธีการประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาพิษ จึงมีความเห็นว่าเป็นวิธีการที่ทารุณโหดร้ายน้อยกว่าเดิม และเป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมที่สุดในขณะนี้แล้ว - การมีโทษประหารชีวิต หรือไม่มีโทษประหารชีวิตนั้น คิดว่าคงไม่มีผลต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมมากนัก โดยจะเห็นได้จากตัวอย่างในต่างประเทศ ที่ถึงแม้จะไม่มี

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	การลงโทษประหารชีวิต แต่สถิติการเกิดอาชญากรรมก็ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับสังคมไทย โดยเห็นว่าในความเป็นจริงแล้วขึ้นอยู่กับทำให้สภาพทางสังคมเกิดความสงบสุข และเป็นระเบียบเรียบร้อยมากกว่า โดยหากมองตามตัวบทกฎหมายซึ่งมีบทบัญญัติไว้ ก็สามารถมองได้ตามกฎหมายว่าไม่เป็นการละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชน เพราะกฎหมายบัญญัติไว้ แต่อย่างไรก็ตามในหลักนิติศาสตร์ก็มีเรื่องนิติธรรมแฝงอยู่ เนื่องจากในยะแรกที่ผ่านมา กฎหมายก็คือหลักศีลธรรมนั่นเอง ส่วนจะเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักศาสนา และหลักมนุษยธรรมหรือไม่นั้น เห็นว่าการประหารชีวิต เป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักศีลธรรม เช่น ในเรื่องของการห้ามฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ก็แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกัน ส่วนในประเด็นของเรื่องกฎแห่งกรรมนั้น คิดว่าการที่บุคคลจะได้รับกรรมใด ๆ นั้น ก็ควรจะปล่อยให้เป็นการกรรมของบุคคลนั้น ๆ เอง เราไม่ควรที่จะไปกำหนดโทษหรือผลของกรรมให้เขา หรือลงโทษโดยการกระทำในลักษณะเดียวกันกับกรรมที่เขาทำขึ้น กล่าวคือ กรรมเป็นเรื่องของสัตว์โลกแต่ละคน ควรปล่อยให้ไปเป็นไปโดยธรรมชาติ
10.	- โทษที่ได้รับคือผลพวงของการกระทำความผิด ซึ่งในส่วนแนวคิดทางด้านกฎหมายนั้น ก็คือ เมื่อคุณกระทำความผิดร้ายแรง โทษที่ได้รับก็ต้องหนัก แต่ถ้ากระทำความผิดไม่ร้ายแรง โทษก็จะเบาว่า ขึ้นอยู่กับความผิดที่กระทำ ดังนั้น เมื่อกระทำความผิดร้ายแรงก็ต้องได้รับการลงโทษอย่างหนัก ซึ่งก็คือ การประหารชีวิต เมื่อกล่าวถึง “โทษประหารชีวิต” เนื่องจากการลงโทษยังไม่เป็นธรรม คือยังไม่มีความเท่าเทียม คือผู้กระทำความผิดในฐานความผิดเดียวกัน บางคนถูกประหารชีวิตบางคนก็หลุดรอดจากการลงโทษประหารชีวิตไปได้ และที่มีผลเสียยิ่งไปกว่ากรณีความไม่เป็นธรรม ก็คือการที่ผู้บริสุทธิ์ถูกลงโทษประหารชีวิต เมื่อลงโทษไปแล้ว จึงไม่สามารถแก้ไขได้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นข้อเสียที่ส่งผลร้ายแรงที่สุดของการลงโทษประหารชีวิต แต่ที่ผ่านมาก็ไม่มีการกล่าวถึงหรือเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ ดังนั้น จึงเห็นว่า โทษประหารชีวิตยังมีจุดบอดในเรื่องนี้อยู่ โดยบุคคลซึ่งกระทำความผิดจนต้องโทษประหารชีวิต ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความผิดปกติของจิตใจ ดังนั้นการที่ลงโทษโดยการนำตัวผู้กระทำนั้น ๆ ไปประหารชีวิต

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	จึงไม่ใช่การแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุ อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะใช้การประหารชีวิตด้วยวิธีการใด ก็เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้ต้องโทษถึงแก่ความตายเหมือนกัน แต่การฉีดสารพิษ ที่กฎหมายไทยนำมาใช้ในปัจจุบัน ก็เป็นวิธีการที่ทำให้ไม่ต้องได้รับความเจ็บปวดทรมานมากเท่ากับการยิงเป้าด้วยอาวุธปืนเช่นในอดีต - ในประเทศไทยเราเองยังไม่มีผลการศึกษาว่าโทษประหารชีวิตมีความสัมพันธ์ในการลดปัญหาอาชญากรรม แต่ก็มีความรู้ของต่างประเทศทั่วโลกแล้วพบว่า “การมีหรือไม่มี การลงโทษประหารชีวิตไม่มีผลกับการเกิดอาชญากรรม” เนื่องจากว่าผู้ที่กระทำความผิดร้ายแรงนั้นส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตอยู่แล้ว หรือการกระทำความผิดร้ายแรงจนต้องโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายกำหนดนั้น ก็มีอยู่ไม่มากนัก เช่น การฆ่าคนตายอย่างทารุณโหดร้าย และต่อมาก็มีเรื่องการค้ายาเสพติด และจำนวนคดีที่มีความผิดถึงการลงโทษประหารชีวิตนั้น ในทางปฏิบัติก็ไม่ได้ตัดสินลงโทษประหารชีวิตทุกราย ซึ่งก็มีทั้งข้อดีข้อเสียโดยมีผู้ศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับวิทยานิพนธ์เรื่องการลงโทษประหารชีวิตหลายฉบับที่อธิบายและสนับสนุนในประเด็นนี้อยู่ - ในเรื่องหลักสิทธิมนุษยชนนั้นการลงโทษประหารชีวิตนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนแต่อย่างใด เพราะในประเทศที่ให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชนมาก แต่ยังคงมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ก็มีการลงโทษประหารชีวิตจึงไม่ใช่การกระทำที่ขัดต่อสิทธิมนุษยชน ซึ่งก็อาจเป็นอีกมุมมองหนึ่งที่แตกต่างจากผู้อื่น เพราะเมื่อมองในทางกลับกันแล้วนั้น เห็นว่าผู้ที่กระทำผิดโดยการฆ่าผู้อื่น ก็เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนผู้อื่นเหมือนกัน ดังนั้นจึงควรที่จะรับผลจากการกระทำนั้น จึงต้องได้รับโทษประหารชีวิต (ต่างคนต่างมอง จึงไม่สามารถหาคำตอบในคำถามนี้ได้) ส่วนถ้าถามว่าการลงโทษประหารชีวิตเป็นเรื่องที่ขัดต่อหลักศาสนา และหลักมนุษยธรรมหรือไม่นั้น เมื่อโทษที่ได้รับ คือผลของการกระทำความผิด โดยหากกระทำความผิดร้ายแรง โทษที่ได้รับก็ต้องรุนแรง แต่ถ้ากระทำความผิดไม่ร้ายแรง โทษก็จะเบา ขึ้นอยู่กับความผิดที่กระทำ ซึ่งในทางพุทธศาสนาก็เป็นไปตามหลักธรรมที่ว่าด้วยเรื่องกฎแห่งกรรม แต่ในอีกด้านหนึ่งก็อาจจะมองว่าโทษ หรือผลของกรรมที่เขาควรได้รับก็ไม่ควรต้องถึง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	การลงโทษประหารชีวิต ซึ่งเป็นการฆ่าผู้อื่น จึงอาจมองได้ว่าเป็นเรื่องที่ทารุณโหดร้าย และขัดต่อหลักมนุษยธรรม และหลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนา
11. และ 12. (ทำการ สัมภาษณ์ พร้อมกัน)	- ประชาชนในสังคมไทยโดยส่วนใหญ่แล้วเห็นว่าโทษประหารชีวิตถูกนำมาใช้เพื่อ การล้างแค้น การแก้แค้นทดแทนให้แก่เหยื่อที่ได้รับผลเสียหายจากการกระทำความผิด โดยรัฐเป็นผู้ทำหน้าที่ในการดำเนินการ เช่น หากกระทำความผิดในคดีฆ่าคนตาย ก็ต้อง ได้รับผลของการกระทำความผิดด้วยการตายตกไปตามกัน ควรมีโทษประหารชีวิต เพราะคิดว่า มีความสาสมกับความผิดที่ก่อขึ้น แต่โดยส่วนตัวแล้วคิดว่าการลงโทษประหารชีวิตเป็น การกระทำที่โหดร้าย ทรมาน และละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญจะระบุว่า ไม่เป็นการละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิมนุษยชนก็ตาม - การกระทำความผิดของที่ต้องโทษประหารชีวิตมาจากหลายปัจจัยด้วยกัน โดยเหตุผลของ แต่ละคนก็จะแตกต่างกันออกไป เช่น การกระทำความผิดในข้อหาฆ่าคนตาย อาจเกิดจาก ความกดดันภายในสภาพครอบครัวของตัวเอง (ไม่ใช่เพราะสังคม), การกระทำความผิดเกิดมาจากการหล่อหลอมให้ใช้ความรุนแรงของสังคม เช่น ฆาตกรรมต่อเนื่อง การกระทำความผิดของกลุ่มเด็กและเยาวชน, สังคมไม่มีตัวยับยั้งการกระทำความผิด เช่น สภาพ สังคมเกิดคดีฆ่าข่มขืนขึ้นขึ้นมาก แต่กลับไม่มีมาตรการควบคุม โดยสาเหตุของปัญหามา จากการขายสุรายาเสพติด สื่อลามกอนาจาร ไม่มีหลักธรรมคำสอนของศาสนาใน การยึดเหนี่ยวจิตใจ - ถึงแม้ว่าการประหารชีวิตจะใช้วิธีการใดในการประหารก็ตาม แต่ก็นำไปสู่ความตาย ของมนุษย์ อันเป็นการละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชนเหมือนกัน อีกทั้งยังเห็นว่าเป็น การตอกย้ำการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาอีกด้วย นอกจากนี้แล้วคิดว่าโทษ ประหารชีวิตไม่มีผลต่อการยับยั้งการก่ออาชญากรรมของคนในสังคม เป็นเพียง การล้างแค้นเท่านั้น ไม่ได้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการลงโทษในด้านอื่นแต่อย่างใด โดยในขณะนี้ก็มีโทษประหารชีวิตซึ่งเป็นโทษที่รุนแรงที่สุดอยู่ แต่ก็ยังเกิดปัญหา อาชญากรรมอยู่มากมาย จึงแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าโทษประหารไม่มี ความสัมพันธ์ในการยับยั้งอาชญากรรม

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- การประหารชีวิตคนนั้น เป็นเรื่องที่ต้องต่อหลักสิทธิมนุษยชน เพราะมองว่าการกระทำผิด หรือการที่คนก่ออาชญากรรมนั้นมาจากการหล่อหลอมของสังคม ไม่ใช่จากสันดานคน ฉะนั้นการตั้งเป้าหมายการลงโทษไว้ที่ว่า ใครกระทำผิดก็ฆ่าคนนั้น แต่ควรจัดสภาพสังคมให้ดี อีกทั้งการลงโทษประหารชีวิตไม่สามารถตอบคำถามตามหลักศาสนาพุทธ ได้ว่าการที่อนุญาตให้รัฐเป็นผู้ฆ่าคนนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนา เพราะอย่างไรก็ตาม การฆ่าคนนั้น ไม่ว่าใครจะกระทำก็ถือเป็นบาปเหมือนกัน
13.	- วัตถุประสงค์หลักของการประหารชีวิตเป็นการกำจัดอาชญากรออกไปจากสังคมอย่างเด็ดขาด เพื่อเป็นการป้องกันสังคมให้ปลอดภัย ผู้กระทำผิดคนนั้นไม่สามารถกระทำผิดซ้ำได้อีก โดยส่วนตัวแล้วเห็นว่าการประหารชีวิตคนนั้นเป็นการกระทำที่รุนแรง ถึงแม้ว่าการประหารชีวิตจะเป็นวิธีการหนึ่งในการลงโทษตามกฎหมายก็ตาม แต่ควรที่จะมีการให้โอกาสคนกระทำผิดได้แก้ไขกลับตัวเสียก่อนที่จะมีการลงโทษอย่างเด็ดขาด หากไม่สามารถแก้ไขได้จริงแล้วจึงค่อยดำเนินการลงโทษ - สาเหตุของการกระทำผิดของผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิตนั้น เห็นว่าเกิดจากสภาพปัญหาต่าง ๆ ในสังคมปัจจุบัน อาทิ ปัญหาเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความเครียด จนนำไปสู่การหาทางออกด้วยการกระทำผิด ไม่ว่าจะเป็นการปล้นทรัพย์ ปัญหาทะเลาะวิวาท จนเป็นเหตุให้คู่กรณีถึงแก่ความตาย รวมทั้งการกระทำผิดด้วยการค้ายาเสพติด เพราะมุ่งหวังในผลตอบแทน ดังนั้นในส่วนของวิธีการแก้ไขและป้องกันปัญหาอย่างยั่งยืน ก็คือ การสร้างพื้นฐานการศึกษาที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในวิถีทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งการเสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็ง ดำเนินการทั้งในด้าน การแก้ไขปัญหามีอยู่แล้ว และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตควบคู่กันไป ส่วนวิธีการในการประหารนั้น ไม่ว่าจะเป็นการประหารชีวิตด้วยการยิงเป้าด้วยปืน หรือการประหารชีวิตด้วยการฉีดยาพิษที่ใช้ในปัจจุบัน แต่ผลสุดท้ายของการลงโทษก็คือ ความตายของผู้ถูกลงโทษเหมือนกัน แต่วิธีการฉีดยาพิษนั้นก็เป็วิธีการที่สร้างความเจ็บปวดทรมานต่อผู้ต้องโทษน้อยที่สุด ดังนั้นจึงมีความเห็นว่าเป็นวิธีการลงโทษประหารชีวิตที่เหมาะสมที่สุดในขณะนี้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- บางคนอาจมองว่าการประหารชีวิตเป็นเครื่องมือในการยับยั้งการก่ออาชญากรรม แต่โดยส่วนตัวคิดว่าการลงโทษประหารชีวิตกับการเกิดอาชญากรรมนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกัน เนื่องจากว่าหากได้ผลจริงในการข่มขู่ยับยั้งการเกิดอาชญากรรม ที่ผ่านมา สังคมไทยของเราก็มีโทษประหารชีวิต แต่ในขณะเดียวกันก็มีการก่ออาชญากรรมรุนแรงถึงขั้นต้องโทษประหารชีวิตปรากฏอยู่ และในประเด็นว่าการลงโทษประหารชีวิต เป็นการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน เห็นว่าการลงโทษประหารชีวิต ไม่ถือเป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชน เพราะเป็นการลงโทษตามตัวบทกฎหมายที่คนในสังคมรับรู้และยอมรับร่วมกัน เมื่อทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายจึงควรปฏิบัติตามไม่กระทำผิด ดังนั้นเมื่อฝ่าฝืนกฎหมายก็ต้องยอมรับโทษซึ่งเป็นผลของการกระทำ อีกทั้งเป็นเรื่องที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนาเช่นกัน เพราะเห็นว่าเมื่อกระทำผิดก็ต้องได้รับผล ตามหลักศาสนาก็คือเรื่องกฎแห่งกรรม และในส่วนผู้ที่ทำหน้าที่ประหารชีวิตนั้น ก็เห็นว่าเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ จึงไม่เป็นการขัดต่อหลักศาสนาและมนุษยธรรม
14.	- การลงโทษประหารชีวิต เป็นการตอบสนองการแก้แค้นทดแทนจากผลของการกระทำ โดยคนส่วนใหญ่มองว่าทำอะไรก็ควรได้รับผลอย่างนั้น ซึ่งความคิดเห็นโดยส่วนตัวแล้วคิดว่าเป็นการกระทำที่ทารุณโหดร้าย ตอบสนองความป่าเถื่อน ความรุนแรงในสังคมเสียมากกว่า - เมื่อกล่าวถึง “โทษประหารชีวิต” เห็นว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงเกินไป ไม่เหมาะสมกับการนำมาลงโทษประชาชนในสังคม หากมนุษย์กระทำผิด ก็ควรได้รับการลงโทษ แต่ไม่ใช่การคร่าชีวิตอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพียงการจำคุกตลอดชีวิตก็น่าจะสาสมกับการกระทำที่ก่อขึ้นแล้ว ไม่ว่าบุคคลผู้นั้นจะกระทำความผิดด้วยสาเหตุใดก็ตาม สิ่งที่สังคมควรจะต้องตอบโต้กลับไปก็ควรจะเป็นการแก้ไขฟื้นฟูให้เขาสามารถกลับตนเป็นคนดีคืนสู่สังคมได้ ไม่ใช่การกระทำทารุณโหดร้ายกลับไป หากต้องการที่จะป้องกันการกระทำความผิดของคนในสังคมนั้น ก็ควรที่จะเริ่มต้นจากการให้ความรู้ปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามและถูกต้องมากกว่า จึงจะได้ผลระยะยาว ไม่ใช่การข่มขู่สร้างภาพให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อโทษประหารชีวิต ซึ่งได้ผลในระยะสั้นเท่านั้น

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	และไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงการประหารชีวิตไปเป็นวิธีใดก็ตาม แต่ก็ยังเห็นว่าเป็นเพียงวิธีการหนึ่งที่ทำให้รู้สึกว่าการประหารไม่ทารุณโหดเหี้ยมอย่างในอดีต แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงเป็นการเอาชีวิตผู้อื่นอยู่นั่นเอง หากเป็นไปได้ ถ้าไม่มีการลงโทษประหารชีวิตก็จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ดีที่สุด - การประหารชีวิตในต่างประเทศที่กระทำกันอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะจนถึงแม้ว่าจะทำการประหารด้วยวิธีการที่ทารุณโหดร้าย ก็อาจเป็นการข่มขู่ยับยั้งให้คนกลัวได้แต่ก็คงเป็นเพียงแค่ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ตราบใดที่ยังไม่มีการแก้ไขปัญหาลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาเรื่องการนำเสนอสื่อที่ไม่เหมาะสม สื่อลามก ซึ่งไม่ได้เป็นการแก้ไขที่ต้นเหตุ ดังนั้นในการลดปัญหาอาชญากรรมนั้นควรที่จะแก้ไขปัญหาคauseมากกว่าด้วยการสร้างคนให้เป็นคนดี ซึ่งอาจจะต้องใช้ระยะเวลาในการปลูกจิตสำนึก แต่ในบางเรื่องอาจใช้วิธีการประกาศเป็นคำสั่งของรัฐบาล หรือตราเป็นกฎหมายได้ เพื่อให้เกิดผลบังคับใช้อย่างทันท่วงที - ด้านสิทธิมนุษยชนนั้น การลงโทษประหารชีวิตนั้น เป็นการละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชนอย่างมาก เนื่องจากในด้านสิทธิมนุษยชน ก็ถือเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน เพราะว่าการคร่าชีวิตคนนั้นเป็นการละเมิด UDHR อยู่แล้ว เพราะปฎิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ไม่ได้ต้องการให้ผู้ใดมีสิทธิในการเอาชีวิตผู้อื่น และผู้นั้นก็มิมีสิทธิในการดำรงชีวิตอยู่ได้แม้ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำผิดก็ตาม ประเทศไทยของเราก็จะสามารถพูดได้อย่างเต็มปากว่าเป็นประเทศที่ปราศจากการลงโทษประหารชีวิตแล้ว ส่วนตามแนวคิดหลักธรรมคำสอนของศาสนาต่าง ๆ นั้น หลักศาสนามุสลิมไม่ได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนมากนัก แต่ในศาสนาพุทธก็มีการระบุไว้ และโดยเฉพาะศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก โดยระบุไว้ว่า การเอาชีวิตมนุษย์ ไม่ใช่หน้าที่หรือภารกิจของมนุษย์ด้วยกัน แต่เป็นหน้าที่ของพระเจ้า ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประเทศฟิลิปปินส์ยกเลิกโทษประหารได้ง่าย เพราะประชาชนส่วนใหญ่เป็นคาทอลิก ส่วนในประเทศไทยของเราก็มิระบุไว้แต่ยังไม่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างหลักศาสนากับหลักกฎหมาย

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
15.	- โทษประหารชีวิตมีวัตถุประสงค์เพื่อการลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีความผิดร้ายแรง และเป็นตัวอย่างไม่ให้บุคคลอื่นกระทำความผิดอีก เป็นการข่มขู่ให้คนที่รู้เห็นเกี่ยวกับการลงโทษเกิดความเกรงกลัวต่อโทษดังกล่าว การลงโทษประหารชีวิตต่อผู้กระทำความผิดกฎหมายจึงถือว่ามีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว เพราะถือว่าเป็นโทษสูงสุด ถ้าหากไม่มีการลงโทษประหารชีวิตแล้ว ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดก็อาจจะก่ออาชญากรรมมากขึ้น เพราะไม่กลัวต่อโทษที่จะได้รับ สาเหตุส่วนใหญ่ของการกระทำความผิดเกิดมาจากปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ ดังนั้นในการแก้ไขและป้องกันปัญหาจึงควรที่จะให้ประชาชนมีงานทำมากขึ้น มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่วนวิธีการประหารที่ปัจจุบันใช้วิธีการฉีดสารพิษแทนการยิงเป้านั้นเห็นว่ามี ความเหมาะสมดี เนื่องจากเป็นการลงโทษประหารชีวิตเหมือนกัน แต่ใช้วิธีการที่มีความโหดร้ายทารุณน้อยกว่า และถ้าถามว่าโทษประหารสามารถลดการก่ออาชญากรรมได้หรือไม่ คิดว่าสามารถลดปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลงได้จริง เพราะถ้าไม่มีโทษประหารชีวิตแล้ว ผู้กระทำความผิดก็ไม่กลัวการลงโทษ และจะกระทำความผิดมากขึ้น - ด้านสิทธิมนุษยชนถือว่าไม่เป็นการละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชน เพราะผู้ที่กระทำความผิดที่ร้ายแรง ก็สมควรที่จะได้รับโทษที่สาสม และในความผิดบางอย่าง เช่น การฆ่าคนตายก็เป็นการละเมิดต่อผู้อื่นเช่นกัน พร้อมทั้งไม่ถือว่าการลงโทษประหารชีวิตเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักศาสนา และหลักมนุษยชนแต่อย่างใด เพราะปัจจุบัน ต้องมีการลงโทษที่เหมาะสมกับการกระทำของมนุษย์ เป็นเครื่องมือในการควบคุมสังคม

จากทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน ผู้ศึกษาสามารถสรุปวัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิต โดยจัดเรียงตามลำดับจำนวนครั้งในการตอบของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่านได้ ดังตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5
สรุปทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของ
การลงโทษประหารชีวิต

ลำดับที่	วัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิต	จำนวน (ครั้ง)
1.	การประหารชีวิตเป็นการตอบสนองการแก้แค้นทดแทนให้แก่เหยื่อที่ได้รับผลเสียหายจากการกระทำความผิดที่สาสมกับความผิดที่ก่อขึ้น เมื่อคนทำผิดกล้าที่จะกระทำความผิดร้ายแรงก็ควรได้รับโทษที่ร้ายแรงเช่นกัน	8
2.	การประหารชีวิตเป็นการข่มขู่ยับยั้งให้ประชาชนทั่วไปในสังคมเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่รุนแรง ป้องกันไม่ให้เกิดการเลียนแบบถือเป็นเยี่ยงอย่างอีกต่อไป	7
3.	การประหารชีวิตเป็นการตัดผู้กระทำความผิดที่ไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ออกจากสังคมอย่างเด็ดขาด	5
4.	การประหารชีวิตเป็นการป้องกันสังคมจากอาชญากรรม เนื่องจากผู้กระทำความผิดผู้นั้นไม่สามารถกระทำความผิดซ้ำได้อีก	3
	รวม	23

หมายเหตุ: ผู้ให้สัมภาษณ์หนึ่งท่านแสดงทัศนะต่อวัตถุประสงค์การลงโทษประหารชีวิตมากกว่าหนึ่งข้อ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ลำดับแรกของวัตถุประสงค์ในการลงโทษประหารชีวิตจากทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านคือ เพื่อเป็นการตอบสนองการแก้แค้นทดแทนให้แก่เหยื่อที่ได้รับผลเสียหายจากการกระทำความผิดที่สาสมกับความผิดที่ก่อขึ้น รองลงมาคือ เป็นการข่มขู่ยับยั้งให้ประชาชนทั่วไปในสังคมเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่รุนแรง, เป็นการตัดผู้กระทำความผิดที่ไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ออกจากสังคมอย่างเด็ดขาด และเป็นการป้องกันสังคมจากอาชญากรรม เนื่องจากผู้กระทำความผิดผู้นั้นไม่สามารถกระทำความผิดซ้ำได้อีก ตามลำดับ และเมื่อทราบถึงวัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว ผู้ศึกษายังได้สัมภาษณ์ถึงทัศนะเกี่ยวกับความเหมาะสมของการลงโทษประหารชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่านอีกด้วยว่ามีความเห็นอย่างไรต่อการลงโทษดังกล่าว ผลการสัมภาษณ์แยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ เหมาะสม และไม่เหมาะสม ซึ่งมีความเห็นต่าง ๆ กันออกไป โดยสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6
สรุปทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีต่อความเหมาะสมของ
การลงโทษประหารชีวิต

ลำดับที่	ทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน (ท่าน)
1.	<u>ไม่เหมาะสม</u> : การลงโทษประหารชีวิตเป็นการลงโทษที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากเป็นโทษที่มีความรุนแรง ไม่เหมาะสมกับการนำมาลงโทษประชาชนในสังคม เพราะเป็นการฆ่าผู้อื่น ถึงแม้ว่าจะเป็นกรกระทำโดยรัฐเองก็ตาม หากมนุษย์กระทำผิด ก็ควรได้รับการลงโทษ แต่ไม่ใช่การคว่ำชีวิตอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญจะระบุว่าไม่เป็นการละเมิดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิมนุษยชนก็ตาม ในทางปฏิบัติแล้วเพียงการจำคุกตลอดชีวิตก็น่าจะสาสมกับการกระทำที่ก่อขึ้นแล้ว เพราะหากพบว่าการผิดพลาดก็ยังสามารถแก้ไขการลงโทษได้ โดยกระบวนการยุติธรรมไทยยังถือเป็นจุดบอดในเรื่องการพิสูจน์ความบริสุทธิ์และข้อเท็จจริงอยู่ อีกทั้งยังเห็นว่าการประหารชีวิตนั้นเป็นการกระทำที่ขาดหลักเมตตาธรรม หรือหากดำเนินการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว แต่มาพิสูจน์ทราบความจริงในภายหลังว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ ก็คงไม่สามารถเรียกร้องกลับคืนมาซึ่งชีวิตที่เสียไปได้อีกแต่ควรที่จะมีการให้โอกาสคนกระทำผิดได้แก้ไขกลับตัวเสียก่อนที่จะมีการลงโทษอย่างเด็ดขาด หากไม่สามารถแก้ไขได้จริงแล้วจึงค่อยดำเนินการลงโทษ หรือปล่อยให้ได้รับกรรมที่ก่อขึ้นเองตามธรรมชาติด้วยกฎแห่งกรรม	9
2.	<u>เหมาะสม</u> : การลงโทษประหารชีวิตถึงแม้ว่าจะเป็นการลงโทษที่รุนแรง แต่ก็ถือว่ามีความเหมาะสมกับฐานความผิดที่ผู้กระทำผิดก่อขึ้นแล้วในสภาพสังคมไทยปัจจุบัน ตามสภาพปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะโทษประหารชีวิตตามที่ได้มีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา หรือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ล้วนแต่บัญญัติไว้ด้วยความผิดร้ายแรง ถ้าหากไม่มีการลงโทษประหารชีวิตแล้ว ผู้ที่คิด	6

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน (ท่าน)
	จะกระทำความผิดก็อาจจะก่ออาชญากรรมมากขึ้น เพราะไม่กลัวต่อโทษที่จะได้รับ ถึงแม้ในมุมมององค์กรพัฒนาเอกชนส่วนใหญ่อาจจะมองว่าเป็นเรื่องที่ป่าเถื่อน โหดร้ายทารุณ เวลาจะมีการลงโทษประหารชีวิตของกรมราชทัณฑ์ก็จะมีเรื่องยื้อย่นเรื่องคัดค้านขึ้นมา (ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งถือว่าเป็นประเทศที่เจริญแล้ว ก็ยังมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่) ทั้งนี้ควรขึ้นอยู่กับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม และความต้องการของแต่ละสังคม ซึ่งในสังคมไทย ยังเห็นว่าการลงโทษประหารชีวิตเป็นวิธีการที่สาสมกับความผิด เห็นได้จากการนำเสนอตามภาพข่าวของสื่อมวลชนต่าง ๆ จึงแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมไทย ยังเห็นชอบกับการแก้แค้นด้วยการประหารชีวิตอยู่	
	รวม	15

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะต่อสาเหตุการกระทำผิดของผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิต สรุปได้ดังนี้

1. ความบันดาลโทษของผู้กระทำความผิด จากอารมณ์ชั่ววูบ ความโกรธแค้น และความกดดันทั่วไปและความกดดันภายในสภาพครอบครัวของตัวเอง (ไม่ใช่เพราะสังคม)
2. การที่มีอาวุธปืนซึ่งเป็นเครื่องเสริมแรงให้กล้าที่จะกระทำความผิด จากการที่ผู้กระทำความผิดมีอาวุธปืนอยู่เมื่อเกิดปัญหาขึ้นจึงแก้ไขหาทางออกของปัญหาด้วยความรุนแรง
3. การกระทำความผิดของอาชญากรส่วนใหญ่เกิดมาจากการไตร่ตรองพิจารณาถึงผลที่จะได้รับว่ามีความคุ้มค่าเพียงใด ถ้าเห็นว่าผลดีมากกว่าผลเสีย มีความคุ้มค่าที่จะกระทำ หรืออาจไม่ได้รับโทษถึงประหารชีวิต คือหลุดรอดจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ จึงเลือกที่จะกระทำความผิด
4. ความเกรงกลัวว่าจะต้องถูกจับกุมเพราะเหยื่อชื้อเบาะแสได้จึงต้องฆ่าเหยื่อ เพื่อเป็นการปกปิดความผิดให้ตนเองสามารถรอดพ้นจากการรับโทษได้ จึงกระทำความผิดที่รุนแรงขึ้น

5. ภาวะเศรษฐกิจ ความโกลาหล โดยเฉพาะในช่วงที่ผ่านมาที่โทษประหารชีวิตถูกนำมาใช้กับความผิดในคดีค้ายาเสพติด ทำให้มีผู้ต้องโทษประหารชีวิตเพิ่มมากขึ้น

6. พื้นฐานเบื้องต้นของแต่ละบุคคลด้วย เช่น ความผิดปกติของอาการบกพร่องทางจิตใจ สันดานดิบ ความคิดที่ชั่วร้ายของตัวบุคคลผู้กระทำความผิด การขาดการศึกษา ขาดความรู้ เป็นต้น

7. สังคมไม่มีตัวยับยั้งการกระทำความผิด เช่น สภาพสังคมเกิดคดีฆ่าข่มขืนขึ้นขึ้นมาก แต่กลับไม่มีมาตรการควบคุม เช่น การขายสุรายาเสพติด สื่อลามกอนาจาร ไม่มีหลักธรรมคำสอนของศาสนาในการยึดเหนี่ยวจิตใจ

8. การกระทำความผิดเกิดมาจากการหลอหลอมให้ใช้ความรุนแรงของสังคม ส่วนวิธีการแก้ไขป้องกันนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอแนะ ดังนี้

1. การเอาจริงเอาจังในการควบคุมการพกพาอาวุธปืน

2. การบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ เมื่อเกิดการกระทำความผิดเกิดขึ้น ต้องสามารถจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างรวดเร็ว และเป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่คดโกงในกระบวนการพิจารณาคดี เพื่อให้คนที่คิดจะกระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับ

3. กระบวนการในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษนั้นต้องรวดเร็ว รวมทั้งอาจใช้วิธีการนำเสนอประชาสัมพันธ์การพิจารณาพิพากษาลงโทษให้สังคมได้รับทราบว่า กระบวนการยุติธรรมนั้นมีความจริงจัง และมีประสิทธิภาพในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นแรงสนับสนุนให้คนในสังคมได้รับทราบอีกช่องทางหนึ่ง

4. การป้องกันปัญหาต่าง ๆ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งจากตัวผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อเอง เช่น ผู้หญิงควรแต่งกายให้มิดชิด ไม่ไปในสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เป็นต้น

5. ภาครัฐก็ควรจัดหามาตรการในการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ เช่น จัดสายตรวจ การป้องกันอาชญากรรมด้วยการจัดสภาพแวดล้อม จัดแสงสว่างให้เพียงพอ เป็นต้น

6. การสร้างระบบการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

7. ให้ความรู้แก่ประชาชนในสังคม แต่ถ้าหากยังฝืนกระทำความผิดอีก ก็ควรดำเนินการลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด เพื่อไม่ให้ผู้อื่นถือเป็นเยี่ยงอย่าง

8. แก้ไขที่ระบบเศรษฐกิจ ทำให้คนในสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี โดยไม่ต้องดิ้นรนหรือทุจริต

9. ดำเนินการในเรื่องการสร้างจิตสำนึกที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมะในการดำเนินชีวิต เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการครองตนเป็นคนดีมีศีลธรรม ซึ่งหากสามารถปลูกฝังเรื่องคุณธรรมดังกล่าวได้ วิธีการแก้ไขปัญหาก็จะเป็นวิถีทางที่ถูกต้องเหมาะสม ถือเป็นแนวทางในการป้องกัน การเกิดอาชญากรรมระยะยาว

10. การสร้างพื้นฐานการศึกษาที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในวิถีทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งการเสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็ง ดำเนินการทั้งในด้านการแก้ไขปัญหามีอยู่แล้ว และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตควบคู่กันไป

นอกจากนี้แล้ว ยังมีทัศนะในเชิงเสนอแนะว่า ไม่ว่าบุคคลผู้นั้นจะกระทำความผิดด้วยสาเหตุใดก็ตาม สิ่งที่สังคมควรจะตอบโต้กลับไปได้ควรจะเป็นการแก้ไขฟื้นฟูให้เขาสามารถกลับตนเป็นคนดีคืนสู่สังคมได้ ไม่ใช่การกระทำทารุณโหดร้ายกลับไป หากต้องการที่จะป้องกันการกระทำ ความผิดของคนในสังคมนั้น ก็ควรที่จะเริ่มต้นจากการให้ความรู้ ปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรมที่ ดีงามและถูกต้องมากกว่า จึงจะได้ผลระยะยาว ไม่ใช่การข่มขู่สร้างภาพให้คนเกิดความเกรงกลัว ต่อโทษประหารชีวิต ซึ่งได้ผลในระยะสั้นเท่านั้น

สำหรับวิธีการลงโทษประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาพิษหรือสารพิษนั้น ส่วนใหญ่ มีความเห็นตรงกันว่า การประหารชีวิตด้วยวิธีการฉีดยาพิษหรือสารพิษนั้นมีความเหมาะสมกับ การลงโทษผู้กระทำความผิดในสังคมไทยปัจจุบันที่สุดแล้ว เนื่องจาก การเปลี่ยนจากการยิงเป้าซึ่งเป็น วิธีการที่ค่อนข้างจะโหดร้าย สร้างความเจ็บปวดทรมาน โดยเปลี่ยนมาเป็นวิธีการฉีดยาพิษซึ่งเป็น วิธีการประหารชีวิตที่มีความโหดร้ายรุนแรงน้อยลง สร้างความเสียหายแก่ร่างกายของผู้ถูกลงโทษ น้อยลง คำนึงถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนมากยิ่งขึ้น แต่ในทางกลับกันผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีทัศนะ ว่าการลงโทษประหารชีวิตไม่ขัดต่อหลักศาสนา และหลักมนุษยธรรม เนื่องจากการประหารชีวิต ของผู้กระทำความผิดนั้นเป็นเรื่องของกฎแห่งกรรมและหลักทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว คือ เมื่อกระทำความ ผิดก็ควรได้รับผลของการกระทำที่ตนก่อขึ้น หากการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น เป็นการฆ่าชีวิตผู้อื่น เหมือนกัน ซึ่งก็ถือเป็นเรื่องที่ผิดศีล ดังนั้นคนกระทำความผิดก็ควรได้รับโทษที่ตนเองทำไว้ในลักษณะ เดียวกัน

เมื่อทราบถึงทัศนะต่อการลงโทษประหารชีวิตในภาพรวมแล้ว เพื่อให้มีความชัดเจน ยิ่งขึ้น ในการแสวงหาข้อสรุปในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย จึงควรสัมภาษณ์ ทัศนะในประเด็นดังกล่าวด้วย โดยผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชากรจำนวน 15 ท่าน โดยมีรายละเอียดทัศนะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ปรากฏผล ตามตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7

ทักษะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
1.	- เนื่องจากในแต่ละประเทศ มีแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยในประเทศที่ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้วนั้น ถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีความเจริญแล้ว ประชาชนในประเทศมีคุณค่า มีการดำรงชีวิตอย่างสงบสุข แต่ในสังคมไทยนั้น ยังมีปัญหาในเรื่องเผ่าพันธุ์นั้นและความประเพณีที่ยังค่อนข้างป่าเถื่อนอยู่ หากมีความเมตตาสงสารผู้ต้องหาที่กระทำความผิดจนต้องโทษประหารชีวิต ก็ให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตเสีย แต่หากคิดถึงห้วงอกของผู้สูญเสียหรือเหยื่อเป็นหลัก และไม่ต้องการให้เกิดกับผู้อื่นอีก ก็ควรที่จะให้มีการลงโทษประหารชีวิตต่อไป โดยคิดว่าความเมตตาสงสารผู้ต้องหาของรัฐผู้มีอำนาจที่ไม่เคยประสบกับความสูญเสียมาก่อน และโดยส่วนตัวไม่เห็นด้วยกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิต แทนการลงโทษประหารชีวิต เนื่องจากเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐ ในการรับภาระเลี้ยงดูผู้กระทำความผิดที่ต้องโทษประหารชีวิต - หากสังคมไทยยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว คิดว่าสังคมจะยุ่งวุ่นวาย เพราะประชาชนในสังคมจะไม่มี ความมั่นคง ปลอดภัย ต้องคอยระมัดระวังตนเอง เนื่องจากผู้กระทำความผิดที่ก่ออาชญากรรมรุนแรง เมื่อติดคุกไม่นานก็สามารถออกมากระทำความผิดก่อกรรมทำเข็ญได้อีก อีกทั้งยังต้องสิ้นเปลืองงบประมาณในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัย โดยการจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือจ้างตำรวจเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีก และอาจเกิดผลกระทบในสังคม เพราะทุกคนจะไม่มีใครเกรงกลัวต่อบทบาทกฎหมาย โดยเห็นว่าหากกระทำความผิดแล้วมีความคุ้มค่า เช่น สุสานร่ำรวย หรือเมื่อรอดพ้นจากการลงโทษจำคุกมาได้ ก็สามารถออกมาใช้เงินที่ได้มาจากการกระทำความผิดได้ และในกรณีที่ไมเกิดความเข็ดหลาบก็ยังคงไปกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้เสียหายหรือประชาชนในสังคมก็ต้องตกเป็นเหยื่ออยู่ตลอดเวลา

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
2.	- ในต่างประเทศที่มีการรณรงค์ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นสำคัญ และมักหยิบยกเรื่องสิทธิมนุษยชนขึ้นมาว่ามนุษย์มีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคม แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นผู้นำในการรณรงค์ยกเลิกโทษประหารเอง กลับมีรัฐที่ยังคงใช้โทษประหารอยู่ในประเทศเป็นจำนวนมาก สำหรับสังคมไทยแนวโน้มในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในบ้านเราในขณะนี้ยังไม่ควรยกเลิก จึงเห็นว่าการต้องใช้ระยะเวลาอีกยาวนาน เพราะปัจจุบันยังมีคดีอุกฉกรรจ์เกิดขึ้นอยู่มาก จึงควรใช้โทษประหารชีวิตอยู่เพื่อเป็นการป้องปรามปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย คือการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข จนคนในสังคมเห็นว่าโทษประหารชีวิตไม่จำเป็นต้องใช้อีกต่อไป - โดยส่วนตัวไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย จึงไม่เห็นด้วยกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทน เช่นกัน เนื่องจากเห็นว่าอาจจะทำให้อาชญากรรมเพิ่มมากยิ่งขึ้นได้ เพราะคนในสังคมไม่กลัวโทษจำคุกเหมือนกับที่กลัวโทษประหารชีวิต (การจำคุกตลอดชีวิตไม่ใช่วิธีการลงโทษที่จะป้องปรามอาชญากรรมจากคนที่คิดจะกระทำความผิดได้จริง) หากมีการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทยไปแล้ว ปัญหาที่ตามมาคือ อาจจะเกิดปัญหาอาชญากรรมรุนแรง หรือคดีอุกฉกรรจ์อาจเพิ่มมากขึ้นได้ เนื่องจากผู้ที่คิดจะกระทำความผิดไม่มีความเกรงกลัวต่อโทษที่ได้รับ จึงกล้าที่จะก่ออาชญากรรม - โดยสรุปแล้วยังไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย โดยเห็นควรว่าควรต้องมีโทษประหารชีวิตอยู่ โดยเหตุผลว่าเป็นโทษที่สามารถป้องปรามอาชญากรรมของผู้กระทำความผิดที่เกิดขึ้นหรือคิดจะกระทำความผิดในความผิดอุกฉกรรจ์ ทำให้บุคคลอื่นซึ่งเห็นการลงโทษแล้วไม่กล้าจะกระทำความผิด อันเป็นการข่มขู่ยับยั้ง และเป็นการกำจัดผู้กระทำความผิดผู้นั้นออกไปจากสังคมโดยเด็ดขาด ในทางปฏิบัติแล้วในขณะนี้ การลงโทษประหารชีวิตจริงนั้นก็มีอยู่น้อยมาก เพราะก่อนที่จะมีการลงโทษประหารชีวิตจริง ต้องมีการคัดกรองแล้วถึง 3 ศาล ตั้งแต่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา รวมทั้งนักโทษประหารชีวิตยังมีสิทธิในการขออภัยโทษ และลดหย่อนผ่อนโทษ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	อีกด้วย ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วก็จะได้รับการอภัยโทษจากโทษประหารชีวิต เป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตแทน
3.	- กรณีการยกเลิกโทษประหารชีวิตในต่างประเทศมีความคิดเห็นว่าการลงโทษประหารชีวิต ซึ่งเป็นโทษที่รุนแรงนั้นไม่ได้มีผลในการยับยั้งการเกิดอาชญากรรม เนื่องจากข้อมูลที่ทราบ ในต่างประเทศที่ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้วแต่ก็ไม่ได้มีสถิติคดีอาชญากรรมสูงขึ้น คือยังคงเป็นเหมือนเดิมไม่ว่าจะมีการลงโทษประหารชีวิตหรือไม่ก็ตาม หากกล่าวถึงแนวโน้มในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยแล้ว คิดว่า ณ ขณะนี้ ยังคงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากพื้นฐานทางความคิดของคนไทยส่วนใหญ่ยังเป็นลักษณะอำนาจนิยมสูง คือชอบใช้อำนาจ ที่มีรากฐานมาจากระบบศักดินา การกระทำผิดของอาชญากรส่วนมากเป็นชนชั้นล่าง ต่างจากตะวันตกที่มีความเท่าเทียมกันทางสิทธิเสรีภาพ ดังนั้น หากจะยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในสังคมเราคงต้องใช้เวลาาน และต้องมีการปูพื้นฐานทางด้านการศึกษา สร้างจิตสำนึกที่ดีในเรื่องจริยธรรมทางศาสนา - หากจะยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยคิดว่าปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหาร คือ การปูพื้นฐานด้านการศึกษาให้แก่ประชาชนในสังคม, การแก้ไขปัญหาและพัฒนาาระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีงานทำมีรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงตนเองและครอบครัว, การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกที่ดีในการดำเนินชีวิต ปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่นับถือ โดยเฉพาะหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนา ที่คนไทยส่วนใหญ่นับถือ และการสร้างกระบวนการยุติธรรมที่มีความเป็นธรรม ยุติธรรม ดำเนินการด้วยความถูกต้อง โปร่งใส จริงจังและมีประสิทธิภาพ - เมื่อยกเลิกโทษประหารแล้ว จึงเห็นด้วยกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต เนื่องจากเป็นวิธีการที่ไม่ขัดต่อมนุษยธรรม อีกทั้งยังเป็นวิธีการที่จะใช้การกักขังจำคุกเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้กระทำผิดได้อีกด้วย แต่เห็นว่าในส่วน of โทษจำคุกตลอดชีวิตที่ได้รับ ก็ควรมีการลดโทษ หรืออภัยโทษตามความเหมาะสมของแต่ละคนด้วย อาทิ หากบุคคลใดไม่สามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้ ก็ควรให้รับ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาระที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาระ
	โทษจำคุกตลอดชีวิตต่อไป แต่หากสำนึกในความผิดที่ตนเองก่อขึ้นและแก้ไขตนเองได้ ก็ควรให้ได้รับสิทธิในการลดวันต้องโทษ เพื่อออกมาทำประโยชน์ให้สังคม หาเลี้ยงตนเองและครอบครัวต่อไปได้ โดยส่วนตัวว่าคนเราสามารถพัฒนาได้ ดังนั้นจึงควรให้โอกาสในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง กลับตนเป็นคนดี เช่น องคูลีมาล ตามคำสอนในพุทธศาสนา เป็นต้น โดยควรมีการพัฒนากระบวนการในการบำบัด แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรมของผู้ต้องโทษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อคืนคนดีสู่สังคม ในส่วนของผู้ที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ก็ควรให้ได้รับสิทธิในการลดโทษ อภัยโทษตามสมควรเป็นรายบุคคลไป ส่วนผู้ที่ไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ ก็ควรได้รับโทษจำคุกเช่นเดิม โดยมีผู้ที่ทำหน้าที่ในการพิจารณา เช่น นักจิตวิทยา นักทฤษฎีวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรืออาจกำหนดเป็นระเบียบกฎหมายเกณฑ์ในการขอลดโทษ อภัยโทษต่อไป - หากยกเลิกโทษประหารชีวิตแล้ว อาจมีเสียงคัดค้านจากกลุ่มที่เห็นด้วยกับการใช้โทษประหารชีวิตได้ว่า ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรงขึ้น เนื่องจากคนไม่เกรงกลัวต่อการลงโทษ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย แต่จากที่ผ่านมาในช่วงที่มีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ การกระทำความผิดถึงขั้นการลงโทษประหารนั้นก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นว่าการกระทำความผิดนั้น ผู้กระทำผิดไม่ได้คิดถึงโทษที่จะได้รับอย่างไร เท่าใด แต่กระทำความผิดเพราะมีปัจจัย เงื่อนไขอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบมากกว่า ดังนั้น การกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมต่าง ๆ จึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับการมีหรือไม่มีโทษประหาร หากยกเลิกไปแล้วเห็นว่ก็ไม่น่าจะทำให้เกิดผลกระทบกับสังคมเท่าใดนัก
4.	- การยกเลิกโทษประหารชีวิตในต่างประเทศ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นในประเทศที่ประชาชนมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามตัวบทกฎหมายอย่างเคร่งครัด และคนในสังคมมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี ไม่ต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการเอาตัวรอดในการดำรงชีวิต ดังนั้น หากในประเทศไทยของเราต้องการที่จะยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต ก็ควรที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมให้อยู่ในระดับที่ทัดเทียมต่างประเทศ รัฐมีสวัสดิการให้แก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ทั้งในด้านการศึกษา การมีสวัสดิการ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ให้แก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ทั้งในด้านการศึกษา การรักษาพยาบาลและ สาธารณสุข การประกอบอาชีพ และที่สำคัญคือเรื่องความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งหากสามารถทำได้ตามที่กล่าวมาดังกล่าว ความเป็นไปได้ในการยกเลิก การลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทยก็อาจจะมากขึ้น - แนวโน้มการยกเลิกโทษประหารชีวิตน้อยสังคมไทยในสังคมมีน้อยมาก เพราะ อาชญากรรมรุนแรงยังมีอยู่มาก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธวิธีประหารชีวิตไว้ เพื่อเป็นการป้องปรามหรือข่มขู่ยับยั้งให้ผู้ที่จะคิดจะกระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวต่อ การลงโทษดังกล่าว แต่หากในอนาคต สภาพสังคมเกิดความเปราะบางหรือเครียดมาก ยิ่งขึ้น ประชาชนในสังคมเคารพกฎหมายบ้านเมืองและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ก็คง จะสามารถประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตต่อไปได้ แต่ก็คงจะต้องใช้ระยะเวลา ในการพัฒนานานพอสมควร โดยเห็นว่าการที่สังคมไทยบ้านเราจะสามารถยกเลิก การลงโทษประหารชีวิตได้นั้น ปัจจัยหลักที่สำคัญก็คือ ความมีระเบียบวินัย และการมี คุณภาพชีวิตที่ดีของคนในสังคม กล่าวคือ เมื่อสภาพสังคมมีความพร้อมโดยประชาชน ในสังคมต่างดำรงชีวิตด้วยความสงบสุข ต่างเคารพในสิทธิของกันและกัน เคารพและ ปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองอย่างเคร่งครัด ไม่ก่ออาชญากรรมรุนแรง ดำเนินชีวิต ด้วยความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบกับมีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น การมีระดับการศึกษาที่ดี มีงานทำ ประกอบอาชีพสุจริต สามารถเลี้ยงตนเองและ ครอบครัวได้โดยไม่เดือดร้อน มีสวัสดิการที่เหมาะสมตามสมควร เป็นต้น เมื่อสภาพ สังคมไทยสามารถเป็นไปได้ตามตัวอย่างที่ยกมานี้ ก็จะสามารถยกเลิกการลงโทษ ประหารชีวิตได้ในอนาคต - โดยส่วนตัวแล้วไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต ดังนั้นในทำนอง เดียวกัน จึงไม่เห็นด้วยกับการใช้การลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแทนการลงโทษประหาร ชีวิต เนื่องจากเห็นว่าการใช้โทษดังกล่าวแทนจะทำให้ผู้กระทำความผิดหรืออาชญากร นั้น ๆ ไม่เกิดความเข็ดหลาบ โดยในสภาพความเป็นจริงแล้ว ผู้ที่ต้องโทษจำคุกตลอด ชีวิตในปัจจุบันนั้นก็ได้รับโทษจำคุกจริงเพียงแค่ประมาณ 10 ปีเท่านั้น อันจะส่งผลให้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ผู้กระทำผิดเล็งเห็นว่าเมื่อกระทำความผิดลงไปแล้ว ก็รับโทษเพียงไม่นาน ก็สามารถหลุดพ้นออกมาได้ และเป็นการคุ้มค่าที่จะกระทำความผิด ปัญหาอาชญากรรมในสังคมก็อาจเพิ่มมากขึ้นได้ และในอีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของการกำหนดโทษให้ใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่ให้มีการลดโทษหรืออภัยโทษแต่อย่างใดเลย ก็เห็นว่าการที่จะจองจำนักโทษคดีร้ายแรงไปตลอดชีวิตนั้น ก็คงต้องใช้งบประมาณในการบริหารจัดการที่มากพอสมควร ซึ่งทุกวันนี้ก็ยังประสบปัญหาในเรื่องงบประมาณอยู่แล้ว หากต้องรับภาระมากขึ้น ก็อาจจะยังประสบปัญหาในเรื่องการดูแลจัดการ และแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องโทษที่อยู่ในเรือนจำตามมาอีกมากมายหลายประการ - การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่กระทำผิดโดยสันดานอาชญากรนั้น จริง ๆ แล้วก็ควรลงโทษด้วยการประหารชีวิต แต่หากต้องยกเลิกโทษประหารชีวิตไปเสีย ก็เห็นว่าควรใช้การจำคุกตลอดชีวิตแทน โดยกำหนดให้ผู้ที่ต้องโทษดังกล่าว ไม่ได้รับการลดโทษ การพักการลงโทษ หรือการอภัยโทษใด ๆ เพื่อให้ประชาชนในสังคม หรือคนที่คิดจะกระทำผิดยังคงมีความเกรงกลัวต่อการลงโทษอันเป็นการคงไว้ซึ่ง ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายและบทลงโทษไว้ หากยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว เห็นว่าจะทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมรุนแรงในสังคมเพิ่มมากขึ้นก็เป็นได้ เพราะเมื่อคนไม่เกรงกลัวต่อการลงโทษ ก็อาจเลือกที่จะกระทำความผิดมากขึ้น
5.	- จากสถานการณ์รอบด้าน เวทีโลก เช่น การทำสนธิสัญญาทางการค้าระหว่างประเทศ ปัจจุบันในบางประเทศก็มีการกำหนดว่าหากจะทำสัญญาก็ต้องเป็นประเทศที่ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตแล้ว หรือในกรณีตัวอย่างของประเทศอังกฤษที่จะไม่ทำการแลกเปลี่ยนนักโทษด้วยกับประเทศที่ยังมีโทษประหารชีวิตอยู่ เป็นต้น ซึ่งจากสถานการณ์ดังกล่าวที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น คำนึงถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนมากยิ่งขึ้น จึงเป็นกระแสที่ทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีแนวโน้มในการยกเลิกโทษประหารชีวิตเพิ่มขึ้น รวมทั้งประเทศไทยของเราก็เช่นเดียวกันที่อาจต้องยอมรับกระแสดังกล่าวนี้ ประเทศไทยจึงอาจมีแนวโน้มในการยกเลิกโทษประหารชีวิตได้ในอนาคต แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับสภาวะความรุนแรงของอาชญากรรมในสังคมไทย ถ้าปัญหาอาชญากรรมยังมีมาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	และมีความรุนแรงก็จะทำให้ประชาชนในสังคมมีทัศนะต่อการลงโทษว่าจะต้องใช้โทษที่รุนแรงอยู่ โดยหาทำการสำรวจโดยถามความคิดเห็นของประชาชนคิดว่า ประชาชนกว่า ร้อยละ 80 ก็ยังคงเห็นว่าควรคงโทษประหารชีวิตไว้ ไม่ควรยกเลิก เนื่องจากประชาชนต้องประสบกับปัญหาอาชญากรรมรุนแรง และคิดว่า วิธีการป้องกันอาชญากรรมได้ คือการกำหนดโทษที่มีความรุนแรง แบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน ส่วนปัจจัยใดเป็นปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ได้แก่ 1. ปัจจัยพื้นฐาน คือ ความสงบสุข ความสมานฉันท์ในสังคม กล่าวคือ ต้องทำให้สังคมมีความสงบสุขไม่ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา หรือทำให้ปัญหาอาชญากรรมรุนแรงลดน้อยลง 2. ปัจจัยหลัก คือ การแก้กฎหมายโดยผู้มีอำนาจจะดำเนินการได้มากน้อยเพียงใด มีอำนาจและความคล่องตัวแค่ไหน ยกตัวอย่าง เช่น รัฐบาลแบบพรรคเดียว ก็มีความสามารถในการบริหารจัดการมากกว่ารัฐบาลผสม 3. ปัจจัยสนับสนุน คือ การให้การศึกษาแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงความคิดจากการแก้แค้นทดแทนมาสู่สังคมของการให้อภัยและสมานฉันท์ แต่ก็ต้องอาศัยระยะเวลาในการปูพื้นฐานด้านการศึกษา - ถ้าเมื่อใดที่สังคมสงบสุขแล้วประชาชนก็จะมองว่าให้ยกเลิกไปเอง ตัวอย่างเช่นในยุโรปที่ไม่ค่อยมีปัญหาอาชญากรรม จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้โทษที่รุนแรง โดยโทษสูงสุดเป็นเพียงการจำคุก 10 ปี ซึ่งก็ไม่ค่อยปรากฏมากนัก จำนวนนักโทษในเรือนจำก็มีน้อย ประชาชนจึงมองว่าไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง แต่ควรนำตัวผู้กระทำผิดมาแก้ไขฟื้นฟูมากกว่า คือ สภาพสังคมเป็นตัวกำหนดความคิดของคนในสังคม และประกอบกับการที่ต่างประเทศเป็นรัฐสวัสดิการ กินฟรี อยู่ฟรี รักษาพยาบาลฟรี เรียนหนังสือฟรี จึงไม่มีความจำเป็นที่คนจะต้องก่ออาชญากรรมด้วยการจี้ปล้น แต่สังคมไทยบ้านเรายังไม่สามารถทำได้ จึงมีความแตกต่างกัน และส่งผลให้วิธีการลงโทษในแต่ละสังคมแตกต่างกันไปด้วย

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- เมื่อมีการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยแล้วก็เห็นด้วยกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนโทษประหารชีวิต แต่ถ้าจะให้ใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีการลดโทษเลยนั้น ก็เห็นว่าไม่เหมาะสม ควรมีการลดโทษบ้าง แต่อาจจะลดน้อยลง เพราะหากชังนักโทษโดยที่ไม่มีการลดโทษเลยนั้น เป็นเหมือนระเบิดเวลา ซึ่งอาจนำไปสู่การแหกหักหลบหนี ทำให้การควบคุมลำบาก ฉะนั้นจึงควรมีการลดโทษตามกำหนดกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม หากดำเนินการด้วยความรอบคอบคิดว่าคงไม่มีผลกระทบอะไรเกิดขึ้น ไม่แตกต่างจากช่วงที่มีการใช้โทษประหารชีวิต เพราะทุกวันนี้ก็เหมือนเป็นการยกเลิกไปในตัวอยู่แล้ว ไม่ได้นำมาใช้
6.	- แนวคิดเกี่ยวกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตมาจากฐานความคิดที่ว่า ชีวิตของคนเป็นสิทธิ์อันยิ่งใหญ่ที่ไม่ควรมีใครมาล่วงละเมิด โดยการเข้าเป็นประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติก็มีอนุสัญญาบางฉบับที่เร่งรัดให้ดำเนินการ แต่โดยส่วนตัวเห็นว่าไม่จำเป็น โดยตัวอย่างจากในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่เจริญแล้ว รัฐส่วนใหญ่ก็ยังคงให้มีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ หรือตัวอย่างในประเทศจีน ก็มีการลงโทษประหารชีวิตอยู่เหมือนกัน โดยทำการลงโทษประหารชีวิตอย่างเปิดเผยในสนามกีฬาเพื่อให้ประชาชนได้เข้าชม เป็นการสร้างวิธีการชมชูให้คนเห็นภาพการลงโทษที่น่ากลัวจะได้ไม่กระทำความผิด ฉะนั้นการประหารชีวิตไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายแต่ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนในสังคม ถ้าสังคมไทยยังต้องการให้คงไว้ ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการยกเลิกตามต่างประเทศ แต่สำหรับในสังคมไทยเห็นว่ายังคงเป็นไปได้ยากและคงต้องใช้เวลานานแต่ก็คงไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเป็นระยะเวลานานเท่าใด เพราะเห็นว่ากฎหมายและบทลงโทษที่มีอยู่ในสังคมก็ถือว่าดีในระดับหนึ่งและมีผลบังคับใช้ และคนไทยก็ยังมีความพึงพอใจอยู่ โดยปัจจัยที่จะทำให้ยกเลิกได้นั้น คิดว่าควรมีการทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่ม ทุกอาชีพในสังคมไม่เฉพาะแต่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น โดยหากเสียงที่ออกมาเห็นด้วย ก็แสดงว่าประชาชนในสังคมเริ่มมีแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตก็อาจเป็นไปได้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- สังคมไทยยังควรมีโทษประหารชีวิตอยู่ ดังนั้นขณะนี้จึงไม่สามารถตอบได้ว่าควรมีวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอย่างไร จึงจะมีความเหมาะสมต่อฐานความผิดแทนการลงโทษประหารชีวิตการลงโทษจำคุกที่ยาวนานไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด เพราะเป็นการสร้างสมความโกรธแค้นซึ่งส่งผลให้กับตัวผู้ที่ต้องโทษ โดยคิดว่าหากผู้ต้องโทษรายหนึ่งจะสามารถแก้ไขกลับตัวเป็นคนดีได้นั้นจะอยู่ในช่วงเวลาประมาณ 4 ปี แต่หากเกินกว่านี้ไปแล้วยังไม่สามารถแก้ไขได้ก็คงจะไม่ได้ผลในทางปฏิบัติ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความกดดันให้เกิดขึ้น ดังนั้น จึงไม่ค่อยเห็นด้วยนักกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทน โดยเห็นว่านอกจากจะเป็นการสร้างความกดดันต่อตัวนักโทษเองแล้ว ยังอาจเป็นต้นเหตุของปัญหาความไม่สงบในเรือนจำอีกด้วย และหากไม่ให้มีการลดโทษอภัยโทษก็เหมือนเป็นการตัดแรงจูงใจหรือรางวัลในการใช้ชีวิตในเรือนจำเพื่อรอการพ้นโทษ ปัญหาที่ตามมาก็คือ การแหกหักหลบหนี แต่ถ้ามีแรงจูงใจแล้วก็จะช่วยสร้างระบบการปกครอง และสร้างการพัฒนาแก้ไขปรับปรุงตัวของนักโทษเอง (การเลื่อนขั้นนักโทษ) - หากสังคมไทยยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้วก็อาจเกิดปัญหาในด้านการบริหารจัดการและปกครองนักโทษในเรือนจำ และในอีกทางหนึ่งก็คือ ประชาชนในสังคมจะเกิดความเกรงกลัวต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมรุนแรง เพราะเมื่อคนกระทำผิดเห็นว่ากระทำแล้วโทษที่ได้รับไม่ถึงประหารชีวิต ก็ไม่เกรงกลัวต่อโทษจึงกระทำผิดมากขึ้น การดำเนินชีวิตประจำวันของคนในสังคมก็ต้องเป็นไปด้วยความหวาดระแวง ต้องหาวิธีการในการป้องกันตนเอง และครอบครัวเพิ่มขึ้น - โดยส่วนตัวแล้วเห็นว่า ยังควรคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิต (ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย) เนื่องจากเห็นว่าไม่จำเป็นต้องดำเนินรอยตามต่างประเทศ เพราะกฎหมายในสังคมไทยเราก็มีความเหมาะสม สมเหตุสมผล และได้ผ่านการกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีแล้ว ส่วนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในพันธกรณี สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งได้มีการลงนามล่าสุดเมื่อปี 2540 ในรายละเอียดของการเข้าร่วมเป็นสมาชิสดังกล่าวก็ไม่ได้มีการกำหนดห้ามแต่อย่างใด แต่เป็นลักษณะว่า

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ถ้าประเทศไทยมียังคงมีโทษประหารชีวิตอยู่ ก็สามารถดำเนินการต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ในการประหารชีวิตต้องผ่านกระบวนการ ขั้นตอน ในการพิจารณาดีให้ผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิตคือผู้ที่กระทำความผิดจริง - นอกจากนี้แล้ว ยังเห็นว่าการที่ยังควรมีโทษประหารชีวิตอยู่ก็เพราะในสังคมก็ยังมีอาชญากรโดยสันดาน หรืออาชญากรต่อเนื่อง อยู่ซึ่งก็ควรจะตัดออกจากสังคมอย่างเด็ดขาดเพื่อเป็นการป้องกันสังคม แต่การลงโทษประหารชีวิตนั้นก็มีการบวนการในการกลั่นกรองก่อนนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษอย่างรัดกุมโดยผ่านการพิจารณาดีของศาลถึงศาลฎีกา กฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ให้สิทธิผู้ต้องโทษประหารชีวิตในการทูลเกล้าถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษภายใน 60 วัน นับตั้งแต่คดีถึงที่สุด ทั้งตัวผู้ต้องโทษ รวมทั้งญาติของผู้ต้องโทษ แต่หากเมื่อยื่นฎีกาไปแล้วแต่ไม่มีการตอบกลับภายใน 60 วัน สามารถดำเนินการลงโทษได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วกรมราชทัณฑ์ไม่ได้ดำเนินการในทันทีแต่อย่างใด เนื่องจากกฎหมายรัฐธรรมนูญระบุว่า การขอพระราชทานอภัยโทษเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ ดังนั้นจึงต้องรอจนกว่าพระมหากษัตริย์จะตกมา ดังนั้นหากดำเนินการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว แต่พระมหากษัตริย์จะตกมาในภายหลัง ก็ไม่สามารถแก้ไขได้ โดยการดำเนินการดังกล่าวไม่ถือเป็นการกระทำผิดในเรื่องเงื่อนไขของเวลาที่กำหนดว่าภายใน 60 วัน แต่อย่างใด เพราะยึดถือตามกฎหมายใหญ่คือรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นพระราชอำนาจ
7.	- หากประเทศไทยสามารถสร้างกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพได้ โดยผู้กระทำผิดถูกจับกุมและลงโทษ และได้รับการแก้ไขจนกลับตัวเป็นคนดีคืนสู่สังคม สามารถสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมได้ต่อไป ทัศนคติของสังคมก็จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นการยอมรับการใช้วิธีการแก้ไขฟื้นฟูมากกว่าการลงโทษประหารชีวิตที่ตัดผู้กระทำความผิดออกไปจากสังคมอย่างเด็ดขาดแล้ว สังคมไทยของเราก็จะสามารถยกเลิกโทษประหารชีวิตดังเช่นต่างประเทศได้ (ในสถานการณ์ปัจจุบันก็ยังคงมีประเทศที่ใช้โทษประหารชีวิตอยู่มาก) การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยนั้น ต้องใช้ระยะเวลาอีกนาน

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	เนื่องจากปัจจุบันคนในสังคมยังมีความคิดว่าโทษประหารชีวิตเป็นเรื่องที่เหมาะสมอยู่แล้ว ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาทัศนะของประชาชนในสังคมก่อนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อโทษดังกล่าว เห็นด้วยหรือไม่หากจะมีการยกเลิกโทษประหารชีวิต ซึ่งหากจะยกเลิกได้จะต้องได้รับการยอมรับร่วมกันจากเสียงส่วนใหญ่เสียก่อน โดยเห็นว่าปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย คือการสร้างกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และสามารถแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดได้จริง - เมื่อการใช้โทษประหารชีวิตเป็นการตัดผู้กระทำผิดออกจากสังคมอย่างเด็ดขาดโดยการฆ่า การใช้โทษจำคุกก็เช่นเดียวกันคือเป็นการแยกผู้กระทำผิดออกจากสังคมโดยการกักขัง ดังนั้นในการลงโทษทั้งสองรูปแบบจึงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องปรัชญาการลงโทษ แต่จะมีผลต่อทางด้านจิตใจเท่านั้น คือ การใช้โทษจำคุกเป็นวิธีการที่ไม่โหดร้ายทารุณ และมีผลต่อครอบครัวของผู้กระทำผิด ดังนั้นจึงควรดูว่าผู้กระทำผิดนั้นสามารถแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาตนเองได้หรือไม่ประกอบการลงโทษด้วย โดยอาจมีการกำหนดโทษแบบมีโทษขั้นต่ำ และขั้นสูง เพื่อให้สามารถพิจารณาพิพากษาได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้นในแต่ละราย - เมื่อโทษประหารชีวิตคือการยับยั้งชั่งใจ และหากมีการสำรวจความคิดเห็นและผลที่ออกมาปรากฏว่าการมีโทษประหารชีวิตสามารถยับยั้งชั่งใจไม่ให้คนกระทำความผิดได้ ดังนั้นการยกเลิกโทษประหารชีวิตจึงเท่ากับเป็นการทำให้การยับยั้งชั่งใจน้อยลง แต่ที่สำคัญคือควรมีการศึกษาสำรวจเสียก่อนว่าเมื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตแล้ว ส่งผลอย่างไรต่อสถิติคดี
8.	- ส่วนสังคมไทยแนวโน้มในการยกเลิกโทษประหารชีวิตมาน้อยเพียงใดนั้น คิดว่าการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทยคงเป็นไปได้ยาก เนื่องจากที่ผ่านมาในช่วงที่มีการบังคับใช้โทษประหารชีวิตอยู่ ก็ยังมีคนกระทำความผิดในคดีที่รุนแรง และถ้ายกเลิกโทษประหารชีวิตซึ่งเป็นเครื่องข่มขู่ให้คนกลัวไม่กระทำความผิดไป คิดว่าปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทยน่าจะเพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าต้องการที่จะยกเลิกจริง ๆ ก็ต้องมีการพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีคุณภาพ สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้จริง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	และพื้นฐานจิตสำนึก ความมีศีลธรรม จริยธรรมอันดีที่จะทำให้คนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน ไม่ละเมิดสิทธิในการดำเนินชีวิต และสิทธิในชีวิต ร่างกายของผู้อื่น - หากจะยกเลิกโทษประหารชีวิตโดยความคิดเห็นส่วนตัวแล้วยังไม่เห็นด้วยที่จะให้ใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต เพราะขณะมีการประหารชีวิตอยู่ คนก็ยังกระทำผิด ถ้าเปลี่ยนโทษสูงสุดเป็นเพียงการจำคุกตลอดชีวิตคนก็จะกระทำผิดมากขึ้น เนื่องจากเห็นว่าหากต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตแล้ว ก็ยังมีความหวังที่จะได้พ้นโทษออกมาจากเรือนจำ คิดว่าอย่างไรก็ตามการลงโทษประหารเป็นวิธีการทำให้คนกลัวได้มากที่สุด เพราะเป็นการสูญเสียที่มากที่สุดสำหรับชีวิตคนและจะทำให้สถิติคดีอาชญากรรมจะเพิ่มมากยิ่งขึ้น ลักษณะการกระทำความผิดก็จะรุนแรงขึ้น เพราะคนไม่เกรงกลัวต่อการลงโทษแค่เพียงการจำคุกตลอดชีวิต ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ก็จะมีสถิติสูงขึ้น สังคมอาจเกิดความวุ่นวาย ประชาชนไม่มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ต้องคอยระแวดระวังภัยที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองได้ตลอดเวลา เพราะอาชญากรหรือคนที่คิดจะกระทำผิดมีจำนวนมาก และพวกที่เป็นอาชญากรโดยสันดานที่ต้องโทษแค่จำคุกตลอดชีวิต แล้วได้รับอภัยโทษ ลดโทษออกมาอยู่ในสังคมได้อีกครั้งก็อาจกระทำความผิดซ้ำอีกได้
9.	- คิดว่ามีแนวโน้มที่จะสามารถประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตได้ เพราะในหลายประเทศทั่วโลกก็สามารถยกเลิกได้ และโดยส่วนตัวมีความหวังว่าต้องการที่จะยกเลิกให้สำเร็จได้ โดยถึงแม้ว่าต่อไปจะไม่มีโทษประหารชีวิตแล้ว ก็ควรมีวิธีการหรือมาตรการในการรองรับ เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดประกอบด้วย เช่น การปูพื้นฐานอย่างจริงจังด้านวิชากฎหมาย ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องด้านกฎหมายตั้งแต่ในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของหลายฝ่ายต้องร่วมมือกันในการดำเนินการ ทั้งจากองค์กรสิทธิมนุษยชนโลก และองค์กรสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย และเห็นว่าควรมีกรณีศึกษาจากผู้ที่เคยต้องโทษประหารชีวิต หรือผู้ที่ได้รับผลเสียจากการกระทำของผู้ที่เป็นนักโทษประหาร นำเสนอเป็นตัวอย่างให้สังคม

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ได้รับทราบถึงผลที่ตามมาจากการกระทำความผิดร้ายแรง หรือตัวอย่างการให้อภัยแก่ผู้กระทำความผิด ให้ได้มีโอกาสในการกลับตนเป็นคนดี และทำประโยชน์ให้แก่สังคมต่อไปได้ แต่ก็ต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อม ๆ กัน เช่น ราชทัณฑ์ เป็นสำคัญ โดยควรมีนักจิตวิทยาหรือนักพัฒนาวิทยาเข้ามาทำหน้าที่ในการแก้ไขฟื้นฟูอย่างถูกต้องเหมาะสม เมื่อกระบวนการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างคนดีกลับคืนสู่สังคมได้ การลงโทษประหารชีวิตเพื่อตัดผู้ที่ชั่วร้ายออกไปจากสังคมด้วยวิธีการฆ่าเสียให้ตายก็คงไม่จำเป็นอีกต่อไป - ฉะนั้นจึงเห็นด้วยกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทน แต่ก็ควรมีการพิจารณาเป็นรายบุคคล ว่าแต่ละคดีที่เกิดขึ้นมีพฤติการณ์แห่งคดีเป็นอย่างไร สมควรได้รับการลดโทษหรืออภัยโทษหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากในกรณีของตนเองนั้น ก็หลุดพ้นการลงโทษประหารชีวิตมาได้ด้วยการพระราชทานอภัยโทษประหารชีวิต งดเว้นโทษตายกลายเป็นต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต และได้รับการลดวันต้องโทษ และอภัยโทษตามลำดับ ในทางปฏิบัติแล้วจึงควรมีการกำหนดว่าโทษตามกฎหมายมาตราใด หรือ พ.ร.บ.ใด ควรได้รับการลดโทษ แต่ควรมีมาตรการในการพิจารณาคัดกรองตามความเหมาะสมเป็นรายบุคคลไป โดยผ่านกระบวนการคัดกรองที่มีประสิทธิภาพก่อน เนื่องจากในแต่ละคดีที่เกิดขึ้น ต่างก็มีลักษณะที่แตกต่างกัน จึงต้องให้ความสำคัญกับการพิจารณาอย่างรอบคอบ ชัดเจน และถูกต้อง เมื่อสังคมไทยยกเลิกโทษประหารชีวิตแล้ว คงยังไม่สามารถตอบได้อย่างชัดเจนว่า จะเกิดผลกระทบในสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร สถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในสังคมจะเป็นไปในทิศทางใด สถิติคดีจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น ก็ยังไม่มีผลสำรวจเป็นสถิติออกมา ซึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมาก็มีโทษประหารชีวิตอยู่แต่ไม่ได้นำมาบังคับใช้ แต่ก็ไม่มีสถิติตัวเลข ที่บอกได้ว่าทำให้ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้นเพราะไม่มีการใช้โทษประหารชีวิต แต่ความคิดเห็นโดยส่วนตัวจึงเห็นว่าไม่น่าจะมีผลกระทบมากนัก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
10.	- การยกเลิกโทษประหารชีวิตในต่างประเทศก็มีข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป โดยในส่วนของประเทศที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว เช่น ประเทศในยุโรปส่วนใหญ่ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว หรือแม้กระทั่งประเทศด้อยพัฒนาหลายประเทศก็ได้ประกาศยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว เช่น ละตินอเมริกา เนื่องจากเห็นถึงความไม่เป็นธรรมของการลงโทษ แต่ในอีกมุมหนึ่ง ประเทศสหรัฐอเมริกา ประชาชนส่วนใหญ่ยังเห็นว่ายังควรมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ จำนวนรัฐที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้วถือว่าเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนรัฐที่มีอยู่ถึง 50 รัฐ - แม้ว่าโดยส่วนตัวแล้วจะเห็นด้วยกับการยกเลิก แต่ ณ เวลานี้คิดว่าสังคมไทยยังไม่พร้อมที่จะทำการยกเลิกโทษประหารชีวิต เพราะว่ามี การสำรวจอย่างไม่เป็นทางการมาแล้วหลายครั้ง ซึ่งผลปรากฏว่ายังไม่ได้รับการตอบสนองจากประชาชนทั่วไป คือ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เห็นด้วย ประเด็นนี้เป็นเรื่องที่จะเถียงถกเถียงกันและมีความซับซ้อนมาก - การที่จะประกาศยกเลิกโทษประหารชีวิตได้นั้น ประชาชนในสังคมต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยต้องผ่านกระบวนการพัฒนาในการให้ความรู้ให้การศึกษา แต่สำหรับในสังคมไทยที่ผ่านมาไม่เคยมีการพูดถึงเรื่องการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตมาก่อนว่าเห็นควรให้ยกเลิกหรือไม่ และไม่เคยมีการนำเรื่องโทษประหารชีวิตนี้มาเป็นประเด็นในทางสังคม การเมืองแต่อย่างใด ภาพที่ปรากฏออกมาในสายตาของประชาชนจึงมีเพียงด้านเดียว คือ เมื่อกระทำความผิดร้ายแรงก็ต้องได้รับการลงโทษอย่างหนัก ซึ่งก็คือ การประหารชีวิต ทำให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตมาโดยตลอด - สำหรับปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยเห็นว่าการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตให้ประชาชนในสังคมได้รับรู้ ประกอบกับควรมีการศึกษาสำรวจจากกลุ่มประชาชนในสังคม ประมาณ 100–200 ตัวอย่างในหัวข้อเกี่ยวกับ ความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อการลงโทษประหารชีวิต โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีการศึกษาน้อย กลุ่มที่มีการศึกษา

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ปานกลาง และกลุ่มที่มีการศึกษาสูง ว่ามีระดับความรู้ ความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน อย่างไร แต่ที่ผ่านมาในสังคมไทยยังไม่มีการสำรวจหรือทำการศึกษาอย่างจริงจังเหมือนในต่างประเทศ สำหรับหน่วยงานที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในการสำรวจ ประชามติหรือความคิดเห็นของประชาชน ก็คือ สำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นหลัก หรือ อาจจะเป็นสถาบันการศึกษาโดยกลุ่มนักวิชาการเช่นเดียวกับในต่างประเทศ แต่หากเป็นการทำการสำรวจเฉพาะในทางการศึกษานั้น ถึงแม้จะไม่สามารถนำไปใช้ในการอ้างอิงได้ แต่ก็อาจกล่าวได้ว่า การศึกษาดังกล่าวที่มีการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี อาจ เป็นการจุดประกายของการสร้างกระแสเรื่องการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตให้ ประชาชนในสังคมรับรู้มากขึ้นต่อไปได้ - วิธีการลงโทษแทนการลงโทษประหารชีวิตนั้น โดยส่วนตัวแล้วเห็นด้วยกับการใช้โทษ จำคุกตลอดชีวิตแทนการลงโทษประหารชีวิต โดยในส่วนของการบริหารจัดการเรื่อง การดูแลผู้ต้องโทษในเรือนจำ จำนวนนักโทษ หรือเรื่องงบประมาณค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ในเรือนจำนั้น เป็นเรื่องที่รัฐจะต้องรับภาระรับผิดชอบอยู่แล้ว เนื่องจากปัจจัยที่จะเป็น ตัวกำหนดว่าคนจะกระทำผิดมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับระบบสังคมในการป้องกันไม่ให้ คนกระทำความผิด ไม่ใช่เพียงการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุด้วยการลงโทษประหารชีวิต หรือไม่ประหารชีวิต แต่ต้องดูว่าการที่คนนั้นกระทำความผิดนั้นเข้ามาสู่ระบบได้อย่างไร และ ต้องดูตัวเลขที่ลงโทษประหารหรือชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตนั้น ก็จะพบว่า เป็นเพียงส่วน น้อยของจำนวนนักโทษทั้งหมดในประเทศ แต่ในส่วนของงานที่จะให้ได้รับการลดโทษ หรืออภัยโทษหรือไม่ นั้น เป็นส่วนของการบริหารงานราชทัณฑ์ บริหารงานเรือนจำ ไม่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางด้านกฎหมาย ซึ่งในส่วนแนวคิดทางด้านกฎหมายนั้น ก็คือ เมื่อคุณกระทำความผิดร้ายแรง โทษที่ได้รับก็ต้องหนัก แต่ถ้ากระทำความผิดไม่ร้ายแรง โทษก็จะเบากว่า ขึ้นอยู่กับความผิดที่กระทำ ดังนั้นหากกระทำความผิดที่ต้องโทษ ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ก็สมควรที่จะต้องได้รับโทษที่เหมาะสมกับการกระทำ ความผิด ส่วนเรื่องการอภัยโทษหรือลดโทษนั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก ในประเทศไทยก็คือ กรมราชทัณฑ์ ซึ่งในบ้านเราเป็นระบบที่แยกจากกระบวนการ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	การพิจารณาดี คือในบางประเทศจะขึ้นอยู่กับอำนาจศาล ส่วนในประเทศไทยจะเป็นระบบคณะกรรมการพักการลงโทษ โดยหากภายหลังจากการจำคุกแล้ว บุคคลผู้นั้นสามารถกลับตนเป็นคนดีได้ ก็ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการดังกล่าวว่าจะมีความเห็นกับการบังคับโทษอย่างไร ในส่วนนี้จะเป็นเรื่องของการบังคับโทษ ไม่ใช่การกำหนดโทษซึ่งเป็นเรื่องในชั้นศาล ซึ่งได้พิจารณาพิพากษาไปแล้ว - หากยกเลิกโทษประหารชีวิตแล้ว จะเกิดผลกระทบในสังคมไทยหรือไม่ อย่างนั้นส่วนตัวคงไม่สามารถตอบได้อย่างชัดเจนว่า เมื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยแล้ว จะมีผลเป็นอย่างไร แต่สิ่งที่สามารถอธิบายได้ก็คือมีผลการศึกษาวิจัยที่ระบุว่า การมีโทษประหารชีวิตไม่ได้ทำให้จำนวนการก่ออาชญากรรมร้ายแรงลดลง กล่าวคือมีค่าเป็นกลาง แต่ไม่สามารถบอกได้ว่ามีผลหรือไม่มีผล เพราะมีรายงานที่เป็นข้อมูลสนับสนุนทั้งสองด้าน คือ คนที่เห็นด้วยกับการลงโทษประหารชีวิต ก็บอกว่ามีผลในการยับยั้ง ส่วนคนที่ไม่เห็นด้วยกับการลงโทษประหารชีวิตก็บอกว่า ไม่มีผลในการยับยั้ง แต่ผลการศึกษาของนักวิชาการที่เป็นกลางนั้นพบว่าไม่มีผลในการยับยั้งอาชญากรรม แต่ถ้าไม่ใช้โทษประหารชีวิตก็ต้องลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแทน ไม่ใช่ไม่ลงโทษหรือพ้นจากความผิดไปเลย
11. และ 12. (ทำการ สัมภาษณ์ พร้อมกัน)	- ส่วนใหญ่ในต่างประเทศไม่เห็นด้วยกับการลงโทษประหารชีวิต โดยในประเทศ EU ส่วนใหญ่ ก็ทำการยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว หรือส่วนใหญ่ก็จะใช้โทษประหารชีวิตเฉพาะคดีที่พิจารณา อย่างรอบคอบแล้วว่ากระทำผิดโดยเจตนา และกระทำทารุณโหดร้ายจริง ๆ และไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ ซึ่งประเทศที่ทำการยกเลิกไปอย่างประเทศฟิลิปปินส์ก็เนื่องมาจากความผิดพลาดของกระบวนการยุติธรรม โดยในอนาคตประเทศไทยต้องยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตอย่างแน่นอน (แต่ก็ต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร) เนื่องจากมีกระแสการรณรงค์ยกเลิกโทษประหารชีวิตของสากล, สภาพสังคมเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าไม่มีความจำเป็นในการใช้โทษประหาร และกลุ่มการเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชน ที่เป็นแรงผลักดัน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านแนวคิดทฤษฎีอาชญาวิทยาและการลงโทษ ที่มุ่งไปสู่ความสมานฉันท์ การแก้ไขฟื้นฟู

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	อันนำมาสู่การเปลี่ยนผ่าน - สำหรับปัจจัยหลักในการจะสามารถยกเลิกได้อยู่ที่ผู้มีอำนาจ ในการผลักดันให้เกิดนโยบายรัฐบาล และการแก้ไขหรือร่างกฎหมายใหม่ แต่ในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องนัก โดยยังมีการกำหนดให้ใช้โทษประหารอยู่ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา ยังไม่ให้ความสำคัญในเรื่องการลงโทษมากนัก อีกทั้งในส่วนของนโยบายพรรคการเมืองก็ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากนัก แต่ถ้าเมื่อสังคมไทยเกิดความตระหนักว่ากระบวนการยุติธรรมมีปัญหาจริง ในขณะเดียวกันก็ต้องสร้างความคิดความเชื่อ ทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องหลักสิทธิมนุษยชน จึงจะสามารถยกเลิกโทษประหารชีวิตได้และเมื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้วเห็นว่าควรใช้โทษจำคุกตลอดชีวิต หรือการจำคุกระยะยาว โดย 10 ปี แรกกำหนดให้ไม่มีการลดโทษ อภัยโทษ เนื่องจากใช้ช่วงเวลาในการขัดเกลา แก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องโทษให้กลับคืนสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่กระทำความผิดซ้ำอีกกลับใจเป็นคนดีได้ ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป ระหว่างการชดใช้ความผิดด้วยการรับทาและการแก้ไขฟื้นฟูตัวเอง เพื่อเป็นเงื่อนไขในการใช้กระบวนการขัดเกลารายในเรือนจำ เมื่อครบกำหนดเวลา และมีพฤติกรรมที่ดีแล้ว ก็สามารถยื่นขอพิจารณารับการลดโทษ อภัยโทษได้ตามสิทธิของลำดับชั้นนักโทษ ส่วนผลกระทบที่ตามมานั้นโดยส่วนตัวแล้วเห็นว่าจะไม่มีความผันผวนมากนัก เพราะทั้งสองประเด็นไม่มีผลต่อกัน และถึงแม้สถิติอาชญากรรมในอนาคตที่ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้วสถิติจะสูงขึ้นก็ตาม ก็คิดว่าไม่ได้มีสาเหตุมาจากการที่ไม่มีโทษประหารชีวิต
13.	- ในต่างประเทศที่สามารถประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตได้นั้น เนื่องจากสภาพสังคมในประเทศนั้น ๆ มีความพร้อมทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และคุณธรรมศีลธรรมของคนในสังคม จึงไม่จำเป็นต้องใช้การลงโทษประหารชีวิตเพื่อเป็นการข่มขู่ให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับเมื่อกระทำความผิด สำหรับสังคมไทยของเราก็สามารถยกเลิกโทษประหารชีวิตได้เช่นเดียวกัน แต่ก็ต้องใช้เวลานานพอสมควรเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และที่สำคัญ คือ การพัฒนาคนให้มีศีลธรรม

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทักษะของผู้ให้สัมภาษณ์
	จริยธรรม คุณธรรม ไม่กระทำความผิด หากการเกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคมบ้านเราลดน้อยลงแล้ว ก็อาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้โทษประหารชีวิต โดยปัจจัยหลักที่สำคัญที่จะนำไปสู่การยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในสังคมก็คือการที่คนในสังคมมีจิตสำนึกที่ดี มีศีลธรรม เคารพในความคิด และเคารพในสิทธิของคนอื่น และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ คนในสังคมต้องรู้จักให้อภัย เช่น เมื่อกระทำความผิดและรับโทษจำคุกซึ่งได้รับการแก้ไขฟื้นฟูจนสามารถกลับตัวกลับใจเป็นคนดีได้แล้ว และเมื่อกลับมาสู่สังคมภายนอกอีกครั้ง คนในสังคมควรให้การยอมรับ ไม่รังเกียจแต่ควรให้โอกาสในการอยู่ร่วมกันอีกครั้ง - เมื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว เห็นควรให้ใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนการลงโทษประหารชีวิต โดยเห็นว่าการลงโทษที่สาสมต่อความผิดที่กระทำแล้ว และในประเด็นว่าจะให้ได้รับการลดโทษ อภัยโทษหรือไม่นั้น ก็ควรมีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการปรับปรุงตนเอง แต่ก็ต้องเป็นไปตามระเบียบ ขั้นตอนของการดำเนินการ ในช่วงแรกหากยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้วส่วนใหญ่อาจกลัวผลกระทบที่ตามมา แต่โดยส่วนตัวเห็นว่าการยกเลิกโทษประหารชีวิตจะก่อให้เกิดขึ้นต่อสังคมมากนัก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสถิติการเกิดคดีอาชญากรรม การกระทำความผิดต่าง ๆ เพราะการกระทำความผิดของคนในสังคมที่ผ่านมาในช่วงที่มีโทษประหารชีวิตบังคับใช้อยู่ก็มีเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกัน แต่ก็ต้องมีการดำเนินการในด้านการพัฒนาคนและพัฒนาสังคมควบคู่ไปด้วยกัน
14.	- ในต่างประเทศนั้นค่อนข้างให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตกันมาก ดังเช่นที่ EU มีการกำหนดเป็นระเบียบข้อตกลงไว้ว่าประเทศที่จะมาเข้าร่วมเป็นประเทศสมาชิกของ EU ได้นั้น จะต้องไม่มีการลงโทษประหารชีวิต ซึ่งตุรกี ก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีปัญหาอยู่ในปัจจุบันคือไม่สามารถเข้าเป็นสมาชิกของ EU ได้ เพราะยังมีโทษประหารชีวิตอยู่ ในบางประเทศก็มีการยกเลิกสลับกับการนำกลับมาใช้ แต่โดยภาพรวมแล้ว สถิติประเทศที่ทำการประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตนั้นมียาวต่อเนื่อง และมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ส่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวนรัฐที่ประกาศยกเลิกโทษ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ประหารนั้นก็มีเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ส่วนประเทศในแถบเอเชียใต้ คือ ศรีลังกา เนปาล อินเดีย ภูฐาน ที่มีการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในทางปฏิบัติ และต่อไปประเทศเกาหลีใต้ ก็จะมียกเลิกต่อไป โดยอยู่ในช่วงของการพิจารณา - หากเป็นไปได้ ก็มีความมุ่งหวังว่าอยากให้ทำการสังคมไทยยกเลิกโทษประหารชีวิตในทันที แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีกระแสในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตค่อนข้างน้อย ดังจะเห็นได้จากการรณรงค์ในเรื่องการยกเลิกที่ผ่านมา ยังไม่ได้รับการตอบรับ ทั้งจากภาคประชาชนและภาครัฐบาลเท่าที่ควรนัก โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของพรรคการเมืองนั้น ยังไม่ได้รับความสำคัญแต่อย่างใด ถึงแม้ว่าตัวนักการเมืองบางคน ซึ่งไปศึกษาในต่างประเทศและมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตอยู่ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัตินั้น เห็นว่าหากนำเรื่องการประหารหรือการรณรงค์ยกเลิกนี้มาเป็นนโยบายที่จะดำเนินการต่อไปหากได้เป็นรัฐบาลในสังคมไทย จะมีกระแสต่อต้านจากฐานเสียงเดิมของพรรค เพราะคนในสังคมไทยส่วนใหญ่ ยังเห็นว่าโทษประหารชีวิตคือเครื่องมือในการป้องกันการก่ออาชญากรรมรุนแรงได้ นักการเมืองส่วนใหญ่จึงไม่กล้าที่จะเชื่อมโยงทั้งสองเรื่องเข้าด้วยกัน การปลูกกระแสการรณรงค์ยกเลิกโทษประหารชีวิตจึงยังไม่เกิดขึ้น - การยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตนั้น แบ่งออกเป็นการยกเลิกทางปฏิบัติ และการยกเลิกทางกฎหมายและการปฏิบัติ ซึ่งในประเทศไทยก็มีการยกเลิกในทางปฏิบัติเป็นเวลานานถึง 8 ปี เช่นเดียวกัน แต่ต่อมาก็มีการนำกลับมาใช้อีก โดยปัจจัยที่สำคัญที่จะสามารถทำให้ประเทศไทยสามารถประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตได้นั้น คือ ผู้นำและรัฐบาล เป็นสำคัญ ว่ารัฐบาลมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการลงโทษประหารชีวิตอย่างไร จะประกาศให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่นในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งประมุขของเสียงส่วนใหญ่ก็ยังคงเห็นว่าควรคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิต แต่ด้วยการทำงานของ สว. และองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ซึ่งทำการรณรงค์อย่างต่อเนื่องมีพันธมิตรเพื่อดำเนินการในการให้ข้อมูลแก่ สส.และ สว.ยื่นเข้าสู่สภาพิจารณา จนสามารถยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตได้ แต่ข้อสังเกตประการหนึ่งของประเทศฟิลิปปินส์ก็คือ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	การเคยยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว และต่อมาก็ได้ใช้กระแสการนำโทษประหารชีวิตกลับมาใช้อีกครั้งเพื่อเรียกคะแนนเสียงจากประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งยังคงเห็นว่าควรมีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ ซึ่งก็ประสบความสำเร็จในช่วงนั้น ผู้นำพรรคดังกล่าวจึงได้รับเลือกเป็นผู้นำรัฐบาล - ส่วนในประเทศแคนาดานั้น มีการสำรวจสถิติถึง 2 ครั้ง ซึ่งผลปรากฏว่า เมื่อยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต ทำให้สถิติอาชญากรรมลดน้อยลง เนื่องจากเมื่อประกาศยกเลิกแล้ว ได้ใช้วิธีการในการป้องปรามอาชญากรรมอย่างเข้มงวดเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมรุนแรง แสดงให้เห็นว่า โทษประหารไม่ใช่ปัจจัยซึ่งเป็นตัวแปรของการเกิดคดีอาชญากรรม แต่เป็นการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุ ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว การป้องกันปัญหาอาชญากรรมคือการบังคับใช้กฎหมาย การป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรม การลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างจริงจัง การสร้างกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ และไม่เลือกปฏิบัติ (และควรมีการปฏิรูปเกี่ยวกับองค์กรตำรวจไทยด้วย เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการดำเนินงานของตำรวจ) - เมื่อยกเลิกโทษประหารชีวิตแล้วเห็นว่าควรใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนการลงโทษประหารชีวิต แล้วบังคับใช้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความยุติธรรม แต่ต้องไม่ใช่การเอาชีวิตมนุษย์ด้วยกันเอง อีกทั้งหากดำเนินการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว แต่มาค้นพบความจริงในภายหลังว่าบุคคลผู้นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ ก็ไม่สามารถเรียกชดเชยชีวิตกลับคืนมาได้ แต่ถ้าเป็นโทษจำคุกประหารชีวิต ยังสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ดีกว่า ถึงแม้จะได้ดำเนินการลงโทษจำคุกมาแล้วช่วงระยะเวลาหนึ่งก็ตาม โดยมีกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูไปพร้อม ๆ กับการศึกษาพฤติกรรมเป็นรายกรณีไป หากสามารถดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูจนกลับตนเป็นคนดีได้แล้วก็อาจให้ได้รับการลดโทษ หรืออภัยโทษ และเมื่อออกมาจากเรือนจำ ก็ให้มีการรายงานตัวเป็นระยะ ๆ เพื่อติดตามประเมินผลหรือใช้วิธีการคุมประพฤติควบคู่ไปภายหลังจากการพ้นโทษ และในระหว่างการต้องโทษจำคุกนั้น ก็ควรที่จะมีการกระตุ้นให้ผู้ต้องโทษตระหนักในคุณค่าของตนเองด้วย อาทิ การให้ได้ทำงานที่เป็นการทำงานประโยชน์แก่สังคม การมีสิทธิใน

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	การเลือกตั้ง การเป็นตัวแทนของผู้ที่หลงเดินทางผิดและออกมาพูดถึงความรู้สึกภายหลังจากการกระทำผิดนั้นเกิดขึ้นแล้วตนเองต้องได้รับโทษให้คนในสังคมได้รับรู้เพื่อให้เป็นบทเรียนแก่สังคม - เนื่องจากโทษประหารชีวิตไม่ใช่ตัวแปรหรือปัจจัยที่ทำให้คดีอาชญากรรมเพิ่มขึ้นหรือลดลง เพราะฉะนั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อสภาพทั่วไปของสังคมแต่อย่างใด แต่อาจจะมีผลดีในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และมีความชัดเจนในแง่พระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้ว ยังเป็นการสร้างกุศลอันยิ่งใหญ่อีกด้วย
15.	- มีความเห็นว่าการที่ต่างประเทศสามารถยกเลิกการใช้โทษประหารชีวิตได้นั้นก็เนื่องจากว่าอัตราการกระทำความผิด และก่ออาชญากรรมรุนแรงมีจำนวนไม่มากสำหรับสังคมไทยเรานั้นเห็นว่ายังไม่ควรยกเลิกโทษประหารชีวิต เพราะจะทำให้สังคมเกิดความวุ่นวาย เมื่อการลงโทษไม่รุนแรง แต่หากต่อไปในอนาคตจะยกเลิกโทษประหารชีวิตได้ คิดว่าปัจจัยหลักคือเมื่อประชาชนในสังคมเห็นว่าการประหารชีวิตเป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย และรุนแรงเกินไปสำหรับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด และเห็นว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน - ในขณะนี้ยังไม่เห็นด้วยกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต เพราะคิดว่าในสังคมไทยมีการลดหย่อนโทษในวาระต่าง ๆ มากมายหลายโอกาส ทำให้ในความเป็นจริงต้องโทษจำคุกเพียงไม่นานก็พ้นโทษแล้ว หากสังคมไทยเร่งดำเนินการยกเลิกโทษประหารชีวิตไป คิดว่าจะทำให้สังคมไทยเกิดความวุ่นวาย ผู้คนในสังคมอาจกระทำความผิดกันมากขึ้น เพราะไม่กลัวต่อโทษที่ไม่รุนแรง

กรณีการยกเลิกโทษประหารชีวิตในต่างประเทศ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนหนึ่ง เห็นว่าในต่างประเทศนั้นค่อนข้างให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของการยกเลิกโทษประหารชีวิตกันมาก เพราะไม่เห็นด้วยกับการลงโทษประหารชีวิต ในบางประเทศก็มีการยกเลิกสลับกับการนำกลับมาใช้อยู่ แต่โดยภาพรวมแล้ว สถิติประเทศที่ทำการประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตนั้นมีอย่างต่อเนื่องและมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ส่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวนรัฐที่ประกาศยกเลิก

โทษประหารนั้นก็มีเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเห็นว่าโทษที่รุนแรงนั้นไม่ได้มีผลในการยับยั้งการเกิดอาชญากรรม เนื่องจากข้อมูลที่ทราบในต่างประเทศที่ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตไปแล้วแต่ก็ไม่ได้มีสถิติคดีอาชญากรรมสูงขึ้น คือยังคงเป็นเหมือนเดิมไม่ว่าจะมีการลงโทษประหารชีวิตหรือไม่ก็ตาม จากสถานการณ์รอบด้าน เวทีโลก เช่น การทำสนธิสัญญาทางการค้าระหว่างประเทศ ปัจจุบันในบางประเทศก็มีการกำหนดว่าหากจะทำสัญญาก็ต้องเป็นประเทศที่ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตแล้ว หรือในกรณีตัวอย่างของประเทศอังกฤษที่จะไม่ทำการแลกเปลี่ยนนักโทษด้วยกับประเทศที่ยังมีโทษประหารชีวิตอยู่ เป็นต้น ซึ่งจากสถานการณ์ดังกล่าวที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น คำนึงถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนมากยิ่งขึ้น จึงเป็นกระแสที่ทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีแนวโน้มในการยกเลิกโทษประหารชีวิตเพิ่มขึ้น รวมทั้งประเทศไทยของเราที่เช่นเดียวกันที่อาจต้องยอมรับกระแสดังกล่าวนี้ หากในอนาคตประเทศไทยสามารถสร้างกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพได้ โดยผู้กระทำผิดถูกจับกุมและลงโทษ และได้รับการแก้ไขจนกลับตัวเป็นคนดีคืนสู่สังคม สามารถสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมได้ต่อไป ทศนคติของสังคมก็จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นการยอมรับการใช้วิธีการแก้ไขฟื้นฟูมากกว่าการลงโทษประหารชีวิตที่ตัดผู้กระทำผิดออกไปจากสังคมอย่างเด็ดขาดแล้ว สังคมไทยของเราก็จะสามารถยกเลิกโทษประหารชีวิตดังเช่นต่างประเทศได้ โดยในต่างประเทศที่สามารถประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตได้นั้น เนื่องจากสภาพสังคมในประเทศนั้น ๆ มีความพร้อมทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และคุณธรรมศีลธรรมของคนในสังคม จึงไม่จำเป็นต้องใช้การลงโทษประหารชีวิตเพื่อเป็นการข่มขู่ให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับเมื่อกระทำผิด

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 15 ท่าน สามารถสรุปทัศนะที่มีต่อปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย โดยจัดเรียงลำดับจากจำนวนครั้งในการตอบได้ตามตารางที่ 4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.8
สรุปทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์ต่อบัณฑิตหลักในการยกเลิก
โทษประหารชีวิตในสังคมไทย

ลำดับที่	ทัศนคติของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน (ครั้ง)
1.	การพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้จริง สามารถป้องกันปัญหาอาชญากรรม มีการบังคับใช้กฎหมาย การลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง รวดเร็ว โปร่งใส เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ	7
2.	การสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตให้ประชาชนในสังคมได้รับรู้ และต้องสร้างความคิดความเชื่อ ทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องหลักสิทธิมนุษยชน เมื่อประชาชนในสังคมเห็นว่าการประหารชีวิตเป็นการลงโทษที่ทารุณโหดร้าย และรุนแรงเกินไปสำหรับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด และเห็นว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงจะเกิดแนวคิดในการยกเลิกโทษประหารชีวิตขึ้นได้	6
3.	ผู้นำและรัฐบาล เนื่องจากหากผู้นำรัฐบาลมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการลงโทษประหารชีวิตอย่างไร จะประกาศให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตหรือไม่นั้น มีผลต่อการผลักดันให้เกิดนโยบายระดับประเทศ และการแก้ไขหรือร่างกฎหมายใหม่ให้ยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทย	5
4.	การสร้างสังคมที่สงบสุข โดยการแก้ไขปัญหาและพัฒนาาระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีพื้นฐานด้านการศึกษา มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงตนเองและครอบครัว การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข ดำเนินชีวิตด้วยความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสวัสดิการที่เหมาะสมตามสมควร	5

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ลำดับที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน (ครั้ง)
5.	การสร้างเสริมคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม และพื้นฐานจิตสำนึกอันดีที่จะทำให้คนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข และการปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่นับถือ ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน ไม่ละเมิดสิทธิในการดำเนินชีวิต และสิทธิในชีวิต ร่างกายของผู้อื่น โดยเฉพาะหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนา ที่คนไทยส่วนใหญ่นับถือ	3
6.	การทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่ม ทุกอาชีพในสังคม ไม่เฉพาะแต่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น โดยหากเสียงที่ออกมาเห็นด้วยก็แสดงว่าประชาชนในสังคมเริ่มมีแนวคิดที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตก็อาจเป็นไปได้	3
7.	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายต้องร่วมมือกันในการดำเนินการ ทั้งจากองค์กรสิทธิมนุษยชนโลก และองค์กรสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย และเห็นว่าควรมีกรณีศึกษาจากผู้ที่เคยต้องโทษประหารชีวิตหรือผู้ที่ได้รับผลเสียจากการกระทำของผู้ที่เป็นนักโทษประหาร นำเสนอเป็นตัวอย่างให้สังคมได้รับทราบถึงผลที่ตามมาจากการกระทำผิดร้ายแรง	2
	รวม	31

หมายเหตุ: ผู้ให้สัมภาษณ์หนึ่งท่านแสดงทัศนะต่อปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยมากกว่าหนึ่งปัจจัย

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีทัศนะว่าปัจจัยหลักในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยได้สามลำดับแรก คือ การพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้จริง สามารถป้องกันปัญหาอาชญากรรม รongลงมา คือ การสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตให้ประชาชนในสังคมได้รับรู้ และต้องสร้างความคิด ความเชื่อ ทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องหลักสิทธิมนุษยชน, ผู้นำและรัฐบาล ซึ่งมีผลต่อการผลักดันให้เกิดนโยบายระดับประเทศ และการแก้ไขหรือร่างกฎหมายใหม่ให้ยกเลิกการลงโทษ

ประหารชีวิตในสังคมไทย และการสร้างสังคมที่สงบสุข โดยการแก้ไขปัญหาและพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามลำดับ

ด้านการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนโทษประหารชีวิตผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีทัศนะเห็นด้วยกับการใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทนโทษประหารชีวิต โดยให้เหตุผลประกอบว่า เป็นวิธีการที่ไม่ขัดต่อมนุษยธรรม และเมื่อการใช้โทษประหารชีวิตเป็นการตัดผู้กระทำความผิดออกจากสังคมอย่างเด็ดขาดโดยการฆ่า การใช้โทษจำคุกก็เช่นเดียวกันคือเป็นการแยกผู้กระทำความผิดออกจากสังคมโดยการกักขัง ดังนั้นในการลงโทษทั้งสองรูปแบบจึงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องปรัชญาการลงโทษ หากดำเนินการลงโทษประหารชีวิตไปแล้ว แต่มาค้นพบความจริงในภายหลังว่าบุคคลผู้นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ ก็ไม่สามารถเรียกร้องชีวิตกลับคืนมาได้ แต่ถ้าเป็นโทษจำคุกประหารชีวิตยังสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ดีกว่า ถึงแม้จะได้ดำเนินการลงโทษจำคุกมาแล้วช่วงเวลาหนึ่งก็ตาม อีกทั้งยังเป็นวิธีการที่จะใช้การกักขังจำคุกเพื่อการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมเสียของผู้กระทำความผิดได้อีกด้วย

ในกรณีที่หากมีการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีทัศนะตรงกันว่า โทษจำคุกตลอดชีวิต คือ วิธีการลงโทษที่มีความเหมาะสมต่อฐานความผิดแทนการลงโทษประหารชีวิต แต่ก็ควรมีมาตรการในการพิจารณาคัดกรองตามความเหมาะสมเป็นรายบุคคลไป จึงต้องให้ความสำคัญกับการพิจารณาอย่างรอบคอบ ชัดเจน และถูกต้องโดยพัฒนาระบบการในการบำบัด แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรมเสียของผู้ต้องโทษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อคืนคนดีสู่สังคม ในส่วนของผู้ที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต แต่สามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ก็ควรให้ได้รับสิทธิในการลดโทษ อดโทษตามสมควรเป็นรายบุคคลไป ส่วนผู้ที่ไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ ก็ควรได้รับโทษจำคุกเช่นเดิม โดยมีผู้ที่ทำหน้าที่ในการพิจารณา เช่น นักจิตวิทยา นักทฤษฎีวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรืออาจกำหนดเป็นระเบียบกฎหมายเกณฑ์ในการขอลดโทษ อดโทษต่อไป ทั้งนี้ควรมีการศึกษาว่าผู้กระทำความผิดนั้นสามารถแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาตนเองได้หรือไม่ประกอบการลงโทษด้วย โดยอาจมีการกำหนดโทษแบบมีโทษขั้นต่ำ และขั้นสูง เพื่อให้สามารถพิจารณาพิพากษาได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้นในแต่ละราย

หากยกเลิกโทษประหารชีวิตแล้วผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนหนึ่งเห็นว่าจะไม่มีผลกระทบต่อสภาพสังคมไทยมากนัก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสถิติการเกิดคดีอาชญากรรม การกระทำความผิดต่าง ๆ เนื่องจากโทษประหารชีวิตไม่ใช่ตัวแปรหรือปัจจัยที่ทำให้คดีอาชญากรรมเพิ่มขึ้นหรือลดลง เพราะฉะนั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อสภาพทั่วไปของสังคมแต่อย่างใด แต่ว่าจะมีผลดีในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และมีความชัดเจนในแง่พระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้ว ยังเป็น

การสร้างกุศลอันยิ่งใหญ่อีกด้วย แต่จากที่ผ่านมาในช่วงที่มีการลงโทษประหารชีวิตอยู่ การกระทำ ความผิดถึงขั้นการลงโทษประหารนั้นก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นว่า การกระทำความผิดนั้น ผู้กระทำผิดไม่ได้คิดถึงโทษที่จะได้รับอย่างไร เทาใด แต่กระทำผิดเพราะมีปัจจัย เงื่อนไข อื่น ๆ เป็นองค์ประกอบมากกว่า และอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าหากมีการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต ในสังคมไทยไปเสียแล้ว ปัญหาที่ตามมาคือ สถิติคดีอาชญากรรมจะเพิ่มมากยิ่งขึ้น ปัญหา อาชญากรรมรุนแรง หรือคดีอุกฉกรรจ์อาจเพิ่มมากขึ้นได้ ลักษณะการกระทำผิดก็จะรุนแรงขึ้น เนื่องจากผู้ที่คิดจะกระทำผิดไม่มีความเกรงกลัวต่อโทษที่ได้รับ จึงกล้าที่จะก่ออาชญากรรม ทำให้ สังคมไทยเกิดความวุ่นวาย ผู้คนในสังคมอาจกระทำความผิดกันมากขึ้น โดยเห็นว่าหากกระทำความผิดแล้วมีความคุ้มค่า เช่น ฐานะรำรวย หรือเมื่อรอดพ้นจากการลงโทษจำคุกมาได้ ก็สามารถออกมาใช้เงินที่ได้มาจากการกระทำผิดได้ และในกรณีที่ไมเกิดความเข็ดหลาบก็ยังสามารถไปกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้เสียหายหรือประชาชนในสังคมก็ต้องตกเป็นเหยื่ออยู่ตลอดเวลา เพราะอาชญากร หรือคนที่คิดจะกระทำผิดมีจำนวนมาก และพวกที่เป็นอาชญากรโดยสันดานที่ต้องโทษแค่จำคุกตลอดชีวิต แล้วได้รับอภัยโทษ ลดโทษออกมาอยู่ในสังคมได้อีกครั้งก็อาจจะกระทำความผิดซ้ำอีกได้ นอกจากนี้แล้วแล้วก็อาจเกิดปัญหาในด้านการบริหารจัดการและปกครองนักโทษในเรือนจำ

จากการสัมภาษณ์ถึงทัศนะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยแล้ว เพื่อให้ได้ข้อสรุปจากการศึกษาที่ชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในการแสวงหาข้อสรุป ในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิต ผู้ศึกษาจึงได้สอบถามถึงข้อสรุปในเชิงเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย จากผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่าน เพื่อความถูกต้องตรงตามทัศนะของแต่ละท่านให้มากที่สุด โดยจากการสัมภาษณ์มีรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9

ข้อสรุปในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
1.	- เห็นด้วยกับการลงโทษประหารชีวิต ดังนั้นจึงไม่ควรยกเลิก เพราะยังมีกลุ่มผู้กระทำผิด (ถึงแม้จะเป็นส่วนน้อยในสังคม) ที่ก่อเหตุให้ผู้อื่นได้รับความสูญเสียถึงชีวิตอีกมาก เมื่อปล่อยคนเหล่านี้ออกมา ก็คงจะออกมาก่อทำความผิดก่อกรรมทำเข็ญในสังคมซ้ำอีก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
2.	- เนื่องจากยังไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต จึงเห็นว่าสังคมไทยยังควรใช้โทษประหารชีวิตเพื่อเป็นการป้องปรามและยับยั้งการกระทำผิดและการก่ออาชญากรรมต่อไป
3.	- โดยความคิดเห็นส่วนตัวแล้ว เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย เนื่องจากมองว่า กระบวนการยุติธรรมไทยยังประสบปัญหาในเรื่องกระบวนการค้นหาความจริง การพิสูจน์ข้อเท็จจริงจนปราศจากข้อสงสัยก่อนที่จะนำตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำผิดแต่ละรายไปลงโทษ ซึ่งการลงโทษประหารชีวิตนั้น เป็นวิธีการที่รุนแรงถึงชีวิต หากเกิดข้อผิดพลาดในกระบวนการดำเนินคดีแล้ว อาจทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องรับกรรมที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้กระทำ และเมื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ได้ในภายหลังจากประหารชีวิตไปแล้ว ก็ไม่สามารถเรียกร้อง หรือแก้ไขสิ่งใดอันเป็นการชดเชยให้กับชีวิตที่เสียไปได้อีก - ดังนั้น สังคมจึงควรที่จะลดล้างกระแสการแก้แค้นทดแทน หรือความสะใจในการลงโทษด้วยการประหารชีวิต นอกจากนี้แล้ว ที่ผ่านมายังเห็นว่า ปัญหาในกระบวนการยุติธรรมในสังคมส่วนหนึ่ง มาจากการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของสื่อมวลชน อันเป็นการตีตราหรือตราบาปให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ต้องสงสัย ก่อนที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาคดี เช่น การนำเสนอว่าก่ออาชญากรรมรุนแรง สมควรได้รับโทษถึงประหารชีวิต อันเป็นการปลูกฝังค่านิยมในการใช้โทษที่รุนแรงเพื่อแก้ไขปัญหามั่วช้ำให้คนทั่วไปในสังคมเกิดความเกรงกลัวต่อโทษดังกล่าว ซึ่งเห็นว่าเป็นการนำเสนอเพียงแง่มุมเดียวเท่านั้น อีกทั้งยังเป็นภาพปลายเหตุของปัญหาว่าเกิดอะไรขึ้น สมควรได้รับการลงโทษต่อความผิดที่กระทำอย่างไร แต่ไม่ได้มองถึงต้นเหตุแห่งปัญหา ว่ามีสาเหตุมาจากอะไร ทำไมคนจึงกระทำความผิด และควรมีวิธีการแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร จึงจะป้องกันปัญหาได้ในระยะยาว ไม่ใช่การช่มชู้ให้คนเกิดความเกรงกลัวในระยะสั้นเท่านั้น

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
4.	- ความคิดเห็นโดยส่วนตัวแล้วไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต โดยเห็นว่ายังควรที่จะคงไว้ซึ่งโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ส่วนการใช้ดุลยพินิจถึงขั้นการพิพากษาประหารชีวิตหรือไม่นั้น ก็ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วนให้มากยิ่งขึ้น โดยพิจารณาว่าควรใช้การลงโทษประหารชีวิตในคดีที่มีความรุนแรงจริง ๆ เท่านั้น และต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินคดี ตั้งแต่ในชั้นแรกของการพิสูจน์ข้อเท็จจริง การหาพยานหลักฐานต่าง ๆ ในชั้นของพนักงานสอบสวน จนถึงขั้นการพิจารณาพิพากษาในชั้นศาล โดยเฉพาะในส่วนของชั้นศาล ซึ่งต้องให้ความสำคัญในการพิจารณาและพิพากษาคดีมากขึ้นเป็นพิเศษ - ในอนาคต หากยังไม่มีประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต ซึ่งเห็นว่าควรมีการบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมให้มีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น เช่น คดีฆ่าคนโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซึ่งมีโทษถึงประหารชีวิต ก็อาจสร้างความยืดหยุ่นในการลงโทษพิจารณาลงโทษของศาลโดยการบัญญัติโทษเพิ่มไว้สองลักษณะ คือ จำคุกตลอดชีวิต หรือ ประหารชีวิต โดยดูจากลักษณะสภาพของความผิดว่ามีสาเหตุมาจากอะไร เช่น อาจเกิดจากความกดดันอย่างที่สุด ก็อาจใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทน แต่หากกระทำความผิดจากความชั่วร้ายอย่างแท้จริง ก็พิจารณาลงโทษประหารชีวิตได้ เหมือนกับว่าเป็นการคงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของโทษประหารชีวิตที่ทำให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อโทษและไม่กล้ากระทำความผิด อีกทั้งยังสามารถสร้างทางเลือกในการลงโทษประหารชีวิตได้อีกช่องทางหนึ่งด้วย
5.	เห็นด้วยการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย โดยมีเหตุผลประกอบ ดังนี้ 1. ในปัจจุบัน โทษประหารชีวิตไม่มีผลในการข่มขู่ยับยั้ง และไม่สามารถทำให้คนเกิดความเกรงกลัวได้ ซึ่งเรามักอ้างกันว่า การมีโทษประหารชีวิตนั้นทำให้คนกลัวและไม่กล้ากระทำความผิด แต่ในความเป็นจริงไม่เป็นเช่นนั้น เพราะก็ยังคงมีคนกระทำความผิดอยู่ เพราะปัจจัยหลักของการที่จะทำให้คนเกรงกลัวโทษนั้นไม่ได้อยู่ที่ความรุนแรงของการลงโทษ แต่อยู่ที่ความแน่นอนในการบังคับใช้โทษ หมายถึง เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นแล้ว รัฐสามารถนำตัวผู้ที่ทำผิดนั้นมาลงโทษได้ ถ้าทำผิดแล้ว

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	สามารถหลุดรอดจากการจับกุมได้ ผู้กระทำผิดก็จะเป็นผู้ที่มีความเกรงกลัว ผู้ที่กระทำผิดจะคิดไตร่ตรองไว้ก่อนแล้ว และคำนึงถึงโอกาสหลุดรอดไว้แล้ว แต่ไม่ได้คำนึงถึงโทษประหารชีวิตเลย คิดแต่ว่าจะหลบหนีอย่างไร จะรอดพ้นการจับกุมหรือไม่ เพราะถึงแม้ว่าโทษจะหนักหรือรุนแรงเพียงใด แต่ถ้าผู้กระทำผิดสามารถหนีรอดได้ โทษนั้นก็จะมีค่าเป็นศูนย์ ในทางตรงกันข้าม ถึงแม้ว่าโทษจะไม่รุนแรงมากนัก แต่ถ้ากระทำแล้วไม่สามารถหนีรอดได้ ส่วนใหญ่ก็คงจะไม่มีใครเลือกที่จะทำเพราะรู้ว่าต้องได้รับโทษอย่างแน่นอน ผลที่ได้จากการก่ออาชญากรรมนั้นก็ไม่ได้คุ้มค่ากับโทษที่ได้รับ 2. ระยะเวลาในการบังคับใช้โทษประหารชีวิต ต้องใช้เวลานาน ทั้งในขั้นตอนของการพิสูจน์ความจริงในศาลชั้นต้น การพิจารณาพิพากษาในศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา รวมเวลาก็ประมาณ กว่า 6 ปี หรือเมื่อถึงที่สุดแล้วเมื่อมีการทูลเกล้าถวายฎีกาก็อาจจะไม่มีการลงโทษเลยก็ได้ เสมือนว่าเป็นการยกเลิกโทษประหารชีวิตไปโดยปริยายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาที่พบคือการไม่มีความรวดเร็วในการบังคับใช้โทษประหารชีวิต อันส่งผลให้คนไม่เกิดความเกรงกลัว เพราะประชาชนในสังคมก็ไม่เห็นภาพของการได้รับโทษที่แน่นอน รวดเร็ว 3. การลงโทษประหารชีวิตไม่สามารถจัดการกับอาชญากรมืออาชีพได้ เพราะคิดว่าไม่มีอะไรจะเสีย หรือทำผิดแล้วก็สามารถหลบหนีได้ 4. การเอาชีวิตคน เมื่อรู้สมองว่าการฆ่าคนเป็นเรื่องที่ผิด ดังนั้น รัฐก็ไม่ควรที่จะกระทำเสียเอง นอกจากนี้แล้วการที่สังคมไทยยกเลิกโทษประหารชีวิต จะทำให้ภาพพจน์ของประเทศในเวทีระหว่างประเทศดีขึ้น เป็นการลดภาพความป่าเถื่อนลงไป ดังนั้นจึงสมควรแล้วที่จะยกเลิกโทษประหารชีวิต ถึงแม้ว่าคนในสังคมจะยังเห็นควรให้มีอยู่ แต่ก็มีเรื่องที่รัฐจะต้องดำเนินการ 2 ประการ คือ (1) การให้การศึกษาแก่ประชาชน เพื่อการปรับเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง การลงโทษประหารชีวิตและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด (2) การสร้างความสงบสุขในสังคม สร้างสังคมสมานฉันท์ขึ้นมาแทนที่ การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดด้วยการแก้แค้นทดแทน เพื่อจะนำไปสู่การลงโทษที่มี

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	ความเหมาะสมนุ่มนวลมากยิ่งขึ้น - โดยในส่วนของกรยกเลิกโทษประหารชีวิตนั้น ควรมิกิจกรรม หรือกระแสนรงค์ล่วงหน้าก่อน ไม่ควรประกาศยกเลิกในทันทีทันใด ซึ่งอาจทำให้มีผลกระทบต่อรัฐบาลเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรมีหน่วยงานที่เข้ามาดำเนินการ นอกเหนือจากหน่วยงานภาคเอกชนแล้วก็ควรมีหน่วยงานของภาครัฐด้วย เช่น สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นต้นที่จะต้องเข้ามาดำเนินการ - แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วก็ควรดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อป้องกันการต่อต้าน โดยในเบื้องต้นควรดำเนินการในการให้ความรู้ ให้การศึกษาแก่ประชาชน เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติอย่างต่อเนื่อง และค่อยออกมารณรงค์สร้างแนวร่วม
6.	- ขั้นตอนของการลงโทษประหารชีวิต มีความรัดกุมอยู่แล้ว โดยผ่านทั้งอำนาจตุลาการโดยศาล และอำนาจบริหาร โดยพระมหากษัตริย์ โดยกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ระบุว่าให้ยื่นเรื่องขอพระราชทานอภัยโทษภายใน 60 วันหลังจากคดีถึงที่สุด ผู้ที่จะนำความเห็นประกอบพระราชวินิจฉัย คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (เดิมคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) และต้องผ่านกองประกาศิต สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี และผ่าน สำนักราชเลขาธิการ และกระบวนการกลั่นกรองโดยองคมนตรี ซึ่งทุกเรื่องนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงพิจารณาด้วยพระองค์เอง หากทรงมีพระมหากรุณาธิคุณก็จะทรงมีพระราชหัตถเลขาามาจนถึงกรมราชทัณฑ์ แต่หากยกฎฎการเรื่องที่จะออกมาจะเป็นคำสั่งของรัฐมนตรี แล้วแจ้งมาเพื่อดำเนินการประหารชีวิต ซึ่งโดยกระบวนการกลั่นกรองที่รอบคอบแล้ว ในคดีที่มีโทษประหารชีวิต ซึ่งเกิดจากการกระทำผิดที่ทารุณโหดร้ายก็จะได้ไม่ได้รับการอภัยโทษ แสดงให้เห็นถึงการคัดกรองที่มีประสิทธิภาพ มีการสัมภาษณ์และทำกรณีศึกษาพร้อมทั้งศึกษาประวัติ ดังนั้นในสังคมไทยบ้านเราขณะนี้จึงมีเหตุผลที่ยังควรจะคงโทษประหารชีวิตไว้ โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการเลียนแบบต่างประเทศ

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	- ประเด็นสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ก็คือ ควรมีการจัดทำประชาพิจารณ์ สอบถามความคิดเห็นของประชาชนโดยส่วนรวมในทุกหมู่เหล่า และนำมาติดงล่าวมาพิจารณาการดำเนินการยกเลิกโทษประหารชีวิตต่อไป
7.	- โดยส่วนตัวแล้วไม่ยากเห็นการลงโทษประหารชีวิต แต่อยากเห็นกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากคิดว่าการลงโทษประหารนั้นก็ได้มีประโยชน์อะไร เป็นเพียงการแก้แค้นที่สร้างความสะใจให้กับสังคม แต่ก็อาจมีข้อดีในเรื่องของการยับยั้งชั่งมืออยู่บ้าง แต่ในส่วนของประเด็นการข่มขู่ที่เห็นว่าการกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพแล้ว ก็สามารถสร้างรูปแบบการยับยั้งชั่งมือด้วยวิธีอื่นเข้ามาทดแทน โทษประหารชีวิตก็คงไม่จำเป็นอีก และหากสามารถนำผู้กระทำผิดไปทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ก็นับเป็นผลดีแก่สังคม แต่ขณะนี้ สังคมไทยยังไม่มีความพร้อมเพียงพอที่จะสามารถยกเลิกโทษประหารชีวิตได้ ต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพเสียก่อน
8.	- ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย เพราะว่าการลงโทษประหารชีวิตเป็นโทษที่รุนแรงที่สุดที่สามารถข่มขู่ยับยั้งให้คนกลัว และเป็นการกำจัดคนที่กระทำผิด หรือเป็นอาชญากรโดยสันดานออกไปจากสังคมได้อย่างเด็ดขาด อีกทั้งยังเป็นกรรมที่ผู้กระทำผิดควรได้รับ ภายหลังจากการก่อกรรมไว้ ดังนั้นจึงสมควรและสาสมกับฐานความผิดที่เกิดขึ้นแล้ว - แต่หากต่อไปในอนาคตจะมีการยกเลิกอย่างจริงจังก็เห็นว่าจะต้องมีการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของคนในสังคมให้ดีเพียงพอเสียก่อน ไมอย่างนั้นแล้วปัญหาอาชญากรรมคงจะมีจำนวนมากยิ่งขึ้น เพราะคนไม่กลัวต่อโทษจำคุก เห็นว่าสามารถรอดพ้นจากโทษได้ อีกทั้งกระบวนการยุติธรรมก็ต้องนำตัวคนกระทำผิดมาลงโทษจนถึงที่สุดให้ได้ เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานให้กับสังคมว่า ถึงแม้ว่าโทษสูงสุดในขณะนั้นจะเป็นเพียงการจำคุกตลอดชีวิตก็ตาม แต่กระบวนการยุติธรรมก็มีประสิทธิภาพ ไม่ได้ปล่อยอาชญากรให้ลอยนวลอยู่ในสังคมได้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
9.	- ความคิดเห็นด้วยส่วนตัวแล้วแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยในประเด็นแรก คือ ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิก คือ การบัญญัติให้มีโทษประหารชีวิตไว้ ก็เนื่องจากว่าเห็นว่า โทษประหารชีวิตยังสามารถข่มขู่ยับยั้งให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อโทษที่รุนแรงได้เช่นกัน หากมีการกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมที่รุนแรงมาก ๆ แต่โทษที่มีอยู่ไม่หนักหรือรุนแรงมาก การกระทำความผิดก็อาจจะมีการขึ้น - ส่วนในอีกมุมมองหนึ่ง ก็เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต เนื่องจากคิดว่า เมื่อผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูแล้ว แม้ว่าบุคคลผู้นั้นจะกระทำความผิดจริง แต่ก็ไม่สมควร ที่จะลงโทษประหารชีวิต เพราะเชื่อมั่นว่ามนุษย์มีศักยภาพ ในการที่จะแก้ไขตนเองได้ โดยควรนำไปสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมในด้านอื่น ๆ ได้มากกว่า ประกอบกับการที่เมืองไทยเป็นเมืองพุทธ หลักศีลธรรมค้ำสอนในศีลห้าจึงระบุไว้ในเรื่องการห้ามฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ดังนั้น มนุษย์ด้วยกันจึงไม่ควรที่จะฆ่ากันเอง ก่อนที่จะยึดถือปฏิบัติด้วยการไม่ฆ่าสัตว์อื่น - แต่โดยสรุปแล้ว มีความเห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย มากกว่า แต่ต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด โดยต้องมีนักจิตวิทยาหรือนักทันทวิทยาที่มีศักยภาพ เข้ามาทำหน้าที่ในการจัดการดูแลและบำบัดฟื้นฟูผู้ต้องโทษให้สามารถกลับตนเป็นคนดีของสังคมต่อไปได้
10.	- โดยส่วนตัวแล้วเห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต โดยเมื่อยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตแล้วก็ควรใช้การลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแทน เนื่องจากสภาพปัญหาที่ผ่านมาของการลงโทษประหารชีวิตผู้บริสุทธิ์ ซึ่งข้อมูลความผิดพลาดดังกล่าวก็ไม่ได้มีการเปิดเผยหรือพูดถึงกันมากนัก และยังไม่มีความเป็นธรรมในเรื่องของการลงโทษจริงระหว่างคนรวยกับคนจน อีกทั้งในส่วนของการพิจารณาพิพากษาของศาล ซึ่งทำหน้าที่ในการตัดสินคดีในบางกรณีก็อาจจะยังมีความคลงแคลงใจในรายละเอียดของคดีอยู่ว่าเมื่อตัดสินโทษถึงประหารชีวิตไปแล้ว ผู้กระทำผิดผู้นั้นมีความผิดจริงจนสมควรได้รับโทษประหารชีวิตจริงหรือไม่ แต่เมื่อพิจารณาตามพยาน

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	หลักฐาน และข้อมูลที่มีอยู่ (ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลเท็จ) ก็อาจจะต้องพิพากษาคัดลีนไป ตามข้อมูลที่มีอยู่นั้น ถึงแม้ว่าจะมีการอุทธรณ์ ฎีกาอย่างไรผลที่ออกมาก็คงจะเป็นไป ตามคำพิพากษาเดิม เนื่องจากหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ ก็เป็นข้อมูลเดียวกันกับ การพิจารณา ในศาลชั้นต้น ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับการสอบสวน การสืบหา พยานหลักฐาน ที่จะนำมาพิสูจน์ว่าบุคคลที่ถูกกล่าวหา นั้น เป็นผู้กระทำความผิดจริง หรือเป็นผู้บริสุทธิ์ ซึ่งที่ผ่านมายังเป็นปัญหาอยู่ (ศาลจะพิจารณาหลักฐานตาม การสอบสวนในเบื้องต้น) แต่ที่ผ่านมายังไม่มี การตรวจสอบในส่วน ของข้อมูลเบื้องต้น นี้ว่ามีความถูกต้องของข้อมูล พยานและหลักฐานต่าง ๆ ดังนั้น จึงเห็นว่าควรจะมี การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาในส่วน ของต้นธารของกระบวนการยุติธรรมให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
11. และ 12. (ทำการ สัมภาษณ์ พร้อมกัน)	- เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต เพราะเห็นว่าสังคมไทยไม่จำเป็นต้องมี การลงโทษประหารชีวิตด้วยเหตุผลต่าง ๆ ได้แก่ เป็นการขัดต่อหลักพระพุทธศาสนา ละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชน และการประหารชีวิตไม่ใช้การแก้ไขปัญหาก็ถูกต้อง เพราะสาเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรมไม่ได้มาจากสันดานดิบของคน แต่เกิด จากการหล่อหลอมของสังคม เพราะฉะนั้นเมื่อต้องการแก้ไขปัญหาก็ควรแก้ไข ที่สภาพสังคม - กระบวนการยุติธรรมไทยยังมีจุดอ่อน และไม่มีความยุติธรรมจริงในทางปฏิบัติ โดยจะเห็นได้จากตัวชี้วัดหลายประการ เช่น สถิติตัวเลขของกรมคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพในการจ่ายค่าชดเชยให้กับผู้บริสุทธิ์ในจำนวนที่สูง และข้อมูลของ กรมราชทัณฑ์ ที่ระบุว่าผู้ต้องโทษคุมขังอยู่นั้นจำนวนกว่า 1,000 รายเป็นผู้บริสุทธิ์ จึงแสดงให้เห็นถึงข้ออ่อนของกระบวนการยุติธรรม และอาจเกิดข้อผิดพลาดใน การลงโทษขึ้นได้ เมื่อมีการประหารชีวิตผิดตัว ซึ่งไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่ เกิดขึ้นได้ โดยในอดีตที่ผ่านมายังไม่มี การพิสูจน์ ตรวจสอบข้อผิดพลาดนี้แต่อย่างใด

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
13.	- ในขณะนี้เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย เพราะมีความคิดเห็นว่าเป็นผู้ที่กระทำความผิดควรได้รับการแก้ไขฟื้นฟู โดยต้องมีกระบวนการในการพัฒนาจิตใจ ปรับความคิดให้รู้ว่าอะไรถูก อะไรผิด สอดแทรกหลักธรรมในการดำเนินชีวิตเพื่อเป็นการพัฒนาจิตใจตั้งแต่ยังเป็นเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ต้องดำเนินการพัฒนาควบคู่กันสองด้าน คือ ทั้งด้านจิตใจ และด้านสังคม (เน้นการพัฒนาสังคมมากกว่าการพัฒนาเศรษฐกิจ) - ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเหยื่อหรือผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำความผิด เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในสังคม รวมทั้งกลุ่มผู้เสียหายเองนั้น ยังมีความคิดว่าการกระทำผิดก็ควรได้รับโทษในลักษณะ ชีวิตล้างชีวิต ซึ่งประมาณร้อยละ 80 จะเห็นด้วยกับการใช้โทษประหารชีวิต ดังนั้น ในการจะสามารถยกเลิกโทษประหารชีวิตได้นั้นก็ต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนแนวความคิดของคนในสังคมให้ไปในแนวทางสมานฉันท์ รู้จักการให้อภัย และให้โอกาสในการกลับตัวกลับใจของผู้ที่เคยกระทำความผิดด้วยเช่นเดียวกัน - การดำเนินการดังที่กล่าวมาข้างต้น ก็ต้องอาศัยความร่วมมืออย่างจริงจังจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยภาคราชการควรทำหน้าที่หลักในการเป็นแรงผลักดัน ส่วนภาคเอกชนดำเนินการสนับสนุน สอดแทรกความรู้ความเข้าใจและปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีในการสร้างสังคมให้สงบสุขโดยมีรากฐานมาจากครอบครัวที่เข้มแข็งเป็นสำคัญ
14.	- เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย คิดว่าควรหาวิธีการป้องกันด้วยวิธีอื่น เนื่องจากโทษประหารชีวิตเป็นเพียงการข่มขู่ระยะสั้นเท่านั้น และก่อนที่จะทำการยกเลิกก็ควรมีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวาง และให้ผู้ที่มีความชำนาญการในเรื่องนี้ รวมถึงนักโทษด้วยได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ไม่ใช่เฉพาะรัฐบาล หรือให้มีการจัดประชาพิจารณ์เพื่อนำไปสู่การประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทยให้ได้ เพราะที่ผ่านมาทางองค์กรก็ได้ทำการศึกษามาอย่างละเอียดรอบคอบแล้ว แต่ทั้งนี้ ก็ต้องมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการ คือ การให้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

กรณี สัมภาษณ์ที่	ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์
	การศึกษากับประชาชนก่อนการประกาศยกเลิกเพื่อป้องกันการออกมาต่อต้านหรือแม้กระทั่งเมื่อยกเลิกไปแล้วก็ยังคงควรให้การศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วย - นอกจากนี้แล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือ การทำกลไกของการจำคุกตลอดชีวิตให้มีความศักดิ์สิทธิ์ และต้องพิจารณาหาวิธีทางที่ทำให้การเกิดคดีอาญาน้อยลง ทำให้จิตใจคนในสังคมเข้มแข็งขึ้น ปัญหาเสพติดลดลง สามารถกระจายความรู้ได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ โดยอาจใช้วิธีการให้นักโทษประหารชีวิต หรือนักโทษในคดีร้ายแรงได้มีโอกาสในการกลับตนเป็นคนดีเข้ามาทำหน้าที่ในการเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้ เพื่อให้คนเกิดความยับยั้งชั่งใจก่อนที่จะกระทำความผิด หากดำเนินการดังกล่าวได้จริง ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย
15.	- ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย เพราะคิดว่าสังคมไทยยังไม่มีความพร้อม เนื่องจากปัญหาอาชญากรรม การกระทำผิดของคนในสังคมยังมีอยู่มาก หากยกเลิกอาจก่อให้เกิดความวุ่นวายในสังคมขึ้น จึงยังควรใช้โทษประหารชีวิตต่อไป

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นความคิดเห็นส่วนบุคคลว่าเห็นด้วยหรือไม่กับ “การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย” จากผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนทั้งหมด 15 ท่าน มีทั้งทัศนะเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย โดยมีเหตุผลประกอบทัศนะต่อเรื่องดังกล่าวสรุปเป็นตาราง ปรากฏตามตารางที่ 4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.10

สรุปเหตุผลสนับสนุนทัศนะต่อการยกเลิกโทษ

ประหารชีวิตในสังคมไทย

การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย	
เหตุผลที่เห็นด้วย (จำนวน 9 ท่าน)	เหตุผลที่ไม่เห็นด้วย (จำนวน 6 ท่าน)
1. โทษประหารชีวิตเป็นเพียงการข่มขู่ระยะสั้นเท่านั้น ไม่มีผลในการป้องกันการก่ออาชญากรรมระยะยาว เพราะปัจจัยหลักของการที่จะทำให้คนเกรงกลัวโทษนั้นไม่ได้อยู่ที่ความรุนแรงของการลงโทษ แต่อยู่ที่ความประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย กล่าวคือ เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น แล้วรัฐสามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างรวดเร็ว แน่นนอนมากกว่า	1. โทษประหารชีวิตเป็นโทษที่สามารถป้องปรามอาชญากรรมของผู้กระทำผิดที่เกิดขึ้นหรือคิดจะกระทำในความผิดอุกฉกรรจ์ ทำให้บุคคลอื่นซึ่งเห็นการลงโทษแล้วไม่กล้าจะกระทำความผิดอันเป็นการข่มขู่ยับยั้ง
2. กระบวนการยุติธรรมไทยยังประสบปัญหาในเรื่องกระบวนการค้นหาความจริง การพิสูจน์ข้อเท็จจริงจนปราศจากข้อสงสัยก่อนที่จะนำตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำผิดแต่ละรายไปลงโทษ ซึ่งการลงโทษประหารชีวิตนั้น เป็นวิธีการที่รุนแรงถึงชีวิต หากเกิดข้อผิดพลาดในกระบวนการดำเนินคดีแล้ว อาจทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องรับกรรมที่ตนเองไม่ได้เป็นผู้กระทำ และเมื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ได้ในภายหลังจากประหารชีวิตไปแล้ว ก็ไม่สามารถเรียกร้องหรือแก้ไขสิ่งใดอันเป็นการชดเชยให้กับชีวิตที่เสียไปได้อีก	2. ไม่จำเป็นต้องยกเลิก แต่อาจสร้างความยืดหยุ่นในการพิจารณาลงโทษของศาลโดยการบัญญัติโทษเพิ่มไว้สองลักษณะ คือ จำคุกตลอดชีวิต หรือ ประหารชีวิต โดยดูจากลักษณะสาเหตุของความผิด พิจารณาเป็นรายกรณีอย่างรอบคอบเพื่อความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย เสมือนกับว่าเป็นการคงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของโทษประหารชีวิตที่ทำให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อโทษและไม่กล้ากระทำความผิด อีกทั้งยังสามารถสร้างทางเลือกในการลงโทษประหารชีวิตได้อีก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย	
เหตุผลที่เห็นด้วย (จำนวน 9 ท่าน)	เหตุผลที่ไม่เห็นด้วย (จำนวน 6 ท่าน)
3. การลงโทษประหารชีวิตไม่สามารถจัดการกับอาชญากรมืออาชีฟได้ โดยอาจมีผลเพียงการข่มขู่ยับยั้งประชาชนทั่วไปในสังคม แต่ไม่สามารถข่มขู่ยับยั้งการก่ออาชญากรรมของอาชญากรโดยสันดานได้	3. ไม่จำเป็นต้องดำเนินรอยตามต่างประเทศ เพราะกฎหมายในสังคมไทยเราก็มีความเหมาะสม เหตุสมผล และได้ผ่านการกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีแล้ว แต่ทั้งนี้ ในการประหารชีวิตต้องผ่านกระบวนการ ขั้นตอน ในการพิจารณาดีให้ผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิตคือผู้ที่กระทำความผิดจริง
4. เป็นการขัดต่อหลักพระพุทธศาสนา และละเมิดต่อหลักสิทธิมนุษยชน เนื่องจากการประหารชีวิตเป็นวิธีทำลายชีวิตมนุษย์ที่ทารุณโหดร้าย	4. เป็นการกำจัดคนที่กระทำความผิดหรือเป็นอาชญากรโดยสันดานออกไปจากสังคมได้อย่างเด็ดขาด อีกทั้งยังเป็นกรรมที่ผู้กระทำความผิดควรได้รับ ภายหลังจากการก่อกรรมไว้ ดังนั้นจึงสมควรและสาสมกับฐานความผิดที่เกิดขึ้นแล้ว
5. เมื่อรัฐมองว่าการฆ่าคนเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ดังนั้น รัฐก็ไม่ควรที่จะกระทำความผิดเอง เนื่องจากไม่มีความสอดคล้องกับศีลธรรมจรรยา แต่ก็มีเรื่องที่รัฐจะต้องดำเนินการ 2 ประการ คือ การให้การศึกษากับประชาชน เพื่อการปรับเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องการลงโทษประหารชีวิตและการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด และการสร้างความสงบสุขในสังคม ขึ้นมาแทนที่การปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดด้วยการแก้แค้นทดแทน	5. ในทางปฏิบัติแล้ว ในขณะนี้ การลงโทษประหารชีวิตจริงนั้นก็มียุ่่น้อยมาก เพราะก่อนที่จะมีการลงโทษประหารชีวิตจริง ต้องมีการคัดกรองแล้วถึง 3 ศาล ตั้งแต่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา รวมทั้งนักโทษประหารชีวิตยังมีสิทธิในการขอภัยโทษ และลดหย่อนผ่อนโทษอีกด้วย ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วก็จะได้รับการอภัยโทษจากโทษประหารชีวิต เป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตแทน
6. การประหารชีวิตไม่ใช้การแก้ไขปัญหาก็ถูกต้อง เพราะสาเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรมไม่ได้มาจากสันดานดิบของคน แต่เกิดจากการหล่อหลอมของสังคม	6. สังคมไทยยังไม่มีความพร้อม เนื่องจากปัญหาอาชญากรรม การกระทำความผิดของคนในสังคมยังมีอยู่มาก หากยกเลิกไปอาจทำให้ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้นได้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย	
เหตุผลที่เห็นด้วย (จำนวน 9 ท่าน)	เหตุผลที่ไม่เห็นด้วย (จำนวน 6 ท่าน)
7. การที่สังคมไทยยกเลิกโทษประหารชีวิตจะทำให้ภาพพจน์ของประเทศในเวทีระหว่างประเทศดีขึ้น เป็นการลดภาพความโหดร้ายทารุณลงไป สร้างการยอมรับจากนานาชาติอารยประเทศยิ่งขึ้น	7. ประชาชนในสังคมไทยส่วนใหญ่ ยังเห็นชอบกับการลงโทษประหารชีวิตอยู่ หากยกเลิกโทษประหารชีวิตไป อาจเกิดความวุ่นวายในสังคม เพราะเสี่ยงต่อด้านการยกเลิก ดังนั้นควรมีการศึกษา และทำประชาพิจารณ์เสียก่อน

จากตารางที่ 4.10 พบว่าทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์ที่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตมีจำนวนมากกว่าไม่เห็นด้วย คือมีผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 9 ท่านที่เห็นด้วย ส่วนอีก 6 ท่านไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

นอกจากในประเด็นสำคัญทั้ง 4 ประเด็นดังกล่าวข้างต้นที่ผู้ศึกษาใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 15 ท่านแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านยังได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยเพิ่มเติมอีกด้วย โดยผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อเสนอแนะดังกล่าวไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาอันอาจจะสามารถพัฒนาไปสู่การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยในอนาคตต่อไปได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ควรมีการทำการศึกษาระวังสอบสวนความคิดเห็นเรื่องการลงโทษประหารชีวิตหรือการยกเลิกโทษประหารชีวิต จากประชาชนทั่วไปในสังคม
2. ควรมีการพัฒนากระบวนการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องโทษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิด หรือเหยื่อของการกระทำความผิดนั้น จะมีความรู้สึกโกรธแค้นต่อตัวผู้กระทำและเห็นว่าสมควรได้รับโทษตามกฎหมาย และถ้าเป็นคดีร้ายแรงก็เห็นว่าควรได้รับโทษถึงขั้นประหารชีวิต แต่ก็มีบางส่วนที่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง

ก็เกิดความเข้าใจและยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น จึงสามารถให้อภัยต่อผู้กระทำผิดได้ และปล่อยให้ผู้กระทำผิดได้รับผลของการกระทำไปตามกฎหมายที่เหมาะสม

4. การป้องกันการเกิดปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ในสังคม ควรดำเนินการในการสร้างกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้ มีความจริงจังในการนำตัวผู้กระทำผิดได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว พร้อมกับการสร้างสังคมที่เป็นธรรม ประชาชนในสังคมมีทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน มีพื้นฐานด้านจิตใจ ศีลธรรม จริยธรรม และยึดมั่นในหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่นับถือ

5. ควรสอดแทรกกระบวนการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและการลงโทษประหารชีวิต สอดแทรกเข้าไปหลักสูตรการเรียนการสอน เช่น ในกลุ่มนักศึกษากฎหมาย ซึ่งที่ผ่านมาเป็นเพียงกระแสรองเท่านั้น ยังไม่ได้รับความสำคัญเท่าที่ควร

6. ควรมีการพัฒนาแนวคิด และวิธีการปฏิบัติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ให้มีความสอดคล้อง และถูกต้องเหมาะสม และคำนึงถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนประกอบให้มากยิ่งขึ้น

7. ควรมีการศึกษาเรื่องทัศนคติของคนในชุมชนต่อการลงโทษประหารชีวิต ศึกษาทัศนคติของเหยื่อว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อผลที่ได้รับ

8. ควรมีการศึกษา และรณรงค์เรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ควรมีการยกตัวอย่างกรณีศึกษาที่มีการลงโทษผู้บริสุทธิ์ มานำเสนอให้สังคมได้รับทราบเกี่ยวกับผลเสียหายที่เกิดจากการใช้โทษประหารชีวิต

9. ก่อนการประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ควรมีการศึกษาสำรวจความรู้ ความคิดเห็นของประชาชนในสังคมเสียก่อน

10. ควรมีกิจกรรม หรือกระแสรณรงค์การยกเลิกโทษประหารชีวิตล่วงหน้าก่อน ไม่ควรประกาศยกเลิกในทันทีทันใด ซึ่งอาจทำให้มีผลกระทบต่อรัฐบาลเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรมีหน่วยงานที่เข้ามาดำเนินการ

11. ในอนาคต หากยังไม่มีมีการประกาศยกเลิกการลงโทษประหารชีวิต จึงเห็นว่าควรมีการบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมให้มีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น เช่น คดีฆ่าคนโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ซึ่งมีโทษถึงประหารชีวิต ก็อาจสร้างความยืดหยุ่นในการลงโทษพิจารณาโทษของศาล โดยการบัญญัติโทษเพิ่มไว้สองลักษณะ คือ จำคุกตลอดชีวิต หรือ ประหารชีวิต โดยดูจากลักษณะสภาพของความผิดว่ามีสาเหตุมาจากอะไร เช่น อาจเกิดจากความกดดันอย่างที่สุด ก็อาจใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทน แต่หากกระทำความผิดจากความชั่วร้ายอย่างแท้จริง ก็พิจารณาโทษประหารชีวิตได้ เสมือนกับว่าเป็นการคงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของโทษประหารชีวิตที่ทำให้คนเกิด

ความเกรงกลัวต่อโทษและไม่กล้ากระทำผิด อีกทั้งยังสามารถสร้างทางเลือกในการลงโทษประหารชีวิตได้อีกช่องทางหนึ่งด้วย

การอภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง “การยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย” โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชากร จำนวน 15 ท่าน แสดงให้เห็นถึงทัศนคติต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย, ทัศนคติต่อการลงโทษประหารชีวิต และการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย รวมทั้งข้อเสนอแนะต่อการลงโทษผู้กระทำผิดที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย โดยผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่านต่างมีข้อคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในมุมมองที่เหมือนและแตกต่างกันออกไป มีทั้งความเห็นในเชิงเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย มีสาเหตุหลายประการที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถอภิปรายผลการศึกษาสัมภาษณ์เชิงลึกแยกออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

1. สภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย
2. ทัศนคติต่อการลงโทษประหารชีวิต
3. ทัศนคติต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย
4. ข้อเสนอในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มประชากรครบทั้ง 15 ท่านแล้ว ทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบถึงแนวคิด ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติใหม่ ๆ เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม การลงโทษประหารชีวิต และการยกเลิกโทษประหารชีวิตมากยิ่งขึ้น เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น โดยทัศนคติส่วนตัวของผู้ศึกษาตามประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาเก็บข้อมูลนั้นมีรายละเอียด ดังนี้

1. สภาพปัญหาอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในสังคมไทย

โดยส่วนตัวแล้วผู้ศึกษามีความเห็นตรงกับผลการสัมภาษณ์ ซึ่งเห็นว่าในปัจจุบันสถานการณ์ของกระบวนการยุติธรรมไทยนั้น ประสบปัญหาในด้านการบริหารจัดการต่าง ๆ เพื่อการอำนวยความยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพให้แก่ประชาชน ทั้งในด้านบุคลากร งบประมาณ ขั้นตอน กระบวนการในการพิจารณาคดี รวมไปถึง ในส่วนของกระบวนการภายหลังการพิจารณา

คดี และการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ควรเร่งดำเนินการแก้ไข เนื่องจากผู้ศึกษา เห็นว่า กระบวนการยุติธรรม คือ กระบวนการที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง และใกล้ชิดกับการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนทั่วไปในสังคมมากที่สุด อีกทั้งยังเปรียบเสมือนที่พึ่งของประชาชนที่เดือดร้อน ประกอบกับสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ และตามให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงทัศนะในแนวทางที่เห็นตรงกันว่า วิธีการ รูปแบบ และขั้นตอนในการก่ออาชญากรรมมีความรุนแรงมากขึ้น สลับซับซ้อน และสร้างความเสียหายแก่ชีวิต ทรัพย์สิน และสังคมส่วนร่วมมากขึ้น และจะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นอีก ในอนาคต ซึ่งผู้ศึกษาก็มีความเห็นตามที่กล่าวมาข้างต้นเช่นเดียวกัน

โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การที่สภาพสังคมเกิดอาชญากรรมรุนแรงสูงขึ้น นอกเหนือจากปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ ที่ก่อให้เกิดความโลภ ความอยากมีอยากได้ จนนำไปสู่การก่ออาชญากรรมเพื่อตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของตนเองแล้ว ก็เนื่องมาจากการสร้างการรับรู้และเรียนรู้แบบความรุนแรงของคนในสังคม เนื่องจากเมื่อสังคมมีการนำเสนอปัญหาที่มุ่งเน้นไปที่วิธีการกระทำความผิด โดยได้ชี้แจงขั้นตอนการกระทำความผิดโดยละเอียด ก็เป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ผู้อื่นในสังคม อาจเลียนแบบและนำไปเป็นช่องทางในการกระทำความผิดตามก็เป็นได้ หรือแม้กระทั่งการนำเสนอข่าวในเรื่องบทลงโทษที่รุนแรงว่าเป็นความสาสมของการกระทำความผิดก็ตาม ก็เป็นนัยที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหา หรือหาทางออกของปัญหาด้วยการใช้ความรุนแรงได้เช่นเดียวกัน

2. ทัศนะต่อการลงโทษประหารชีวิต

ผู้ศึกษามีทัศนะต่อการลงโทษประหารชีวิตเช่นเดียวกันกับกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์ โดยเห็นว่า โทษประหารชีวิต หมายถึง การลงโทษของรัฐตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยการเอาไปฆ่าเสียให้ตาย จะใช้ในคดีที่กระทำความผิดในลักษณะอุกฉกรรจ์ ซึ่งปัจจุบันใช้วิธีการลงโทษประหารชีวิตด้วยการฉีดยาพิษหรือสารพิษ นับว่าเป็นวิธีการที่มีความเหมาะสม กับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดแล้ว เนื่องจากเป็นวิธีการที่กระทำโดยรวดเร็วและเจ็บปวดทรมานน้อยที่สุดในวิธีการลงโทษประหารที่มีอยู่ในขณะนี้

ปัญหาอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น โหดเหี้ยมในการกระทำมากขึ้น ส่งผลให้สังคมเรียกร้องให้มีการจัดการกับผู้กระทำผิดอย่างเด็ดขาดให้สาสมกับความผิด เสียงเรียกร้องให้มีการประหารชีวิตผู้กระทำผิดอย่างจริงจังทันทีทันใดปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์อย่างต่อเนื่องเป็น

ระยะ ๆ ด้วยความเชื่อที่ว่า โทษประหารชีวิตจะสามารถทำให้ยับยั้งอาชญากรรมได้ จะสามารถ ช่มชู้ยังยั้งให้คนเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะกระทำผิด

แต่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นว่า แม้จะมีการบังคับใช้โทษประหารชีวิต อย่างต่อเนื่องและจริงจัง อาชญากรรมที่รุนแรงก็ยังคงเกิดขึ้นเหมือนเดิม ที่สำคัญโทษประหารชีวิต มีผลต่อการยับยั้งการกระทำผิดของคนแต่ละประเภทในสังคมไม่เท่ากัน โทษประหารชีวิตทำให้ คนทั่วไปกลัว แต่ไม่ทำให้คนร้ายกลัวคนที่ทำผิดส่วนใหญ่ตัดสินใจทำผิดเพราะคิดว่าเมื่อทำแล้ว จะสำเร็จ เห็นแล้วว่าทำแล้วจะสามารถหลุดรอดไปได้ ถ้าประกอบอาชญากรรมแล้วไม่สำเร็จก็คง ไม่ทำ และถ้าทำสำเร็จแล้ว ถึงแม้โทษจะรุนแรงแค่ไหนแต่สามารถหลุดรอดไปได้ โทษนั้นก็มีค่าเป็น ศูนย์ ดังนั้นพวกอาชญากรมืออาชีพ พวกอิทธิพล พวกจ้างวานจึงไม่กลัวโทษประหาร เพราะเชื่อใน ความสามารถในการหลบหนีของตนทำให้ไม่ต้องรับโทษ แต่ถ้าโอกาสหลุดรอดมีน้อย แม้จะมี โทษแค่จำคุก 2-3 ปี ก็ไม่กล้าเสี่ยงที่จะกระทำ

โทษประหารชีวิตเป็นผลทางด้านจิตใจ จากวัตถุประสงค์ของการลงโทษที่เป็นพื้นฐาน ของความรู้สึกในจิตใจของประชาชนทั่วไป คือ ความรู้สึกโกรธแค้นต่อผู้กระทำผิด และการที่ รัฐดำเนินการลงโทษประหารชีวิตผู้กระทำผิดนั้นก็เป็นการแก้แค้นแทนฝ่ายผู้เสียหาย โดยควรใช้ ในความผิดที่รุนแรงเฉพาะกรณีเท่านั้น เพราะอาจสร้างความเคยชินในเรื่องการประหารชีวิตให้แก่ ประชาชน นอกเหนือจากผลร้ายของการกระทำผิดจนต้องโทษประหารชีวิตที่เกิดขึ้นกับ ผู้กระทำผิดแล้ว ตัวเหยื่อเองก็อาจจะได้รับผลกระทบด้วย เนื่องจากเมื่อบทลงโทษรุนแรง ผู้กระทำ ผิดย่อมต้องพยายามทุกวิถีทาง เพื่อที่จะได้หนีรอดการจับกุม โดยการทำลายพยาน หลักฐานที่ จะใช้ในการพิสูจน์ความผิด เช่น การฆ่าเหยื่อเพื่อปกปิดความผิด เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การลงโทษประหารชีวิตเป็นการแก้ไขปัญหที่ปลายเหตุเท่านั้น แต่หาก พิจารณาถึงต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นแล้ว ควรมีการส่งเสริมศีลธรรม จริยธรรมอันดี งามให้ประชาชนในสังคมไทย มีความเข้าใจเรื่องหลักธรรมคำสอนพื้นฐานตามพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นการขัดเกลาจิตใจให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข อันเป็นการลดปัญหา อาชญากรรมที่ต้นเหตุของปัญหามากกว่า หากดำเนินการดังกล่าวได้จริงในทางปฏิบัติแล้ว โทษประหารชีวิต ก็คงไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปสำหรับสังคมไทย

ซึ่งมีความสอดคล้องตามการศึกษาของ สายชล ศรีสว่าง (2549) เกี่ยวกับการลงโทษ ประหารชีวิตในสังคมไทย ในด้านวัตถุประสงค์ของการลงโทษประหารชีวิต และวสันต์ ปานสังข์ (2543) เกี่ยวกับเรื่องการลงโทษประหารชีวิตกับการยับยั้งอาชญากรรม

3. ทัศนะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึกซึ่งปรากฏว่า มีทั้งทัศนะที่เห็นด้วยต่อการยกเลิก และไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะไม่ทำการเปรียบเทียบในเชิงปริมาณ ว่ามีผู้ให้สัมภาษณ์ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเป็นจำนวนเท่าไร เนื่องจากเป็นการศึกษาถึงทัศนะส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่าน แต่จะให้ความสำคัญกับเหตุผลสนับสนุนทัศนะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตเป็นหลัก

เมื่อวิเคราะห์ผลการศึกษาทั้งการศึกษาจากเอกสาร และการศึกษาภาคสนามด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก สรุปได้ว่า กลุ่มประชากรที่มีทัศนะไปในทางเห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยนั้น กลุ่มประชากรดังกล่าว เห็นว่าโทษประหารชีวิตมีผลในการข่มขู่ยับยั้งให้คนเกิดความเกรงกลัวต่อการลงโทษที่รุนแรง พร้อมทั้งเป็นการตัดอาชญากรโดยสันดานออกไปจากสังคมอย่างเด็ดขาด เพื่อการป้องกันสังคมจากการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งในปัจจุบันก็นับว่ามีความเหมาะสมตามสภาพสังคมไทย อีกทั้งกระบวนการยุติธรรมก็มีกระบวนการในการคัดกรองในการยื่นอุทธรณ์ถึงชั้นศาลฎีกาได้ หากยกเลิกไปแล้วอาจเกิดปัญหาความวุ่นวายขึ้นในสังคมได้ เพราะคนกระทำความผิดกันมากขึ้น ส่งผลให้สถิติอาชญากรรมสูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นจึงยังไม่ควรยกเลิกโทษประหารชีวิต ในสังคมไทยปัจจุบัน แต่หากเมื่อใดที่สังคมมีความพร้อม คนในสังคมมีจิตสำนึก ศีลธรรม จริยธรรมที่ดีงามแล้ว จึงค่อยประกาศยกเลิกโทษประหารชีวิตต่อไป

ส่วนผู้ที่เห็นควรให้ยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการพิจารณาและสรุปได้ว่า เนื่องจากกลุ่มประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า การลงโทษประหารชีวิตนั้นไม่ได้มีผลในการยับยั้งการกระทำความผิดของอาชญากรมากนัก และเป็นการข่มขู่ให้คนเกิดความกลัวในระยะสั้นเท่านั้น ประกอบกันกระบวนการยุติธรรมไทยในปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในด้านการพิสูจน์จนปราศจากข้อสงสัยว่า บุคคลผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดจริง และสมควรได้รับการลงโทษถึงชีวิต ถ้าเกิดความผิดพลาดขึ้นการกระบวนการพิจารณาคดีแล้วลงโทษผู้บริสุทธิ์ไปเสียแล้ว ก็จะไม่สามารถเรียกร้องกลับคืนมาซึ่งชีวิตของผู้บริสุทธิ์ผู้นั้นได้อีก นอกจากนี้แล้วเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นดังกล่าวก็คือ การประหารชีวิต ก็คือการฆ่าคน จึงนับว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักศาสนาและหลักสิทธิมนุษยชนอีกด้วย จึงควรที่จะมีการยกเลิกโทษประหารชีวิตเสีย

ซึ่งสอดคล้องตามการศึกษาของ บงกช สัจจานิตย์ (2534) และการศึกษาวิจัยของ สายชล ศรีสว่าง (2549) เกี่ยวกับแนวคิดของฝ่ายที่สนับสนุนและคัดค้านการลงโทษประหารชีวิตว่าทัศนะเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตนั้นมีความแตกต่างหลากหลายกันออกไป ทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยแต่ละมุมมองก็มีเหตุผลต่าง ๆ โดยมีความสอดคล้องต้องกันตามเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น

4. ข้อสรุปเกี่ยวกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 15 ท่าน ข้อสรุปทัศนะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ปรากฏว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีทัศนะเห็นด้วยต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิต มีจำนวน 9 ท่าน ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ที่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตมีจำนวน 6 ท่าน โดยมีเหตุผลสนับสนุนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งโดยสรุปถึงแม้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ที่มีความเห็นว่าควรยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย แต่มีข้อสังเกตประการหนึ่งให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นตรงกันก็คือ ก่อนที่จะประกาศยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยนั้น ควรมีการเตรียมความพร้อมในสังคมเสียก่อนโดยการพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการป้องกัน ควบคุมปัญหาอาชญากรรม กระบวนการในการพิจารณาคดี การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน รวมไปถึงการสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคมให้อยู่ดีมีสุขภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีเสียก่อน หากสามารถดำเนินการดังกล่าวได้จริง การจะยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยก็สามารถทำได้ง่ายขึ้น โดยไม่มีเสียงคัดค้านจากกลุ่มประชาชนที่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต

ข้อสังเกตประการหนึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากร ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายอาชีพ เช่น ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา ข้าราชการกระทรวงยุติธรรม นักสิทธิมนุษยชน นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป เป็นต้น ผู้ศึกษาเห็นว่า ทัศนะของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่านนั้นเป็นผลมาจากอาชีพการงานที่แตกต่างกันออกไปด้วย โดยสามารถสรุปผลทัศนะของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่าน เพื่อให้เห็นถึงอาชีพการงานต่อทัศนะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิต ในสังคมไทยที่มีความชัดเจนขึ้น โดยมีรายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11

ทักษะของกลุ่มประชากรผู้ให้สัมภาษณ์ต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิต
ในสังคมไทย (จำแนกตามตำแหน่ง หน้าที่การงาน)

ทักษะต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย	
เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. อุปนายกฝ่ายกิจการพิเศษ สภาทนายความ	1. รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. อธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม	2. อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญากรุงเทพใต้ 3
3. รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม	3. ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอาญา กรุงเทพใต้
4. ผู้เคยต้องโทษประหารชีวิต และได้รับ การอภัยโทษ	4. รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม
5. อาจารย์พิเศษคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	5. ภรรยาของเหยื่อผู้เสียชีวิต
6. กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	6. ประชาชนทั่วไป
7. นักกฎหมายประจำโครงการศึกษา การลงโทษประหารชีวิต	
8. ผู้อำนวยการมูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็ก และสตรี	
9. ประธานองค์การนิรโทษกรรมสากล (แอมเนสตี้อินเตอร์เนชันแนล) ประจำประเทศไทย	
รวม 9 ท่าน	รวม 6 ท่าน

จากการศึกษาทักษะของกลุ่มประชากรที่มีต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย พบว่า กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 9 ท่าน ที่มีทักษะเห็นด้วยต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิต ในสังคมไทยนั้น ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาทนายความ กรมราชทัณฑ์ สำนักงานกิจการ

ยุติธรรม ผู้เคยต้องโทษประหารชีวิต อาจารย์คณะนิติศาสตร์ กรรมการสิทธิมนุษยชน นักกฎหมายประจำโครงการศึกษาการลงโทษประหารชีวิต ผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเหยื่อ และหน่วยงานที่ปฏิบัติงานด้านการรณรงค์ยกเลิกโทษประหารชีวิต

ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 6 ท่าน ที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อัยการ ผู้พิพากษา ผู้ทรงคุณวุฒิจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหยื่อ/ผู้เสียหาย และประชาชนทั่วไป

โดยข้อสังเกตจากการศึกษาของผู้ศึกษาในด้านทัศนคติในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละท่านนั้น มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงมาจากอาชีพการงานของผู้ให้สัมภาษณ์ อันเป็นผลสืบเนื่องต่อทัศนคติในเรื่องการยกเลิกโทษประหารชีวิต โดยข้อสังเกตประการแรกที่ได้เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุด คือ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมจำนวน 4 ท่าน มีทัศนคติไม่เห็นด้วยต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิต โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งสิ้น ทำให้ได้รับทราบถึงสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นสังคมไทยว่ายังคงมีความรุนแรงมาก และในอนาคตก็มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นทุกขณะ ดังนั้น จึงเห็นว่าโทษประหารชีวิต เป็นเครื่องมือในการยับยั้ง และป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรมรุนแรงได้ เพราะด้วยภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบทำให้ได้รับทราบข้อมูล และมีประสบการณ์จากการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการลักษณะ รูปแบบ/วิธีการ สาเหตุ และผลของการกระทำผิดที่เกิดขึ้นจากการก่ออาชญากรรม ยกตัวอย่างเช่น ตำรวจ ซึ่งเป็นหน่วยงานแรก ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกระทำผิดทำหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อยื่นฟ้องต่ออัยการต่อไป จึงรับรู้และสัมผัสปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยโดยตรง ว่ามีความรุนแรง และสลับซับซ้อนมากเพียงใด ส่งผลให้เล็งเห็นว่าการยับยั้งการกระทำผิดของคนในสังคมไทยได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการมีกฎหมายที่ศักดิ์สิทธิ์และการลงโทษที่รุนแรง เพื่อข่มขู่ยับยั้งให้คนเกรงกลัวต่อผลของการกระทำผิด และสาสมกับความผิดที่ก่อขึ้น เป็นต้น

นอกจากนี้แล้ว อีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิตก็คือ ผู้ที่ได้รับ ความเสียหายจากผลของการกระทำผิด ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นผลมาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นกับตนเอง เป็นเรื่องที่ยากแก่การให้อภัย จนมองว่าผู้ที่กระทำผิดสมควรที่จะต้องชดใช้กรรมที่ตนเองก่อขึ้น การลงโทษประหารชีวิตผู้ที่กระทำผิด จึงเป็นเรื่องที่เหมาะสมแล้ว ส่วนประชาชนทั่วไปในสังคมนั้น โดยส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความเห็นในลักษณะไม่เห็นด้วยกับการยกเลิกโทษ

ประหารชีวิต เนื่องจากยังคงมีความรู้ ความเข้าใจ ว่าโทษประหารชีวิตเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาและยับยั้งการก่ออาชญากรรมรุนแรงอย่างได้ผล และเป็นไปตามกฎหมายกระทรวง ตามหลักแนวความคิดทางพุทธศาสนาซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมไทยนับถือ โดยมีทัศนะว่า เมื่อกระทำผิด ก็ควรได้รับกรรมที่สาสมกับความร้ายแรงกับความผิดที่ก่อขึ้น

ส่วนในกลุ่มที่มีทัศนะเห็นด้วยต่อการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยนั้น จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้งในด้านข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับประวัติการศึกษาและประสบการณ์ การทำงานของแต่ละท่าน ทำให้ผู้ศึกษาได้รับทราบประวัติภูมิหลังและทัศนะเกี่ยวกับการลงโทษ ประหารชีวิต โดยในผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาในด้านนิติศาสตร์ อาชญาวิทยาหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ เกี่ยวกับการการรณรงค์ยกเลิกโทษประหารชีวิตในต่างประเทศ และมีความเห็นที่ตรงกัน ประการหนึ่งว่าในความเป็นจริงแล้ว ในอดีตที่ผ่านมาสังคมไทยก็มีการลงโทษประหารชีวิต แต่ก็ยังคงมีการกระทำความผิด ที่รุนแรงจนต้องโทษประหารชีวิตเกิดขึ้นอยู่อย่างมากมายและ ต่อเนื่อง จึงเป็นเหตุให้พิจารณาได้ว่า การลงโทษประหารชีวิตไม่มีผลต่อการยับยั้งการกระทำ ความผิดร้ายแรง จึงไม่สามารถยับยั้งการกระทำผิดของอาชญากรได้จริง การมีโทษประหาร ชีวิตในสังคม นอกจากจะไม่สามารถข่มขู่ยับยั้งการกระทำผิดได้แล้ว ยังเป็นการลงโทษที่มีความทารุณ โหดร้าย และขัดต่อหลักศาสนา และมนุษยชนอีกด้วย ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต่อ การบังคับใช้โทษดังกล่าวอีก ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มนี้ จึงเห็นด้วยกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต ในสังคมไทย

โดยทัศนะส่วนตัวของผู้ศึกษาแล้ว ไม่เห็นด้วยกับการคว่ำชีวิตมนุษย์ด้วยตนเอง จึงเห็นด้วย กับการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทย ตามเหตุผลสนับสนุนการยกเลิกที่กล่าวมาข้างต้น แต่ ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ คิดว่าคงยังไม่สามารถประกาศยกเลิกอย่างเป็นทางการได้ในทันที เนื่องจากยังมีประชาชนในสังคมอีกเป็นจำนวนมากที่ยังเห็นชอบกับโทษดังกล่าวอยู่ ว่ามีผล ในทางการข่มขู่ยับยั้งอาชญากรรมได้ ดังนั้น จึงเห็นว่า กระบวนการยุติธรรมจึงควรจะมีการพิจารณาก่อนที่จะดำเนินการลงโทษประหารชีวิตในแต่ละกรณีอย่างรอบคอบ และถี่ถ้วน จนปราศจากข้อสงสัยใด ๆ ทั้งสิ้นก่อน ส่วนวิธีการที่จะนำมาใช้แทนโทษประหารชีวิตนั้น ก็เห็น ด้วยกับกลุ่มประชากรที่เห็นตรงกันว่า ควรใช้โทษจำคุกตลอดชีวิตแทน โดยมีการพิจารณา การลดหย่อนผ่อนโทษเป็นรายกรณีไป โดยดูจากองค์ประกอบหลาย ๆ ส่วน ประกอบการ พิจารณา อาทิ ความร้ายแรงของการกระทำผิด ผลเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำผิด พฤติการณ์ แห่งคดีที่ เจตนาในการกระทำผิด รวมทั้งผลของการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรม และสภาพ

ความคิด จิตใจของผู้ต้องโทษว่าสามารถกลับตัวเป็นคนดี ไม่คิดที่จะหนีกับไปกระทำผิดซ้ำ และสามารถกลับคืนสู่สังคมได้โดยปกติสุขหรือไม่ เป็นต้น แต่หากไม่สามารถกลับตัว กลับใจได้ ก็ใช้การจำคุกตลอดชีวิตเป็นมาตรการ ในการป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรผู้นั้นแทน การตัดออกจากสังคมด้วยการประหารชีวิต เพื่อประโยชน์ในการยอมรับด้านสิทธิมนุษยชนจากนานาชาติอารยประเทศ และไม่เป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักศาสนาแต่ประการใด ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่างก็ได้รับความเป็นธรรม ผู้กระทำผิดก็ได้ชดใช้ผลกรรมของการกระทำ เขื่อยก็ได้รับการชดเชยด้วยการลงโทษผู้กระทำผิดถึงแม้จะไม่ใช่แบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน แต่ก็นับว่าเป็นวิธีการที่สาสมแล้วในระดับหนึ่งตามแนวคิดอาชญาวิทยาสมัยใหม่ที่มุ่งเน้นความสมานฉันท์มากกว่าการแก้แค้นทดแทน

ส่วนการยกเลิกโทษประหารชีวิตในสังคมไทยนั้น ผู้ศึกษา มีความเห็นว่าคงต้องใช้เวลานานพอสมควร เพื่อสร้างพื้นฐานด้านความคิด ความเชื่อให้ประชาชนในสังคมเห็นพ้องไปในทิศทางเดียวกันว่า โทษประหารชีวิตไม่จำเป็นอีกต่อไปสำหรับสังคมไทย โดยในระหว่าง การดำเนินการเพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าว ก็ควรมีมาตรการในอันเป็นการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในการทำหน้าที่อำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน เตรียมความพร้อมด้วยการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมแบบบูรณาการ ตั้งแต่ขั้นตอนก่อน ระหว่าง และหลังการพิจารณาคดี ให้ความสำคัญกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด พร้อมด้วยการรณรงค์ปลูกสร้างจิตสำนึก ศีลธรรม จริยธรรม การยึดมั่นตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่นับถือ เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข

หน่วยงานหรือองค์กรที่จะมีส่วนร่วมในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการรณรงค์เกี่ยวกับการยกเลิกโทษประหารชีวิต และการสร้างสังคมที่มีความสงบสุข สร้างกระบวนการยุติธรรมที่มีความเป็นธรรมอย่างแท้จริงนั้น ต้องเป็นหน้าที่ของทุก ๆ ฝ่ายในสังคม เช่น ภาคราชการ ภาคเอกชน หน่วยงานองค์กรพัฒนาเอกชน ภาคการศึกษา รวมทั้งภาคประชาชน เป็นต้น เนื่องจากจากกล่าวได้ว่าทุกภาคส่วนล้วนมีส่วนเกี่ยวข้อง และได้รับผลกระทบต่อสภาพสังคมที่เป็นอยู่ ดังนั้น จึงต้องมีหน้าที่ที่จะร่วมกันรับผิดชอบ และกำหนดทิศทางความเป็นไปของสังคมไทยร่วมกัน